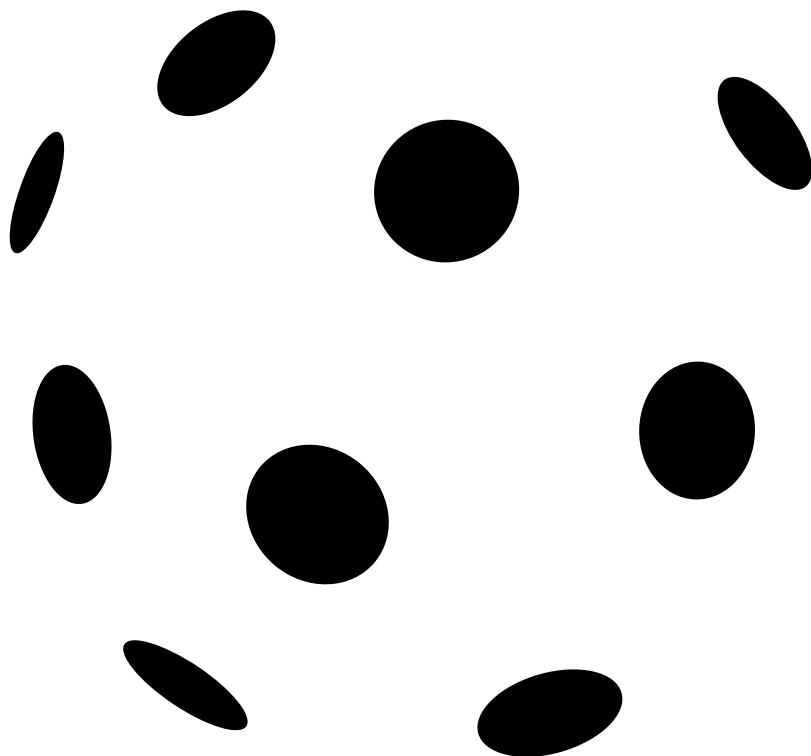

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR DAMER 2015

TAMMERFORS, FINLAND

Svenska
Innebandyförbundet

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR DAMER 2015

TAMMERFORS, FINLAND

Innehåll

Inledning	5
Våra tankar kring en målchans	7
Kvalitet på målchanser (a-b-c chans)	7
Grundningsmoment	8
Fokuskvaitéer	10
Statistik	12
Målchanskvalité (a-b-c chans)	12
A-chansuppbyggnad	15
Målkvalité	18
Översiktsbild spel med grundningsmoment och fokuskvaitéer	20
Slutsummering statistikdelen	23
Analys enligt svenssonmodellen	25
Plattformen	25
Människan	27
Atleten	29
Innebandyspelaren	31
Spelsystemet	35
Spetssegenskaper	39
Helhetsbedömning	47
Nationsmässiga reflektioner	49
Sverige	50
Finland	59
Schweiz	66
Tjeckien	70
Lettland	74
Tyskland	77
Polen	81
Slovakien	84
Slutsummering	88
Styrkor och utvecklingspunkter per land	91
Framtidsspaning VM 2017	96

Inledning

Då var det dags för den tredje VM-analysen för våra innebandydamer. Jag har tagit över stafettpipan från mina föregångare Mikael Karlberg (2011) och Joakim Sjöstrand (2013). Årets analysteam har bestått av Joakim Bååth och mig Stefan Hedlund. Vi har haft stor hjälp kring det praktiska arbetet av en lösningsfokuserad och stöttande landslagschef i form av Joakim Lindström.

Vår uppgift har varit att delge en nulägesanalys över de 8 främsta innebandynationerna i världen (dock med huvudfokus på topp 4). Vi har valt att ta del av de tidigare två VM-analyserna för att skapa oss en bild över om toppnationerna utvecklats inom de delar som finns presenterade i Svenssonmodellen, som vi använt som mall för vårt analysarbete.

Vi har baserat vår analys på de matcher som har spelats under VM:s fyra sista dagar, dvs kvartsfinaler och framåt. Vi har valt att betygsätta varje del av Svenssonmodellen. Betygsskalan har använts från dålig till världsklass (dålig, mindre bra, godkänt, bra, mycket bra, världsklass). Ingen av topp 8 nationerna har fått omdömet dålig av oss, då vi anser att samtliga tävlar mer på lika villkor än tidigare. Länderna är bättre förberedda och kan enligt oss inte bedömas dåligt. Dock poängterar vi att hade vår bedömning gällt topp 16 (av 67 anslutna länder) så hade bedömningen "dålig" behövt användas.

Det har varit fantastiskt roligt att vara delaktig i detta arbete. För varje arbetsdag ville vi egentligen fördjupa och förtydliga oss än mer kring våra observationer – men den analys du nu har i handen blev vår slutprodukt. En slutprodukt som redan nu gett oss i analysteamet en önskan att VM 2017 vore här, så vi kan se vilka nationer som tagit stora kliv framåt utvecklingsmässigt – för vi är övertygade om att ett positivt VM 2015 överträffas 2017.

Tidigare analysdelegationer har bestått av fler personer än två varpå Joakim och min första uppgift blev att skapa oss en överblick över vad en två man stark analysgrupp hinner mäka med under 12 hektiska innebandymatcher. Från landslagschefen fick vi även fria händer att förnya och förändra – om vi vågade!

När det gäller statistikdelen skulle den bli oss övermäktig att kopiera, men vi ville ta vissa delar av den statistik som legat till grund för tidigare analyser till en ny djupare nivå kring det som är absolut viktigast inom vår idrott, nämligen hur mål och målchanser skapas.

Tidigare analyser har pratat om att mål görs på kontring, etablerat anfallsspel, special teams osv. Vi ville gå djupare än så. Dels ville vi se hur många målchanser som skapas per match, kvalitén på målchanserna samt om det finns gemensamma nämnare i hur en målchans skapas och ifall det fanns en statistisk grund att vila på varför rangordningen mellan innebandyns topp 8 nationer blev som den blev.

Vår bedömning är att en nation kan störa nationer på en högre bedömningsnivå i Svenssonmodellen (men ytterst sällan vinna) än sin egna, men att matcher mellan nationer där det skiljer två bedömningsnivåer aldrig slutar med en skrällseger.

Vi tror aldrig en innebandymatch har analyserats på det sätt som vi beslutade att gå tillväga. Det gör att vi anser oss vara ute på nybruten mark, och vi inser också att de slutsatser och reflektioner som vi drar från enstaka matcher inte ska tolkas som sanningar förrän vårt analysarbete kan upprepas och förfinas ett antal gånger. Vi tror med bestämdhet att vårt sätt att se på en innebandymatch kommer att bli mer vanligt i framtiden – för vi kommer i och med denna analys att ge er många svar på hemligheten om hur kvalitativa målchanser skapas!

Följande frågeställningar var våra ingångsvärden när vi startade vårt planeringsarbete för VM-analysen. Du får bedöma ifall vi ger dig svar du kan vara belåten med:

Vilken nation skapar flest chanser och varför?

Vilken kvalitet håller målchansen/avsluten?

Varför vinner de som vinner?

Vad gör de bättre nationerna bättre än de sämre?

Vad skall du som ledare inom innebandyn ta med dig och börja öva på?

Stämmer det att länder som skapar flest chanser med kvalitet också är länder som behärskar kvalitéter som att vara ett hot, kunna/vilja genomföra give and go passningar samt att våga och vinna dueller ute på planen.

Vilka beslut fattas av bollföraren i målchanssituationerna? Vilka grundningsmoment är vanligast förekommande för att skapa en målchans? Hur ser övergången ut från ett grönt pass/beslut till rött? Är de passningarna/avsluten som sätter motståndarna i rörelse och beslutstvång (gula) viktigt för framgång? Spelar kombinationen av olika sorters passningar någon roll för kvalitén på avsluten?

Vi insåg snabbt att vi inte skulle mäta med en 100% validering av våra intryck genom statistik, men vi förde under VM en övergripande bokföring av ovanstående delar och kommer presentera vår nya sanning kring hur målchanser skapas.

Vårt arbete byggs upp av vår statistik kring grundningsmoment, fokus-kvalitéter, målchans-kvalité, A-chansuppbyggnad samt mål-kvalité. Det finns bara ett sätt för dig att ta reda på vad vi lägger in i dessa benämningar och det är att du läser vidare. Vi tror att din läsning kommer förändra ditt sätt att se på innebandy för alltid.

Välkommen till VM Analysen 2015 på allvar.

Hälsningar

Stefan Hedlund & Joakim Bååth

Våra tankar kring en målchans

Under detta kapitel förklarar vi saker du behöver ha med dig, då du läser vår analys, för att förstå vårt tänk och vårt sätt att analysera på. Med hjälp av de detaljer vi beskriver nedan försöker vi förklara varför det gick som det gick i VM och varför Sverige fortfarande är världsledande med Finland som tvåa.

Vi vill också försöka förklara varför vi tycker Slovakien är så bra och varför de ändå "bara" placerade sig på åttonde plats.

Vi har själva tagit till oss våra idéer kring hur målchanser byggs upp, och vi tror att våra tankegångar kommer vara utvecklande för nationell och internationell innebandy. Vi ger ifrån oss våra rekommendationer vad framtida tränare bör fokusera på för att nå resultat i (främst) anfallsspelet.

Kvalitet på målchanser (a-b-c chans)

Målchans är en chans att göra mål. Alla skottavsikter räknas då som chanser. Antalet försvarare och mottagare i rätt position samt var passen slås avgör chansens farlighet.

A-chans

En a-chans är en chans som bör kunna leda till mål. Anledningen till att det inte blir mål är spelarens oskicklighet, dåliga beslutsförmåga eller en bra målvakt. I enstaka fall kan det också varit någon försvarsspelare som gjort något extraordinärt som räddat situationen från mål.

B-chans

Är chanser mellan a och c. Har bollföraren/avslutaren/det anfallande laget med någon typ av rörelse/aktion flyttat på delar av försvaret och sedan tar ett avslut. En individ som tar en aktiv rörelse i slottet och visar sig mellan två spelare, kan på egen hand skapa en b-chans.

C-chans

C-chans är en chans som troligtvis inte kommer att ge utdelning, om det inte är lite tur inblandat. Ett skott utifrån där alla är beredda, försvaret är i rätt position och målvakten beredd är för oss en c-chans. Ett backskott där backen tar några steg och skjuter men 2-3 försvarare har möjlighet att täcka skottet är ett typexempel. Mycket få c-chanser blir mål, de tar i täck eller räddas. Mål på c-chans kan vara studs på utspelare och sedan i mål. Ett avslut från en spelare som löper på en kant och kastar in bollen mot mål, där det finns tre försvarare och en anfallare räknas också som en c-chans.

Grundningsmoment

Under senare år har spelarna blivit allt bättre. Det som tidigare skapade målchanser blir inte per automatik en bättre chans idag. Förr räckte det med att ha en riktigt bra skytt utifrån, det var ett vapen. Idag jobbar de flesta försvarare så lågt och är så snabba och har så mycket hjälp/understöd att skottet inte ger utdelning om du inte gjort något annat innan. Att bara flytta bollen snabbt hjälper inte heller i de flesta situationer i matcher mot bra motstånd. Försvarsspelet idag är mer redo, positionssäkert och samtrimmat att vi ville fördjupa oss i vilka faktorer som krävs av ett anfallsspel för att skapa farliga målchanser.

Vi kallar dessa för grundningsmoment. Ju fler av dessa du kan utföra i rad och med hög hastighet, desto större är chansen till en bra målchans. Spelaren som får den sista passningen avgör om det blir mål eller ej – det är då det hänger på individen.

Våra grundningsmoment utgår från följande:

Flytta hörn:

Generellt sätt försvarar topp 8 nationerna sig på likvärdigt sätt. Samtliga vill ha en box av fyra spelare (2-2) där användandet av den femte spelaren kan skilja sig (topp, center eller libero). För ett framgångsrikt försvarsspel handlar det om att hålla motståndarna (och bollen) utanför försvarsboxen, samt att behålla boxen så intakt som möjligt när motståndarna etablerar anfallsspel. Detta innebär att förmågan att flytta och dra isär (rasera) motståndarnas box är ett viktigt grundningsmoment. Flytta hörn innebär att anfallande lag förflyttar något (eller några) av motståndarnas spelare i deras defensiva grundpositioner (främst de fyra hörnen i försvars-

boxen) dvs grundfundamenten i försvarsuppställningen. För att lyckas rase hörnen (dvs att försvararna hamnar i oordning och inte längre täcker de ytor de förväntas göra) krävs det kvalitet i grundningsmomenten samt även fokusqualitéer (se nedan).

Numerärt överläge:

Målchanser och mål skapas även genom att man lyckas få ett numerärt överläge kring ett försvarshörn/fundament vilket gör att en lyckad kortpassning förbi leder till målchans (vanligtvis ett instick från ficka eller bakom mål). Vanligtvis sker ett numerärt överläge med ett helt eller delvis flyttat försvarshörn – men kan även lyckas mot ett försvarsspel som står rätt positionerat.

Genomträngning:

Genomträngning för oss är när du lyckas med en passning rakt igenom en motståndares försvarsfundament/hörn, klassiskt benämnt som en diagonal. Skillnad på en genomträngning och ett numerärt överläge är vanligtvis att en diagonal är längre till den bortre ytan alternativt förbi åtminstone två motståndare, medan ett numerärt överläge vanligtvis är en kortare passning samt att endast en motståndare blir förbispelad.

Individuell prestation:

Det finns alltid spelare som vill och kan bryta ett fastlagt taktiskt mönster – som står för individuella prestationer som på egen hand skapar målchanser. Detta är något som då skapar en målchans mer baserat på individuell skicklighet än att spelaren eller laget genomfört något av tidigare nämnda grundningsmoment. Veldig enkelt beskrivet är det en bollförare som slår sin del av försvarsmuren.

Motståndarens misstag:

Att få motståndarna att begå misstag kan vara genom en väl fungerande kvarliggande press efter förlorad boll, men det kan också vara vid unforced error (dvs misstag trots att det inte finns hot eller press från en motståndare) tex så kallade indianpass eller när man tappar boll i fel lägen. Dvs en mer eller mindre stressad motståndare tar ett dåligt beslut/gör en dålig aktion.

Fokusqualitéer

Om man har ett lag med individer som kan starta det som vi benämner med grundningsmoment, som har god spelförståelse så har man goda förutsättningar att göra mål. Då vi grundlade vårt arbete med detta analysarbete tog vi också med oss tankar kring vad en enskild individ måste kunna nå för att kunna utföra detta. Detaljer på individnivå som så att säga kan sätta fart på grundningsmomenten. Detta kvalitéer kallar vi för fokusqualitéer.

Fokusqualitéerna är:

Give and go

Att slå en passning och direkt sätta fart till en ny position utan boll. Hotet blir större vid hög fart (tempoväxling). Även spelförståelse hos passningsspelaren och mottagaren avgör hotets styrka. En Give and go kan utföras i riktning mot mål och från mål. En riktigt bra give and go innehåller oftast en rörelse i både djup och bredd, då detta är betydligt mer svårmarkerat för försvaret.

Beslut

I vårt arbete har vi mest fokuserat på bollförarens beslut, även om vi vill poängtera vikten av de icke bollförande spelarnas beslut på planen. Vi berör detta när det gäller vissa nationer. När du är bollförare har du ett ständigt återkommande val – att fatta ett grönt, gult eller rött beslut. Dels med din aktion med bollen och dels med den efterföljande passningen (och din eventuellt nya position). Gröna pass är de passningar som flyttar bollen säkert på banan. Det är passningar som ska vara ofarliga att slå, de ska inte kunna brytas av motståndaren. Vanligtvis genomförs de gröna passen i egen zon samt längs korridorerna i motståndarnas zon.

De gula passningarna är de passen som slås efter det att du satt försvarshörnen i rörelse (genom gula aktioner/beslut), dvs en aktiv bollförare som rör sig i djupet eller på bredden. Nya vinklar skapas för hjälpspelarna. Ett exempel är målsättningen att göra grundningsmomentet "flytta hörn". Det innebär att bollhållare och/eller hjälpspelare via gula beslut hjälps åt att flytta motståndarnas försvarshörn, dvs riva deras försvarsmur, skapa oordning i deras positionsspel som gör att de inte längre täcker de ytor/zoner som de förväntas göra. Genom att skapa denna oordning skapar man större möjligheter att de röda passningarna ska lyckas, dvs passningarna som man vanligtvis slår som en sista avgörande pass innan målchans.

De röda passningarna är de "farliga" passen in genom motståndarnas försvarshörn/mur. De röda passningarna som lyckas skapar vanligtvis de bästa målchanserna (a-chans).

Duell

Att som offensiv (eller defensiv) spelare vinna sina dueller blir allt viktigare enligt våra antaganden. Innebandyn handlar mer och mer om att vinna sin duell då (morgon)dagens försvarsspel handlar mycket om att hålla ordning och sortera in "sin" motståndare. Icke bollförande spelare (=hjälpsspelare) har en viktig roll att vinna sina dueller precis som för bollföraren för att det ska skapas en bra målchans. Vi har dock valt att mest se till bollförarens dueller under vårt arbete.

Aktionsradie

Kanske vårt arbetes minsta punkt när det gäller nedlagd tid att analysera, men ack så viktig är en spelares aktionsradie. Hjälpspelare med en stor aktionsradie kan med enkelhet skapa numerära överlägen i anfallsspelet. Man ser helt enkelt till att hamna 2 mot 1 på vanligtvis en back eller center. Kanske 3 mot 2 i ett hörn. Med högt bolltempo och stor aktionsradie finns stora chanser att skapa dessa numerära överlägen som är så viktigt för ett fruktsamt anfallsspel (och även bra kontringsspel och reträttdisciplin). Ett typexempel är då bollen spelas upp längs en kant till fickan, en spelare tar en löpning mot slottet för att påkalla centerens uppmärksamhet (kanske har spelaren mer ställt sig nära centern) medan en andra hjälpspelare som då tar en löpning in i korridoren som skapas mellan bollföraren och centern.

Vanligtvis imponeras man av en två-vägscenters aktionsradie, men vi vill poängtera att många backar under VM har en aktionsradie som spänner över stora delar av planen, vi ser också att många forwards arbetar med att ha ett rörelsemönster som innebär att man passerar förbi en tänkt centrollinje genom hela planen och på så sätt skapar numerära överlägen likt det vi beskrivit ovan.

Statistik

Målchanskvalité (a-b-c chans)

Vi har bara intresserat oss av spelet 5 mot 5, så nedanstående text är endast baserat på denna spelform (83% av målen under VM gjordes i spelformen 5 vs 5). Vi poängterar igen att statistiken baseras på lagens tre sista matcher under VM. Då har de redan spelat 3 eller 4 matcher under mästerskapet (topp 4 nationerna spelade en match mindre under turneringen vilket såklart påverkar den statistiska validiteten). Vi har också gjort en indelning av matcherna där vi även tagit ut statistik för de matcher mot likvärdigt motstånd, dvs där de 4 bäst rankade nationerna möter varandra och nationerna på ranking 5-8 möter varandra. Detta för att se ifall målchanskvaliteten och målchansuppbyggnaden förändras.

Målchanser per land

TOTALT PÅ 3 MATCHER, OFFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	159	97	39	23	61%	25%	14%	53,0	25	96%	15,7%	26
FINLAND	152	70	43	39	46%	28%	26%	51,0	20	83%	13,2%	24
SCHWEIZ	143	55	37	51	38%	26%	36%	48,0	11	65%	7,7%	17
TJECKIEN	110	35	26	49	32%	24%	45%	37,0	12	80%	10,9%	15
LETTLAND	106	42	33	31	40%	31%	29%	35,0	7	70%	6,6%	10
TYSKLAND	74	23	23	28	31%	31%	38%	25,0	6	86%	8,1%	7
POLEN	129	49	32	48	38%	25%	37%	43,0	5	83%	3,9%	6
SLOVAKIEN	111	52	25	34	47%	23%	31%	37,0	4	100%	3,6%	4
TOTALT/SNITT	984	423	258	303	43%	26%	31%	41	90	83%	9,1%	109

TOTALT PÅ 2 MATCHER, JÄMBÖRDIGT MOTSTÅND, OFFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	93	57	19	17	61%	20%	18%	47	10	91%	10,8%	11
FINLAND	73	32	25	16	44%	34%	22%	37	6	75%	8,2%	8
SCHWEIZ	65	26	17	22	40%	26%	34%	33	4	50%	6,2%	8
TJECKIEN	45	19	11	15	42%	24%	33%	23	4	57%	8,9%	7
LETTLAND	84	34	26	24	40%	31%	29%	42	6	75%	7,1%	8
TYSKLAND	65	21	20	24	32%	31%	37%	33	6	86%	9,2%	7
POLEN	96	37	25	34	39%	26%	35%	48	3	75%	3,1%	4
SLOVAKIEN	87	40	20	27	46%	23%	31%	44	3	100%	3,4%	3
TOTALT/SNITT	608	266	163	179	43%	27%	30%	33	42	75%	6,9%	56

TOTALT PÅ 1 MATCH, MOT TUFFASTE/LÄTTASTE MOTSTÅND (KVARTSFINAL), OFFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	66	40	20	6	61%	30%	9%	66	15	100%	22,7%	15
FINLAND	79	38	18	23	48%	23%	29%	79	14	88%	17,7%	16
SCHWEIZ	78	29	20	29	37%	26%	37%	78	7	78%	9,0%	9
TJECKIEN	65	16	15	34	25%	23%	52%	65	8	100%	12,3%	8
LETTLAND	22	8	7	7	36%	32%	32%	22	1	50%	4,5%	2
TYSKLAND	9	2	3	4	22%	33%	44%	9	0	0%	0,0%	0
POLEN	33	12	7	14	36%	21%	42%	33	2	100%	6,1%	2
SLOVAKIEN	24	12	5	7	50%	21%	29%	24	1	100%	4,2%	1
TOTALT/SNITT	376	157	95	124	39%	26%	34%	44	48	91%	12,8%	53

TOTALT PÅ 3 MATCHER, DEFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	79	35	22	22	44%	28%	28%	26	4	50%	5,1%	8
FINLAND	78	41	15	22	53%	19%	28%	26	6	86%	7,7%	7
SCHWEIZ	85	45	25	15	53%	29%	18%	28	9	69%	10,6%	13
TJECKIEN	118	47	32	39	40%	27%	33%	39	9	82%	7,6%	11
LETTLAND	168	50	53	65	30%	32%	39%	56	12	86%	7,1%	14
TYSKLAND	209	89	57	63	43%	27%	30%	70	20	87%	9,6%	23
POLEN	129	56	22	51	43%	17%	40%	43	12	92%	9,3%	13
SLOVAKIEN	118	60	32	26	51%	27%	22%	39	18	90%	15,3%	20
TOTALT/SNITT	984	423	258	303	45,0%	26,0%	30,0%	41	90	83%	9,1%	109

TOTALT PÅ 2 MATCHER, JÄMBÖRDIGT MOTSTÅND, DEFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	55	23	17	15	42%	31%	27%	28	3	43%	5,5%	7
FINLAND	69	39	12	18	57%	17%	26%	35	6	86%	8,7%	7
SCHWEIZ	63	37	18	8	59%	29%	13%	32	8	73%	12,7%	11
TJECKIEN	85	35	25	25	41%	29%	29%	43	7	78%	8,2%	9
LETTLAND	90	21	33	36	23%	37%	40%	45	5	100%	5,6%	5
TYSKLAND	130	51	39	40	39%	30%	31%	65	6	86%	4,6%	7
POLEN	64	40	7	17	63%	11%	27%	32	4	80%	6,3%	5
SLOVAKIEN	52	20	12	20	38%	23%	38%	26	3	60%	5,8%	5
TOTALT/SNITT	608	266	163	159	45%	26%	29%	38	42	75%	6,9%	56

TOTALT PÅ 1 MATCH, MOT TUFFASTE/LÄTTASTE MOTSTÅND (KVARTSFINAL), DEFENSIVEN, SPEL 5 MOT 5 (UNDANTAG GRÅA RADEN)

	CHANSER	A	B	C	A %	B %	C %	SNITT	MÅL 5VS5	% 5VS5	MÅL %	MÅL TOT.
SVERIGE	24	12	5	7	50%	21%	29%	24	1	100%	4,2%	1
FINLAND	9	2	3	4	22%	33%	44%	9	0	0%	0,0%	0
SCHWEIZ	22	8	7	7	36%	32%	32%	22	1	50%	4,5%	2
TJECKIEN	33	12	7	14	36%	21%	42%	33	2	100%	6,1%	2
LETTLAND	78	29	20	29	37%	26%	37%	78	7	78%	9,0%	9
TYSKLAND	79	38	18	23	48%	23%	29%	79	14	88%	17,7%	16
POLEN	65	16	15	34	25%	23%	52%	65	8	100%	12,3%	8
SLOVAKIEN	66	40	20	6	61%	30%	9%	66	15	100%	22,7%	15
TOTALT/SNITT	376	157	95	118	39%	26%	34%	47	48	91%	12,8%	53

Vad utläser vi från statistiken:

Det skapades totalt 984 målchanser under VM:s avslutande 12 matcher (i spelformen 5 mot 5).

Det ger ett snitt på 82 målchanser per match.

Det gjordes 90 mål i spel 5 mot 5 (effektivitet 9%).

83% av samtliga mål (90 av 109 mål) gjordes i spel 5 mot 5.

De tre nationerna som skapade flest målchanser tog också medaljerna (1. Sverige 159 målchanser, 2. Finland 152 målchanser, 3. Schweiz 143 målchanser)

Noterbart är att Polen hamnade på fjärde plats på att skapa målchanser (129 målchanser) och Tjeckien (som slutade fyra i VM) skapade lika många (lika få) som både Slovakien och Lettland (110 mot 111/106). Tyskland slutade på 6:e plats i VM men skapade endast ynka 74 målchanser (mindre än hälften av medaljlagen) på tre matcher.

Mot jämbördigt motstånd (dvs vi har strukit matcher där topp 4 nationerna möter nationerna på plats 5-8) så skapade Sverige 93 målchanser. Finland 73, Schweiz 65 och Tjeckien 45. Detta bör oroa Tjeckien rejält. De skapade således endast 22 chanser mot Finland och Schweiz i snitt. Slovakien skapade 24 målchanser mot Sverige och Polen 33 mot Schweiz för att göra en jämförelse men nationerna som slutade 7:a och 8:a i VM.

Förmågan att skapa en så stor andel a-chanser som möjligt var relativt jämn nationerna emellan. Sverige sticker dock ut med sina 61% (mot Finlands 46%). Notera att Slovakien skapade relativt många chanser (111) och att hela 47% av dessa var a-chanser. Ändå slutade de på åttonde plats under mästerskapet och endast 4 gjorda mål. Lägst förmåga att skapa a-chanser hade Tjeckien och Tyskland (32%/31%). Snittet för samtliga 8 nationer var 42%.

Effektiviteten där vi delar antalet gjorda mål med totalt skapade målchanser visar på att Sveriges förmåga att förvalta målchanserna till mål är imponerande. Effektiviteten är 16%. Finland på andra plats har 13%. På 100 målchanser är 3% alltså 3 mål mer – vilket på tre matcher är ett extra mål per match i snitt. Riktigt dålig effektivitet står Slovakien och Polen för (3,6% samt 3,9%). Då både Polen och Slovakien skapade bra med målchanser, och bra med kvalitativa målchanser så fallerar de på de exekutiva förmågorna.

A-chansuppbyggnad

Under VM:ets avslutande 12 matcher så skapades det 423 a-chanser i spel 5 mot 5. Vi beslutade att undersöka vilket det avgörande grundningsmomentet var innan målchansen uppkom. I vissa fall var det en kombination av grundningsmoment så därför kommer statistiken att bestå av fler grundningsmoment än antalet a-chanser.

FH = Flytta hörn

GT = Genomträngning

NÖ = Numerärt överläge

IP = Individuell prestation

EM = Egna misstag

MM = Motståndarnas misstag

ANFALL - GRUNDNINGSMOMENT VID SKAPAD A-CHANS

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	MM
SVERIGE	114	15	51	17	8	23
FINLAND	92	21	27	12	19	13
SCHWEIZ	59	14	17	12	7	9
TJECKIEN	37	10	18	2	2	5
LETTLAND	46	2	10	10	11	13
TYSKLAND	31	3	8	8	5	7
POLEN	59	16	7	14	11	11
SLOVAKIEN	70	10	17	11	17	15
TOTALT	508	91	155	86	80	96
SNITT	64	11	19	11	10	12

LÄTTASTE MOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	MM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	47	5	18	9	6	9	SLOVAKIEN
FINLAND	50	13	13	9	11	4	TYSKLAND
SCHWEIZ	33	5	10	9	5	4	LETTLAND
TJECKIEN	14	4	9	0	0	1	POLEN
LETTLAND	16	0	1	3	4	8	SLOVAKIEN
TYSKLAND	16	2	4	3	3	4	POLEN
POLEN	11	2	0	2	2	5	SLOVAKIEN
SLOVAKIEN	36	7	15	5	4	5	POLEN

MEDELMOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	MM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	33	5	14	4	1	9	SCHWEIZ
FINLAND	26	8	9	3	1	5	TJECKIEN
SCHWEIZ	18	9	5	2	0	2	TJECKIEN
TJECKIEN	9	1	4	0	0	4	SCHWEIZ
LETTLAND	22	1	5	7	4	5	TYSKLAND
TYSKLAND	12	0	3	5	2	2	LETTLAND
POLEN	34	14	7	4	6	3	TYSKLAND
SLOVAKIEN	19	1	2	3	7	6	LETTLAND

SVÄRASTE MOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	MM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	34	5	19	4	1	5	FINLAND
FINLAND	16	0	5	0	7	4	SVERIGE
SCHWEIZ	8	0	2	1	2	3	SVERIGE
TJECKIEN	14	5	5	2	2	0	FINLAND
LETTLAND	8	1	4	0	3	0	SCHWEIZ
TYSKLAND	3	1	1	0	0	1	FINLAND
POLEN	14	0	0	8	3	3	TJECKIEN
SLOVAKIEN	15	2	0	3	6	4	SVERIGE

FÖRSVAR - MOTSTÅDARNAS GRUNDNINGSMOMENT VID DERAS A-CHANSER

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	EM
SVERIGE	39	2	7	4	15	11
FINLAND	51	11	25	6	3	6
SCHWEIZ	50	7	22	4	4	13
TJECKIEN	58	17	14	13	4	10
LETTLAND	64	6	15	17	14	12
TYSKLAND	106	28	25	20	21	12
POLEN	66	13	28	8	7	10
SLOVAKIEN	74	7	19	14	12	22
TOTALT	508	91	155	86	80	96
SNITT	64	11	19	11	10	12

LÄTTASTE MOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	EM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	15	2	0	3	6	4	SLOVAKIEN
FINLAND	3	1	1	0	0	1	TYSKLAND
SCHWEIZ	8	1	4	0	3	0	LETTLAND
TJECKIEN	14	0	0	8	3	3	POLEN
LETTLAND	19	1	2	3	7	6	SLOVAKIEN
TYSKLAND	34	14	7	4	6	3	POLEN
POLEN	36	7	15	5	4	5	SLOVAKIEN
SLOVAKIEN	11	2	0	2	2	5	POLEN

MEDELMOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	EM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	8	0	2	1	2	3	SCHWEIZ
FINLAND	14	5	5	2	2	0	TJECKIEN
SCHWEIZ	9	1	4	0	0	4	TJECKIEN
TJECKIEN	18	9	5	2	0	2	SCHWEIZ
LETTLAND	12	0	3	5	2	2	TYSKLAND
TYSKLAND	22	1	5	7	4	5	LETTLAND
POLEN	16	2	4	3	3	4	TYSKLAND
SLOVAKIEN	16	0	1	3	4	8	LETTLAND

SVÅRASTE MOTSTÅNDAREN

	TOTALT	FH	GT	NÖ	IP	EM	MOTSTÅNDARE
SVERIGE	16	0	5	0	7	4	FINLAND
FINLAND	34	5	19	4	1	5	SVERIGE
SCHWEIZ	33	5	14	4	1	9	SVERIGE
TJECKIEN	26	8	9	3	1	5	FINLAND
LETTLAND	33	5	10	9	5	4	SCHWEIZ
TYSKLAND	50	13	13	9	11	4	FINLAND
POLEN	14	4	9	0	0	1	TJECKIEN
SLOVAKIEN	47	5	18	9	6	9	SVERIGE

Vad utläser vi av statistiken:

Statistiken överraskade oss något. När en a-chans skapades så var det överlägset mest vanliga tillvägagångssättet genomträngning. Det var väl föga överraskande, men det som överraskade oss var att grundningsmomenten därefter var i stort sätt helt jämnt fördelade.

Genomträngning fanns med vid 155 av 423 a-chanser, därefter stod motståndarnas misstag för 96st A-chanser, Flytta hörn för 91, Numerärt överläge för 86 och Individuella prestationer för 80.

Flytta hörn har oftast svårt att stå på egna ben när det gäller grundningsmomenten, vanligtvis förekommer det momentet i kombination med särskilt genomträngning och numerärt överläge. Det som intresserade oss var även hur fördelningen av grundningsmoment vid a-chanser såg ut för varje nation.

Sverige kan man se hade en likadan a-chansuppbyggnad oavsett motstånd, medan till exempel Polen hade helt skilda uppbyggnader i samtliga tre matcher. Noterbart är att Slovariens förmåga att skapa a-chanser mot Sverige var likvärdig både Finlands och Schweiz.

Samtliga nationer som mötte Sverige hade svårt att flytta på Sveriges försvarshörn. Däremot skapade de chanser på Sveriges egna misstag samt på individuella prestationer. Mot Finland och Schweiz skapade motståndarna a-chanser genom främst genomträngning. Tjeckien och Tyskland släppte till a-chanser relativt jämnt fördelat från samtliga grundningsmoment, dvs deras försvarsspel kan summeras vara ineffektivt på samtliga grundningsmoment. Slovakien och Lettland hade minst antal flyttade hörn emot sig, vilket kan förklaras olika. I Slovariens fall kan det vara deras (ihåliga) höga försvarsspel medan det troligtvis var motsatsen, det låga försvaret som var Lettlands nyckel. Slovakien släppte till hela 22 a-chanser på egna misstag – något som självklart kan ha spelat in på deras slutplacering i VM.

Målkvalitet

Det gjordes sammanlagt 90 mål under VM:ets avslutande 12 matcher i spel 5 mot 5. Vi var intresserade av att se om det var efter en a-chans, b-chans eller c-chans där det faktiskt blev mål. Vi ansåg också att det skulle vara intressant att se ifall resultatet skiljde sig beroende på om det var ett enklare motstånd på pappret än vid jämbördigt motstånd.

MÅLFÖRDELNING BEROENDE PÅ CHANSKVALITÈ

SAMTLIGA 3 MATCHER													
	A-		B-		C-			A-	MÅL %	B-	MÅL %	C-	MÅL %
	MÅL	%	MÅL	%	MÅL	%	TOT	CHANS	PÅ A	CHANS	PÅ B	CHANS	PÅ C
SVERIGE	19	76%	5	20%	1	4%	25	97	20%	39	13%	23	4%
FINLAND	14	70%	5	25%	1	5%	20	70	20%	43	12%	39	3%
SCHWEIZ	9	82%	1	9%	1	9%	11	55	16%	37	3%	51	2%
TJECKIEN	9	75%	3	25%	0	0%	12	35	26%	26	12%	49	0%
LETTLAND	4	57%	1	14%	2	29%	7	42	10%	33	3%	31	6%
TYSKLAND	3	50%	1	17%	2	33%	6	23	13%	23	4%	28	7%
POLEN	1	20%	3	60%	1	20%	5	49	2%	32	9%	48	2%
SLOVAKIEN	3	75%	1	25%	0	0%	4	52	6%	25	4%	34	0%
TOT/SNITT	62	69%	20	22%	8	9%	90	423	15%	258	8%	303	3%

JÄMNA MATCHER (EJ KVARTSFINALERNA)													
	A-		B-		C-			A-	MÅL %	B-	MÅL %	C-	MÅL %
	MÅL	%	MÅL	%	MÅL	%	TOT	CHANS	PÅ A	CHANS	PÅ B	CHANS	PÅ C
SVERIGE	9	90%	1	10%	0	0%	10	57	16%	19	5%	17	0%
FINLAND	4	67%	1	17%	1	17%	6	32	13%	25	4%	16	6%
SCHWEIZ	3	75%	1	25%	0	0%	4	26	12%	17	6%	22	0%
TJECKIEN	3	75%	1	25%	0	0%	4	19	16%	11	9%	15	0%
LETTLAND	4	67%	1	17%	1	17%	6	34	12%	26	4%	24	4%
TYSKLAND	3	50%	1	17%	2	33%	6	21	14%	20	5%	24	8%
POLEN	1	33%	1	33%	1	33%	3	37	3%	25	4%	34	3%
SLOVAKIEN	2	67%	1	33%	0	0%	3	40	5%	20	5%	27	0%
TOT/SNITT	29	69%	8	19%	5	12%	42	266	11%	163	5%	179	3%

OJÄMNA MATCHER (KVARTSFINALERNA)													
	A-		B-		C-			A-	MÅL %	B-	MÅL %	C-	MÅL %
	MÅL	%	MÅL	%	MÅL	%	TOT	CHANS	PÅ A	CHANS	PÅ B	CHANS	PÅ C
SVERIGE	10	67%	4	27%	1	7%	15	40	25%	20	20%	6	17%
FINLAND	10	71%	4	29%	0	0%	14	38	26%	18	22%	23	0%
SCHWEIZ	6	86%	0	0%	1	14%	7	29	21%	20	0%	29	3%
TJECKIEN	6	75%	2	25%	0	0%	8	16	38%	15	13%	34	0%
LETTLAND	0	0%	0	0%	1	100%	1	8	0%	7	0%	7	14%
TYSKLAND	0	0%	0	0%	0	0%	0	2	0%	3	0%	4	0%
POLEN	0	0%	2	100%	0	0%	2	12	0%	7	29%	14	0%
SLOVAKIEN	1	100%	0	0%	0	0%	1	12	8%	5	0%	7	0%
TOT/SNITT	33	69%	12	25%	3	6%	48	157	21%	95	13%	124	2%

Vad utläser vi av statistiken:

Av samtliga mål gjordes 69% efter en a-chans. 22% efter en b-chans och 9% efter en c-chans. Om vi tar samma jämförelse i de 8 jämna matcherna blev siffrorna 69/19/12. Med lite ofin matematisk översättning kan man alltså säga att mål görs till 70% genom en a-chans, 20% genom en b-chans och 10% genom en c-chans. Vi har tidigare utläst att det i snitt görs mål på 9% av målchanser som skapas i spel 5 mot 5. Det behövs således 11 målchanser för att göra ett mål.

Snittmässigt kan vi utläsa i målchanskvalitést statistiken att 43% av samtliga chanser är i snitt en a-chans. 26% är en b-chans och 31% är en c-chans. Kan en nation som följer det här snittet satsa mer på att värdera bort (de resultatlösa) c-chanserna och satsa på kvalitetsarbete att få fram a samt b chanser istället (utan att antalet chanser minskar för mycket) så kommer nationen statistiskt göra fler mål.

Snittet på andelen mål dividerat med totala antalet a-chanser under VM gav att 15% av samtliga A-chanser ledde till mål. 8% av b-chanserna och 3% av c-chanserna. Om vi bara läser av statistiken i de 8 jämna matcherna blev statistiken 11%/5%/3%.

Med lika trubbig matematisk analysförmåga som tidigare kan man säga att det är dubbelt så stor chans att göra mål på en b-chans som en c-chans och ytterligare dubbelt så stor chans att göra mål på en a-chans som en b-chans. Totalt 4 gånger så stor chans att göra mål på en a-chans som en c-chans.

Med statistik kan vi alltså visa tydligt hur viktigt det är att ha förmågan att skapa grundningsmoment – för då kan man med hjälp av spelarnas fokus kvalitéer utveckla sina c-chanser till åtminstone b-chanser och därmed öka antalet mål betydligt.

Statistiken visar det logiska i att en på pappret bättre motståndare är mer effektiv att göra mål på sina a-chanser, än när det är ett jämbördigt motstånd. Mot jämbördigt motstånd bör en nation sikta på att 15% av a-chanserna ska leda till mål. Dvs var 6:e a-chans resulterar i mål.

Samtliga toppnationer ligger runt denna siffra – och den ökar för samtliga när de möter de sämre rankade nationerna.

Andelen mål på c-chanser är högst hos Tyskland och Lettland. Dessa nationer gör inte så många mål överlag, och då är flera av dessa på c-chanser, där vi bedömer att slumpen, turen eller individuella misstag vanligtvis ligger bakom. Detta är de två länderna som gjorde upp om 5:e platsen i VM.

Översiktsbild spel med grundningsmoment och fokuskvalitéer

det här en statistik som vi egentligen inte vill publicera, då den absolut inte är säkerhetsställd och innehåller en hel del luckor. Men vi beslutar ändå för att ha med den, för att ge ytterligare en dimension till våra observationer. Vi bestämde att vi utöver den övriga statistik och observation som vi gjorde på plats, så skulle vi även bokföra när vi såg nationerna genomföra något av grundningsmomenten och fokuskvalitéerna under ordinarie matchspel (5 mot 5), dvs det behövde inte vara kopplat till målchanser. Vilka moment använder sig nationerna av i sin speluppbyggnad med boll. Tidigare statistik har endast berört grundningsmoment och fokuskvalitéer kopplat till målchanser – här är en kompletterande bild över hur det såg ut under matchspelet även utan målchanser. Återigen, detta är en översiktsbild utan statistisk reliabilitet. Den är gjord på plats och inte säkerhetsställd i efterhand.

		FLYTTA HÖRN	GENOMTRÄNGNING	NUMERÄRT ÖVERLÄGE	INDIVIDUELL PRESTATION	MOTSTÄNDARNAS MISSTAG	BESLUT	HOT	GIVE AND GO	DUELL	TOTALT ANTAL
B-SEMI	TYSKLAND	3	3	2	0	1		2	1	2	14
	POLEN	9	3	5	1	0	0	10	0	7	35
B-SEMI	SLOVAKIEN	4	0	6	0	0	7	7	7	5	36
	LETTLAND	1	1	2	1	0	3	2	4	2	16
SEMI	SVERIGE	13	13	21	0	9	19	6	12	12	105
	SCHWEIZ	2	6	2	1	0	2	4	0	5	22
SEMI	FINLAND	19	9	14	2	2	19	14	3	13	95
	TJECKIEN	9	2	9	3	0	6	5	2	9	45
BRONS	SCHWEIZ	31	23	15	4	4	15	7	9	14	122
	TJECKIEN	10	8	14	4	5	4	2	2	9	58
FINAL	SVERIGE	16	22	28	7	6	7	6	17	14	123
	FINLAND	9	8	11	6	9	0	5	3	5	56

	FLYTTA HÖRN	GENOMTRÄNGNING	NUMERÄRT ÖVERLÄGE	INDIVIDUELL PRESTATION	MOTSTÄNDARNAS MISSTAG	BESLUT	HOT	GIVE AND GO	DUELL	TOTALT ANTAL
SVERIGE	29	35	49	7	15	26	12	29	26	228
FINLAND	28	17	25	8	11	19	19	6	18	151
SCHWEIZ	33	29	17	5	4	17	11	9	19	144
TJECKIEN	19	10	23	7	5	10	7	4	18	103
SLOVAKIEN*	4	0	6	0	0	7	7	7	5	36
POLEN*	9	3	5	1	0	0	10	0	7	35
LETTLAND*	1	1	2	1	0	3	2	4	2	16
TYSKLAND*	3	3	2		1		2	1	2	14

* Endast en match

	FLYTTA HÖRN	GENOMTRÄNGNING	NUMERÄRT ÖVERLÄGE	INDIVIDUELL PRESTATION	MOTSTÄNDARNAS MISSTAG	BESLUT	HOT	GIVE AND GO	DUELL	TOTALT ANTAL
SVERIGE	13%	15%	21%	3%	7%	11%	5%	13%	11%	100%
FINLAND	19%	11%	17%	5%	7%	13%	13%	4%	12%	100%
SCHWEIZ	23%	20%	12%	3%	3%	12%	8%	6%	13%	100%
TJECKIEN	18%	10%	22%	7%	5%	10%	7%	4%	17%	100%
SLOVAKIEN*	11%	0%	17%	0%	0%	19%	19%	19%	14%	100%
POLEN*	26%	9%	14%	3%	0%	0%	29%	0%	20%	100%
LETTLAND*	6%	6%	13%	6%	0%	19%	13%	25%	13%	100%
TYSKLAND*	21%	21%	14%	0%	7%	0%	14%	7%	14%	100%

* Endast en match

Vad utläser vi av statistiken:

Sverige använde sig överlägset mest av såväl fokusqualitéer och grundningsmoment. Finland och Schweiz hamnade en bra bit ifrån, och Tjeckien var ytterligare distanserad.

Flest grundningsmoment och fokusqualitéer vinner matchen, var en sanning som vi trodde skulle vara gällande, och vi fick rätt i nästan samtliga matcher utom i båda B-semifinalerna där de nationer som var mest konstruktiva (i våra ögon) stod som förlorare. Ser vi ur ett utvecklingsperspektiv tror vi ändå att främst Slovakien, men även Polen har en ljusare framtid genom att de kommit längre i användandet av dessa moment.

För Sveriges del ser vi att de minst förlitade sig på individuella prestationer och hot. Däremot var det nationen som arbetade tydligast med Give and go (13%) tillsammans med Slovakien och Lettland. Av toppnationerna (1-4) var det anmärkningsvärt hur liten del av give and go som de lade in i sin speluppbyggnad. Vi var inte förvånade över Tjeckiens utfall (4%) medan Finlands siffra verkligen överraskade oss (också 4%).

Med beslut ville vi se hur nationerna arbetade med gula beslut i grundningsarbetet. Dvs där man utmanade (utan att duellera), vände och vred på sina motståndare för att därigenom kunna genomföra grundningsmomenten mer lyckosamt. Att utgå från endast en match för nationerna 5-8 är ett för litet underlag, men spännande var ändå att Polen och Slovakien var mer aktiva i sitt utmanande anfallsspel än Tyskland och Lettland.

Skillnaderna mellan finallagen Sverige och Finland var inte så stora. Finland jobbade mer tydligt med att flytta hörn och hot, samt något mer på individuella prestationer. Sverige som sagt mycket tydligare i Give and go arbetet och det kortare insticksspelet (numerärt överläge).

Skillnaderna mellan bronsmatchlagen Schweiz och Tjeckien var att Schweiz arbetade mer med genomträngning (de längre diagonalerna) medan Tjeckien fokuserar på de kortare (numerära överlägen).

Vi har och kommer inte prata något mer kring ordet momentum, det är ett allt för stort område för att göra parallelldragningar med våra observationer, men vi kan inte låta bli att ändå se tendenserna att laget som håller i taktpinnen och har momentum i matchen också synbart använder sig av mer fokusqualitéer och grundningsmoment, medan laget som inte har momentum blir mer statiskt och fattigare på fokusqualitéer. Självförtroende och energipåslag skapar mod, och osäkerhet skapar mer tendenser att spela säkert utan risker.

Inte sagt att ett extrapåslag av mod som innebär större inslag av individuella prestationer som i sin tur leder till att man för mycket går ifrån den spelidé som lagledningen satt upp alltid när resultatmässiga framgångar, likväl en allt för optimistisk spelidé kring fokusqualitéer och grundningsmoment som de stunder av säkerhetstänk, osäkerhet eller där spelare kanske är tagna av stundens allvar (slutskede av matcher eller extra viktiga matcher tex) innebär att laget inte lyckas prestera det som anses vara normalt. Det innebär att en stund av momentum till motståndarna ger dubbel negativ effekt som kan göra motståndarnas momentum både längre och mer lyckosamt.

Slutsummering statistikdelen

Sammanställningen av vår statistik har varit en ögonöppnare för oss. Det här är verkligen intressanta observationer som skulle vara intressant att följa upp genom tex mer djupgående analyser från tex ett helt VM eller kanske hellre ett SM-slutspel i SSL. Nu har vi skrapat lite på ytan, men tror att mer djupgående analyser skulle ge oss bekräftelse att vår statistik stämmer överlag.

Vi kan se att antalet mål oavsett chanskvalitet är hälften i en jämn match mot jämbördigt motstånd än en match där ett av lagen på pappret är bättre. Slående på alla delar. Totalt gjordes det 56 mål på 8 jämna matcher vilket ger 7 mål per match i snitt mot 13 mål i snitt per match i de ojämna matcherna (kvartfinalerna). Samma siffror för A/B/C-chans är: 5/1,5/0,5 mål på A/B/C-chans i de jämna matcherna och 9/3/1 mål på A/B/C-chanserna i de ojämna matcherna.

Dvs matcher mellan nationer på relativt samma nivå enligt Svenssonmodellen halverar antalet mål i jämförelse med matcher mellan nationer på olika nivåer.

Vi utläser vidare som avslutning att i snitt skapar en nation 33 målchanser mot en jämbördig motståndare. Skapar man a-chanser gör man i snitt mål på var 9:e chans mot en jämbördig motståndare. Dvs ca 4 mål i spel 5 mot 5. I snitt görs det mål på var 20:e b-chans – dvs endast 1,5 mål i en snittmatch. Är man en nation som endast skapar c-chanser så krävs det 33 avslut i snitt för att göra ett mål. Dvs för att göra 4 mål krävs 130 avslut om vi litar på statistiken. Vikten av att skapa kvalitativa målchanser genom grundningsmoment och fokusqualitéer anser vi vara relativt tydligt bevisat!

Såklart inser vi att skapandet av c-chanser kan vara nog så viktigt för att skapa variation och utmaningar för motståndarnas försvarsspel. Dvs tar du som anfallande lag aldrig några avslut mot samlat försvar från tex mittlinjen, så är det ett alternativ mindre att lägga in i den defensiva strategin inför matchen för motståndaren, varpå de kan vara än bättre att täcka av de övriga alternativen.

Vill du veta mer vad vi läser ut av ovanstående statistikdelar så har vi försökt att presentera den under avsnittet nationsmässiga reflektioner. I vissa fall gör vi jämförelser med andra nationer – detta gör vi för att bjuda på de kopplingar som vi gör varför nationerna presterade som de gjorde och hur vi rangordnar dem sinsemellan. Här väger vi även in våra observationer och analyser från Svenssonmodellen i vissa fall.

Nu följs vår statistikdel av en analys av topp 8 nationerna under VM enligt Svenssonmodellen. Den efterföljs av våra nationsmässiga reflektioner innan vi rundar av med en slutsummering.

Varför placerar sig nationerna som de gör i VM 2015?

Women's World Floorball Championships 2015
12.11 - 12.12 Tampere, Finland

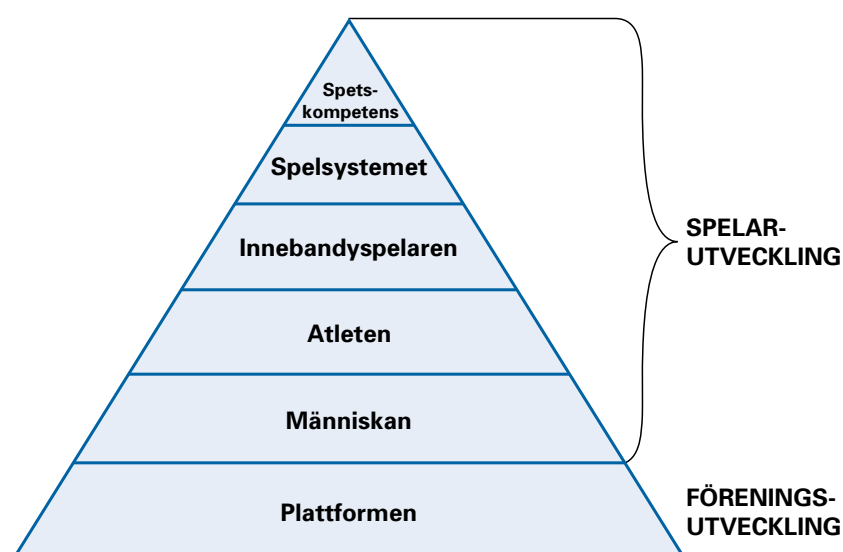
World Champions

Analys enligt svenssonmodellen

Svenssonmodellen är ett analysverktyg för att visa vad som bör utvecklas och prioriteras först hos en innebandynation. Det gäller att man börjar från grunden och bygger uppåt istället för tvärtom. De enskilda delarna i modellen ska inte ses som isolerade delar, utan att allt hänger ihop. Men för att skapa en tydlighet kring vilka delar som bygger en duktig innebandynation, så åskådliggörs de olika delarna separat. Det finns även en hävstångseffekt i modellen, vilket innebär att med begränsade resurser får du ut störst effekt om resurserna läggs långt ner i modellen.

Svenssonmodellen är uppbyggd av följande byggstenar:

Plattformen – Människan – Atleten – Innebandyspelaren – Spelsystemet - Spetskompetens

Plattformen

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MINDRE BRA	GODKÄNT	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Senaste VM placeringen:

2015	2013	2011	2009	2007	2005	2003	2001
SVERIGE	1	1	1	1	3	1	2
FINLAND	2	2	3	2	2	3	1
SCHWEIZ	3	4	2	3	1	2	4
TJECKIEN	4	3	4	5	7	7	5
LETTLAND	5	7	6	4	5	6	6
TYSKLAND	8	11	13	12	12	8	7
POLEN	7	6	8	11	-	10	12
SLOVAKIEN	9	12	18	19	-	-	-

Antal föreningar

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
1030	879	431	463	59	182	43	66

Antal licensierade Innebandyspelare (Totalt samt antal dammspelare)

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
117000	52000	30000	38000	3000	11000	2000	5000
33000	8000	6000	6000	500	1500	1000	1000

Antal år som förbund

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
34	30	30	23	22	23	20	17

Totalt antal landskamper i truppen

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
679	963	I.U	I.U	I.U	I.U	I.U	I.U

Medelålder i truppen

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
25,5	26	24,5	23,5	24	22,5	23,5	20

Plattformen är grundförutsättningarna för att ett förbund/en nation ska fungera och nå utveckling. Det innefattar tex faktorer såsom organisation, ekonomi och förberedelser.

Vi har gjort en snabb screening av topp 8 nationerna utan att egentligen lägga något fördjupningsarbete bakom. Sverige och Finland med sin snart fyra decennier långa kultur av inhemsk innebandy får stå som mall för vad som är världsklass. De har väl fungerande förbund, utvecklat seriespel med såväl ungdomsserier, juniorserier för både flickor och pojkar. De har utbyggt seriespel för både damer och herrar. En bra grund av spelare, och utvecklande verksamhet för båda könen. Det ska också poängteras att vi har sökt informationen dels på de inhemska förbundshemsidorna samt på det internationella innebandyförbundets hemsida. Ibland har vi svårt att tolka vilka siffror som stämmer bäst överens med verkligheten, men översiktligt har vi ändå bedömt att det inte har gjort någon skillnad på vår bedömning.

Vi kommer senare i vår analys att hylla Slovaekiens sätt att spela innebandy och ställa oss frågan varför de inte placerade sig bättre än den åttonde plats som det blev till slut. Tittar vi på åldersstrukturen i nationerna så ser vi att det skiljer 3-6 år i medelålder mellan Slovakien och de övriga nationerna... Kanske har vi svaret där, redan i plattformen?

Att Sverige och Finland spelade final är inte överraskande vid en snabb anblick av antalet licensierade spelare. Att Schweiz och Tjeckien skuggar förvånar inte heller. Vi kommer senare i analysen att vara kritiska i vissa fall när det gäller Tyskland, och det med bakgrunden att de plattformsmässigt borde vara nation fem i världen. Nu slutade de på sjätte plats men i våra ögon hade position sju eller åtta varit mer beskrivande till det spel som presterades från deras sida.

Människan

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA

Delomdömen

GRUPPFOKUS

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA

PRESTATIONSFOKUS

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA

Under rubriken människan ska vi enligt Svenssonmodellen bedöma nationernas grupp- och prestationsfokus. Vi ska bedöma kommunikation, aktivitet och energinivå.

Vi fattade ganska snart ett beslut att betygsätta samtliga områden med betyget Mycket Bra. Från vårt perspektiv utan insyn i de olika landslagen är det svårt att dra generella sanningar om vad vi kan läsa av i matchsituationen. Kan brist på coaching i en avslagen och redan avgjord kvartsfinal tyda på brister i prestationsfokus? Kan en enstaka avbytars tillfälligt dåliga kroppsspråk tydas som intriger i mellan spelare och ledare? Vi vill inte vara de som avgör dessa sanningar. Däremot vill vi förklara det vi såg, och ge en förklaring till varför vi ändå tycker att samtliga nationer förtjänar omdömet Mycket Bra.

Till att börja med var det generellt fokuserade uppvärmningar. I vissa fall slogs vi av avsaknaden av peppning under uppvärmningen för vissa nationer, och ibland under matchspel kunde vissa nationer ha stunder av återhållsamhet. Detta var endast vid enstaka matcher och inte vid samtliga tre uppvärmningar vi observerade, dvs ingen genomgående trend. Dock handlar allt om att förbättra och flytta fram sina positioner och ibland kan vi tro att nationer sparar energi för viktigare uppgifter längre fram – dvs vara som bäst i VM:ets avslutande matcher.

Vi anser att samtliga nationer jobbade efter sina resurser och förutsättningar. Inget lag anser vi underpresterade eller visade upp en avvikande negativ kampvilja eller lagsammanhållning.

Nationerna bakom topp 4 var helt klart beredda på förlust mot topp 4 nationerna, och de ville absolut leva drömmen att stå för den där praktskrällen, men vi anser ändå att det egentligen bara var Slovakien som verkligen gick för det genom att matcha extra hårt i sin kvartsfinal mot Sverige, fastän de med facit i hand kanske hade placerat sig bättre i slutsummeringen ifall de tagit kvartsfinalen mer som en möjlighet till erfarenhetsutbyte med så många spelare som möjligt.

Tvärtom så såg vi även topp 4 nationerna som självsäkert såg sig som vinnare i kvartsfinalerna, och egentligen tror vi oss sett att även Schweiz och Tjeckien redan på förhand visste att det är ytterst liten chans att de kunde vända de stora favoriterna Finland och Sverige i semifinalen... Dock, när lag som Tjeckien hamnade i ledning mot en storfavorit som Finland, då mullrade lagsammanhållning och kampandan in i en helt annan växel än under någon gång annars under VM.

Vi anser att Finland var tagna av stundens allvar i semifinalen mot Tjeckien och inte presterade på absolut toppnivå och vi anser att Sverige hade samma åkomma i finalen mot Finland. Anspänningsnivån kan vid just dessa två tillfällen ha gett negativa effekter på nationernas prestation, men också tillskrivas bra coacharbete från motståndarcoacherna och uppoffrande och optimerat försvarsspel från motståndarnas spelartrupp. Vi anser inte att detta var tillräckligt för att sänka nationernas helhetsomdöme på människan.

Det var verkligen ett mästerskap som vi anser präglades av fair play. Ett snyggt harmoniskt VM när det gäller agerandet mellan spelare och nationer samt i samspelet med domarna. Det var väldigt få spontana protester, obefintligt med stora protester vid upplevda domarmisstag. Vi har främst två händelser på näthinnan som borde upprört ett land till bristningsgränsen, dels Finlands 1-0 mål mot Tjeckien som föregås av en skadad tjeckisk spelare och domarna lät spelet fortgå en lång stund (7 sekunder) trots att spelaren låg skadad helt stilla på planen. Finland hade ett frislagslag vid mittlinjen och en finländsk spelare sprang ner en spelare i försvarsmuren. Finländskorna satte igång frislaget (ner i hörn) och kunde utnyttja sitt numerära övertag på bästa sätt. Domarens bedömning var att det inte var en huvudskada och därför fick spelet fortgå. Borde det revideras i regelboken? Detta var solklart ingen medveten handling att osportsligt filma sig till en fördel från spelarens sida, och ett beslut i sann fair playanda vore att avbryta spelet då det inte var mitt i ett farligt anfall för Finland (till en början). Såklart skapade detta frustration och spontana reaktioner som snabbt dog ut för att återigen fokusera på matchen.

Finlands avgörande straff i finalen mot Sverige gav mediala efterdyningar då den dömdes bort pga att My Kippilää drog bollen bakåt enligt domarens bedömning, men på plats i hallen, så skapade detta ingen större proteststorm hos de finska spelarna eller ledarna och inte heller den fantastiska hemmapubliken.

Atleten

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	GODKÄND	GODKÄND

Atleten – här bedöms enligt Svenssonmodellen den fysiska statusen i de olika spelartrupperna. Hur bedömer vi att uthålligheten är, styrkan, snabbheten osv.

Vi har försökt att nivåindela atleten i tre nivåer för att mer beskriva de olika utvecklingsstegen en nation behöver ta. Hypotetiskt skulle alla VM-nationer kunna ha toppresultat inom samtliga atletiska förmågor men hur man utnyttjar dessa förmågor anser vi vara mer relevant när vi bedömer nationerna. Således vår nya nivåindelning av atleten.

Nivå 1 - Atlet

Tillräckligt tränad, konditionsmässigt, styrkemässigt.
Vissa brister eventuellt i snabbhet.

Nivå 2 - Spelförståelse

Använda sina atletiska förmågor strategiskt rätt i matcher. Tex man går ner och täcker skott (man kan det på nivå 1 men man gör det på nivå 2). Jobba rätt. Att veta när man ska sticka, täcka skott, kliva på, ta djup, spela aggressivt, avvakta, utnyttjar snabbheten i förflyttningar osv = Spelförståelse.

Nivå 3 - Aktionsradie

Aktionsradie i anfall och försvar. Anfall kunna följa med. Kunna använda fokusqualitéer över stora delar av planen. Försvarsmässigt komma tillbaka i försvarsläge, omställning, agera, följa med sin spelare när den tar gula beslut. Hinna – vilja – orka.

Viljan att nationer utnyttjar att de har spelare på nivå tre genom sin taktik, tex kvarliggande press, aggressiv primärförsvarare, spelvändningar osv.

Vi anser att slutplaceringarna i VM inte längre avgörs på brister i atleten. Dock finns det ju redan på atletnivå faktorer som gör skillnad mellan nationerna. Vi antar att toppnationerna har bättre atletiska testvärden, men det är egentligen bara Sverige som försöker utnyttja detta försprång. När Finland och Schweiz inte utnyttjar sin atletiska fördel mot Tjeckien och Lettland så bjuder de in sina motståndare till en mer jämn match än vi anser det skulle behöva bli.

Vi såg ingen nation under VM som såg ut att tröttna i slutet av matcherna. Inte ens Slovakien såg ut att tappa orken mot Sverige, trots storförlust och ett försök till ett högre försvarsspel än övriga nationer på plats 5-8 matchen igenom. Dvs atletiskt/uthållighetsmässigt är nationerna tillräckligt tränade för uppgiften att stå emot en motståndare i 60 minuter under en lång turnering.

Varför behöver man vara stark, uthållig och snabb om man inte utnyttjar det i sin spelidé?

För att kunna spela en mer total innebandy likt det som Sverige gör (i vissa fall även Finland) så behöver nationerna utnyttja de atletiska förmågorna som de har tillgång till i sina spelartrupper. Sverige har i våra antaganden den mest atletiska truppen kryddat med att de har det största urvalet av spelare och den bästa ligan, att de har spelare som har erfarenheten att spela matcher med hög intensitet med och mot de bästa spelarna i världen, varje helg. Sveriges val av spelidé tar tillvara på denna konkurrensfördel på bästa sätt.

Förmågan att utnyttja de atletiska färdigheterna blir en mer viktig faktor för slutplaceringen i VM än att ha den mest atletiska truppen. Sverige utgick från att de var världsledande såväl på plattformsnivå, som atletnivå tillsammans med innebandyspelarnivån och använder därmed en spelidé som vill maximera detta övertag.

Vi har under VM-turneringen sett att samtliga topp 8 nationerna har atletiska spelartrupper, och därför gjorde vi den nivåuppdelning ni kan se ovan. Där Sverige blir mästrande på samtliga tre, medan inte alla nationer kommer upp på nivå 2, trots att de testvärdesmässigt inte alls nödvändigtvis är långt efter Sverige.

Innebandyspelaren

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Delomdömen

ANFALL

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

FÖRSVAR

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Under kategorin innebandyspelaren ska vi bedöma spelarnas teknik, taktiska nivå och spelförståelse.

Vi har valt att försöka oss på en nivåindelning även inom innebandyspelaren, för att hitta det som skiljer mellan våra omdömen. Så här ser de ut:

Innebandyspelaren nivå 1 (Grund)

(ej inslag av nivå 2 = mindre bra)

Pass/Mottagning
Bollbehandling
Närskott
Direktskott
Gröna beslut – sedan direkt röda beslut
Leder till C & B chanser

Försvar nivå 1: Stå emot ovanstående genom
Täcka Skott
Jobba hårt
Jobba lågt
Närkamper
Brytningar

Innebandyspelaren nivå 2 (Fokusqualitéer)

(inslag av detta = Godkänd. Flertalet spelare använder det i spelet = Bra)

Momenten i nivå 1 samt:

Hota
Skottkraft
Gula beslut
Vinna dueller
Give and go/Rörelse
Leder till A & B chanser

Försvar nivå 2: Stå emot ovanstående genom
Markering
Täcka yta
Stöta/Avvakta
Läsa motståndare

Innebandyspelaren nivå 3 (Samarbete & Spelförståelse)

(inslag av detta = Mycket bra. Flertalet av spelarna behärskar dessa moment = Världsklass).

Momenten i nivå 1 & 2 samt:

Tempo
Spelförståelse
Flera hot
Flera dueller
Utökad aktionsradie främst hos hjälpspelare
Samarbete – flera spelare som klarar av grundningsmoment och fokusqualitéer samt att man skapar/vinner dueller även som icke bollförare som öppnar upp för sina medspelare.

Försvar nivå 3: Stå emot ovanstående genom
Samarbete – press/understöd

Precis som i momentet Atleten handlar vår bedömning inte så mycket i att nationerna inte behärskar de olika momenten inom innebandyspelaren. Däremot har vi försökt att hitta skillnader på HUR man utnyttjar sina egenskaper. Såklart finns det betydande stora skillnader, som redan bottnar sig på plattformsnivå. Sverige har en spelarbas som är enorm i jämförelse med övriga nationer, Sverige har den bästa ligan och spelare som då utmanas av de bästa varje vecka, vilket gör att erfarenhet och skicklighet som spelare i den svenska ligan får överstiger spelare som är kvar i sina inhemska ligor i övriga nationer. Det vi vill säga är att många nationer inte har begränsningar i spelarnas förmåga som innebandyspelare – men de har inte utmanats att nå upp till de kvalitéter som krävs för att anses hålla den nivå vi har valt ut som världsklass. Länderna under toppnationerna använder sig relativt lite av de viktiga fokus-kvalitéerna vilket medför att de får svårt att skapa grundningsmoment och kombinationsgrundningsmoment. Detta innebär i förlängningen att deras målchanser blir färre – men framförallt att kvalitén blir sämre än de nationer som kommit längre inom detta.

Vissa nationer, som tex Slovakien kan göra flera grundningsmoment – och de vill och vågar även mot de rankingmässigt bättre motståndarna. Vår bedömning är att de istället blir lite naiva, vilket kostar dem ett högt antal spelvändningar som straffar Slovakien målmässigt. Vi skulle vilja säga att Slovakien har kommit högre upp nivåmässigt än sin slutplacering i VM som innebandyspelare, men de har brister inom andra områden som då gör att de hamnar på åttonde plats i sluttabelen.

Om vi summerar vår översiktsbild över grundningsmoment och fokus-kvalitéer och utgår från att det som Sverige presterar (100%) är facit för att spela innebandy på världsklassnivå – sett till innebandyspelaren nivå 3. Finland presterar 66% av Sveriges antal, Schweiz 63% och Tjeckien 45%. Dessa siffror ska såklart inte tas som en vetenskaplig sanning med visar ändå på vår övertygelse om att den nation som presterar i våra ögon den bästa innebandyn (dvs utnyttjar fokus-kvalitéer och grundningsmoment) också belönas resultatmässigt.

Vi bedömer att Tyskland, Polen och Lettland använder sig för lite av nivå 2 och fokus-kvalitéer (i jämförelse med topp 4 nationerna) för att bedömas med något annat än mindre bra. Sverige och Finland håller båda världsklass även om de utnyttjar sina förmågor på nivå 3 olika. Finland arbetar mer med duellspel och hot än Sverige (främst mot de sämre rankade nationerna). Sverige har kommit längre när det gäller tempo, intensitet och samarbete.

En tidigare sanning har tidigare varit att det är enkelt att bygga försvar. Med Sveriges intåg med kvarliggande press och aktiva hjälpspelare så utmanas ett tidigare "enkelt" försvarsbygge allt mer. Vi ser fortfarande att ett strukturerat väl inarbetat försvarsspel räcker långt, men det räcker inte för att utmana topp 4 nationerna. För topp 4 nationerna finns risken att de jagande nationerna kommer ikapp ifall man inte går i Sveriges fotspår och når upp till innebandyspelaren nivå 3.

Innebandyspelare på nivå 3 gör att försvararna hela tiden måste agera i försvarsspelet och inte bara fokusera på sin position. Förr kunde vi säga 2-1-2 så visste alla på ett ungefär vad man skulle göra i sin zon och skötte man sin roll innebar det att laget hade bra försvarsspel. Nu blir det mycket mer komplext med lag som spelar med aktivt give and go, platsväxlingar, dueller (och därtill genomträngningar, numerära överlägen osv). Det blir fler "om" som försvarsdirektiv. Om hon gör så, eller om hon gör så, var beredd om hon gör ett ryck, om det blir en give and go, går man med då, eller står man kvar osv.

Dvs nivån på försvarsspelet för de sämre nationerna är bra ur den gamla aspekten, men i bedömningen att innebandyn utvecklas i svallvågorna av Sveriges framgångar, så hamnar de allt mer på efterkälken. Situationsanpassat försvarsspel i varje byte i större utsträckning, vilket innebär större krav på spelförståelsen. Ska jag stå kvar, kliva ut, göra löpning, avstå osv.

Förmågan att fatta de rätta besluten i allt högre fart, med allt fler medspelare/motståndare som är ett hot, vill vinna sina dueller gör sporten allt mer komplex på ett positivt sätt.

Fem av åtta mål i finalen gjordes genom direktskott, det sjätte var ett distansskott. Även det kan vara talande vad som krävs för framgång i framtiden.

Något annat synbart där Finland och Sverige ligger i framkant i en jämförelse är anfallsuppbyggnaden. För att ta ett exempel. Finland har en spelare på mål. En bollhållare ger ifrån sig en passning och attackerar på mål, medan spelaren framför mål rör sig bort från målet för att vara spelbar alternativt retur och även balans. För att göra en jämförelse med tex Tyskland, så om de har en spelare på mål, så är det den spelaren som står där. Inget byte sker. Den spelaren som slår iväg passningen attackerar ej efter pass.

Något som analysteamet 2013 skickade med i sin förra rapport var avsaknaden av hotande backar inklusive skottstyrka. Vi vill sammanfatta att detta helt klart har utvecklats, då de flesta lag hade skottstarka backar som gärna hotade från backplats. Ett flertal mål från distans understryker detta.

Spelsystemet

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Delomdömen

ANFALLSSPEL – ANVÄNDANDE AV GRUNDNINGSMOMENT & FOKUSKVALITÉER

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

KONTRING

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	BRA	-	-	-	-

FÖRSVARSSPEL – STÅ EMOT GRUNDNINGSMOMENT & FOKUSKVALITÉER

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	BRA	MINDRE BRA	BRA	BRA

RETRÄTTER

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	-	-	-	-

Spelsystemet enligt Svenssonmodellen handlar om att analysera skillnaderna och nivån på de olika nationernas anfallsspel (uppspel, spel i anfallszon, kontringar) samt försvarsspel (högt försvar, lågt försvar, reträtter).

Vi har valt att jämföra de olika nationernas nivå kopplat till deras förmågor att använda grundningsmoment och fokusqualitéer. Vi har också valt att fokusera på topp 4 nationerna mest, då övriga nationer främst inte faller på spelsystemet utan redan tidigare på såväl plattformsnivå, atletisk nivå samt innebandyspelaren.

Spelsystemet när det gäller sifferkombination blir enligt oss sekundärt. Oavsett hur nationerna ställer upp så kommer motståndarna att flytta på deras försvarshörn, eller hitta in med numerära överlägen. De viktiga frågorna nationerna ska ställa sig blir då enligt oss vad de ska göra då? Var ska motståndarna tillåtas att ha ett numerärt överläge, och var ska det undvikas? När ska försvarshörnen falla in alternativt expandera. När ska ett försvarshörn kliva på vid sarg vid tex aggressiv primärförsvare eller dubbling.

När ska man följa med motståndare som har gjort en give and go, platsväxling eller aktiv rörelse förbi ett försvarshörn? Hur rör vi oss då, hur täcker vi osv...

Svaren på dessa frågor kan sedan avgöra vilken grunduppställning man anger som standard.

Summerat anser vi inte att anfallsspel alltid behöver nyttja en bakplansuppbyggnad, utan kan likaväl fungera/starta från tex hörn/ficka, där riktlinjer/spelidé kring grundningsmoment och fokusqualitéer blir det viktiga. Hur skapar vi målchanser baserat på våra individuella spelares förmågor och tränares beslut kring spelidé.

Flera nationer testade ett något högre försvarsspel eller styrspel. Vi skulle vilja säga att det resultatmässigt/prestationsmässigt inte gjorde någon positiv skillnad för någon annan nation än Sverige. Det fanns sekvenser i matcher där nationer använde sig av ett högt försvarsspel/styrspel som variation eller för att sätta press (vanligtvis i underläge) och i dessa tillfällen vill vi inte säga att det var en felaktig tanke. Men de lag som hade en hög grunduppställning anser vi inte vann på detta gentemot sina motståndare – förutom då Sverige.

Finland och Schweiz visade att de besitter qualitéer med ett aktivt högt pressande försvarsspel. De gånger de vågade släppa på – lyckades de vinna bollarna tidigt. Vi efterlyser ett större mod att fortsätta med detta till nästa VM – vi är helt övertygade om att de skulle få en positiv inverkan på deras spel och resultat.

Då få nationer förutom Sverige (delvis Finland och Schweiz förstafemman) spelade med ett högt pressspel och kvarliggande press vid bollförlust så blev ett korrekt reträttspel inte lika avgörande. Vi bedömer att många lag direkt backade hem efter bolltapp, för att minimera motståndarnas chanser till kontringar. Då det endast var Sverige som systematiskt ville gå på spelvändning eller direktuppbyggnad så innebar det att övriga lag gärna tog kontroll på bollen med ett antal passningar mellan backarna innan de startade ett uppspel med klassisk backupbyggnad. Dvs reträttspelet utmanades inte, förutom mot Sverige.

Vi vill säga att kontringar var en självklar del i varje nations verktygslåda, men att det inte blev så synligt beroende på vilka nationer som möttes. Nationerna på plats 5-8 tog ut varandra, där det anfallande laget vanligtvis inte anföll med mer än 2-3 spelare, varpå balansen och beredskapen för en kontring var god. Samtidigt så hade dessa nationer brister inom kategorin innebandyspelaren främst de tekniska delarna som gjorde att de viktiga igångsättande passningarna höll för dålig qualité. Lägg därtill att Lettland och Polen spelade ett väldigt lågt försvarsspel vilket gjorde att de hade än svårare att vända på kontring på grund av deras låga grundpositioner.

När dessa nationer mötte topp 4 nationerna var klasskillnaden för stor att kontringslägena blev få. När topp 4 nationerna möttes var Sveriges motståndare oförmögna att lyckas spela sig ur Sveriges kvarliggande press när Sverige tappade bollen varpå kontrिंगarna effektivt bromsades.

När Finland och Schweiz mötte Tjeckien spelade de ett mer säkerhetsbaserat/balanserat anfallsspel, vilket också syntes tydligt när vi granskade nationernas grundningsmoment och fokus-kvalitéer just mot Tjeckien.

De nationer som inte säkerhetsspelade och höll balansen och direktreträtter mot Sverige, de blev straffade. Men egentligen samtliga övriga matcher var inte reträttspelet/kontringsspelet som hade någon avgörande roll i matcherna.

Att "släppa laget fritt" i anfallszon kontra uppstyra uppspel är någon form av ytterligheter som tidigare varit gällande. Uppspel med våra nya ögon (i benämningen strukturerade intränade uppspelsvarianter), anser vi inte är lika avgörande/viktiga längre. Vi anser att vi närmat oss något viktigt i form av intränade uppspelen mer bör gå mot direktiv i form av att "flytta hörn", numerärt överläge osv istället.

I framtiden tror vi att coachningen mer kan gå åt hållet att spelaren individuellt kan få ett direktiv om att utföra en fokus-kvalité, men för att lyckas med grundningsmoment och få effekt av en grundning krävs en högre nivå av samarbete med sin formation. Utvecklingspotentialen för samtliga lag är att flytta hörn – och utnyttja detta på ett strukturerat och intränat vis!

Vi har valt att dela in spelsystemet i tre nivåer, för att beskriva lite hur vi anser att fokus-kvalitéer och grundningsmoment hör samman med taktik och spelsystem.

Grundläggande frågeställningar:

Hur väljer vi att skapa våra chanser?

En eller flera av grundningsmomenten för att kunna göra mål?

Kvalitativa a-chanser kontra mer lättskapade b/c-chanser?

Hur stå emot motståndarnas grundningsmoment & fokus-kvalitéer (ej släppa in mål)?

Nivå 1 - Val

Val av system efter förmåga

Att ha ett försvarsspel/samarbete/enkel idé om hur vi hindrar motståndarna att göra mål

Att ha ett anfallsspel/samarbete/enkel idé om hur vi ska göra mål

Eventuellt intränade uppspelsvarianter

Kontring: Ha en idé kring kontringen. Ska laget kontra eller inte?

Nivå 2 – Struktur i fokus-kvalitéer

Använda olika system/idéer vid försvar/anfall (i en tanke att få fördelar gentemot motståndaren)

Att ha en idé om hur man flyttar på motståndarna för att skapa målchans och hur man ska utnyttja ytor som skapas bakom. Förmåga att använda fokus-kvalitéer (give and go, hot, duell) för att kunna skapa tempo i sitt anfallsspel (går ej göra långsamma mål). Blir inga a/b-chanser utan fokus-kvalitéer.

Kontring: direktattack med flera spelare.

Försvarsspel: Stå emot ovanstående

Hur göra när motståndarna platsväxlar, överbelastar, har stor rörelse, skapar ytor genom fokus-kvalitéer.

Nivå 3 – Utnyttja grundningsmoment

Att kunna utföra flera grundningsmoment ihop med fokusqualitéer. Tillsammans och samarbete. Att kunna upprepa, använda sig av ytor som skapas. Kan börja om och hitta tillbaka till startpositioner och fortsätta med struktur över tid. Fokusqualitéer skapar möjligheter att lyckas med grundningsmomenten.

Ett exempel på hur vi enkelt kan förklara nivåskillnader i skapandet av ett uppspel/målchans är att en back spelar ner i hörn (instruktion enligt spelidé) – vänder hem till back igen som tar skott = Nivå 1. Nästa nivå är att backen hotar nästa hörn och spelar vidare (nästa ficka eller tillbaka i första fickan) för ett avslut. Nationerna på plats 9-16 har generellt inte nivå 2 i sig, och ytterst sällan används den av nation 5-8. Nivå 3 kan sedan vara att beslutet därifrån leder till farlighet som är intränat/finns med i erfarenhetsbanken (blir inte slumpartat resultat). Tex direktskott + trafik på kassen eller en genomträngning.

Sverige är världsledande när det gäller att använda fokusqualitéer och grundningsmoment. Finland därefter. Båda befinner sig helt klart på nivå 3. Schweiz förstafemman håller jämn nivå med Finland. Tjeckien är långt efter medaljnationerna. Av nationerna 5-8 utmärker sig Slovakien som ett land som kommit väldigt långt när det gäller att stå för fokusqualitéer och grundningsmoment. Samtliga länder utom Tyskland anser vi har en tanke hur de ska stå emot motståndarnas målchansuppbyggnadsspel. Tyskland har såklart en tanke, men inga uppvisade instrument att realisera tanken. Finland lyckades med sitt försvarsspel störa Sverige i finalen, något ingen annan nation förmådde.

Tjeckien fick ett lågt betyg trots att de spelade jämnt främst med Finland. Det var inte deras förmåga att stå emot fokusqualitéer som var nyckeln, utan mer Finlands oförmåga att spela sitt ordinarie anfallsspel med hög andel fokusqualitéer och grundningsmoment, något som vi tillskriver den höga anspänningsnivån för deras del.

När det gäller kontrings-spelet så utmärker sig återigen Sverige. Ingen nation har en sådan tydlig spelidé att nå en spelvändning med så få bolltouch och så lite tid i genomförandet som möjligt. Finland och Schweiz är skickliga kontringsnationer, men i matcherna mot Sverige lyckades de inte ta sig förbi Sveriges effektiva blockeringspel i form av kvarliggande press.

Spetsegenskaper

Totalt omdöme

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Delomdömen

TRUPP & COACHNING

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	GODKÄND	GODKÄND	GODKÄND

MÅL & AVSLUTSFÖRMÅGA

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS	GODKÄND	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA

POWER PLAY

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
BRA	VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA

BOX PLAY

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
BRA	VÄRLDSKLASS	BRA	BRA	BRA	BRA	BRA	BRA

MÅLVAKT

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	GODKÄND	GODKÄND

Mellan två jämbördiga motståndare, där trupperna består av likvärdiga atleter, tekniskt skickliga innebandyspelare med bra spelförståelse och likvärdig kompetens inom de taktiska egenskaperna, så är det oftast avgörandet sker tack vare något lag eller individs spetskompetens. Det kan vara en jämn match som står och väger, som avgörs i ett power play, en riktigt skicklig innebandyspelare med en spetskompetens i teknik (skott, dribbling tex) eller ibland att det finns vissa nyckelbeslut från coacherna som ändrar/avgör en matchbild. Ibland kan det helt enkelt vara en intränad variant på ett uppspel eller frislåg som ett lag plockar fram när det gäller som mest.

Svenssonmodellen vill att vi bedömer de olika nationernas spetskompetenser som bidrar till vinst eller förlust.

Vi såg 12 slutspelsmatcher. När topp 4 nationerna spelade kvartsfinal var det inte spetskompetensen som avgjorde matcherna. Resultaten 8-2, 9-2, 15-1, 16-0 talar om en ganska stor skillnad på andra nivåer än på spetskompetensen. Mer intressant blir det att då följa de 8 matcher mot på pappret jämbördigt motstånd.

Av dessa 8 matcher slutade två matcher med straffavgörande. Sverige vann mot Finland och Lettland vann mot Slovakien. Snacka om att ställa ett VM-guld/match på sin spets när det gäller att matcher avgörs genom spetskompetens. Två matcher slutade med uddamålsvinst med dramatik in i det sista, där vi minns Finlands seger i semifinalen genom en målvaktstavla med 3 sekunder kvar. Ett individuellt misstag – ska det ses som en negativ spetskompetens? – som avgör en match med bara sekunder kvar. Dramatik!

Polen vann mot Slovakien med 2-0 där sista målet gjordes i boxplay. Spetskompetensmoment som avgjorde även där således. Vi minns Schweiz 5-1 ledning mot Tjeckien som blev 5-3 efter två mål i power play av Tjeckien, sedan ytterligare en reducering och stor forcering på slutet utan ytterligare mål i bronsmatchen.

Tyskland vann mot Polen med 5-2, men 4-2 målet gjordes med 2,5 minut kvar av matchen – dvs i 57,5 minuter var det en helt öppen historia. Samma Tyskland förlorade sedan mot Lettland med 2-5. Den matchen stod 2-3 efter två perioder, och 2-4 gjordes med 10 minuter kvar och sista målet med blott 16 sekunder kvar av matchen...

Sverige vann komfortabelt mot Schweiz med 7-3, två av Schweiz mål gjordes i power play och ett på straff, dvs en spetskompetens från Schweiz sida som gjorde matchen jämnare – men inte jämn!

Slovakien ledde b-semifinalen med 3-1 och 12-7 i a-chanser efter 50 minuter. Därefter tryckte Lettland på (spetscoachning) och skapade 4 a-chanser och gjorde 2 mål (effektivitet). Lettland hade en dags mer vila inför matchen – kan det ha spelat roll för den sena vändningen?

Polen och Lettland försökte mer optimera sina resurser för detta VM och för att kunna placera sig så bra som möjligt. Sett till detta ska Lettland berömmas då de lyckades medan Polen får rannsaka sig varför de inte lyckades vinna mot Tyskland trots a-chansövertag 28-12, totalt 75-20 i chanser! Hur är det möjligt?

Det stora problemet Polen föll på var spetsegenskapen att göra mål. De hade optimerat sina chanser men föll på dåligt målskytte. Mot Slovakien förlorade de a-chanserna med 9-28 men vann ändå med 2-0. Enligt oss var Polen och Slovakien totalt bättre innebandynationer än Tyskland och Lettland förutom spetsegenskapen målskytte.

Det går inte att skapa 28 a-chanser och göra så få mål som Slovakien utan att det ger negativa konsekvenser, medan Tyskland och Lettland just på den punkten var mer effektiva som gav dem placeringsmässigt större framgång.

Det här är Svenssonsmodellens minsta och sista del, och när det gäller nationerna på plats 5-8 så är avståndet till toppnationerna så stort gällande övriga delar (plattformen, atleten, innebandyspelaren främst) så spetskompetensen inte faller något avgörande för att en toppnation ska vare sig vinna eller förlora mot nation 5-8. Såklart kan enskilda matcher mot för dem jämbördigt motstånd avgöras av ett moment som tillskrivs spetskompetensen – men med måttstocken Sverige och topp 4 nationerna är avståndet för långt! Detta gör att vårt fokus kring dessa länder inte bör ligga på spetsnivå.

Power play

	PP	PP MÅL	%	SH
FINLAND	5	4	80%	
SCHWEIZ	6	4	67%	
TJECKIEN	5	2	40%	
LETTLAND	5	1	20%	-1 I PP
SVERIGE	8	1	13%	
TYSKLAND	2	0	0%	
POLEN	3	0	0%	
SLOVAKIEN	4	0	0%	-1 I PP

32%

Statistiskt imponerade Schweiz och Finland i PP. Tjeckien presterade ett bra PP statistiskt medan Sverige stack ut negativt. 13% är för dåligt för en världsledande nation. Prestationsmässigt hade vi önskat mycket mer av Sveriges PP. Ska vi strö ytterligare salt i såren så hade Sverige 2 PP även i gruppspellet, där inget av dessa ledde till ett mål. Sveriges egentliga siffra var således så låg som 10% sett till hela turneringen. Granskar vi Sveriges PP i jämförelse med tex Tjeckien så skapade Sverige fler fokusqualitéer och grundningsmoment än Tjeckien vilket visar en högre förmåga. Men detta är en spetsqualité där det gäller att göra mål, och Sveriges effektivitet var oavsett måttstock inte godkänd.

Vi valde att specialgranska Sveriges den sämsta av de fyra toppnationerna i PP statistiskt för att se om vi upptäckte några skillnader med den bästa nationen (Finland). Vi valde att endast granska de två matcherna mot jämbördigt motstånd (semifinal och final). Statistiken baserar sig endast på vad bollhållaren gjorde, inte de 4 hjälpspelarna. Så här blev resultatet:

Tid i PP Sverige: 6 minuter 54 sekunder. Finland: 3 minuter 6 sekunder

Avslut Sverige: 16 (6 på mål, 6 i täck och 4 över/utanför). Finland: 8 (4/2/2)

Snittid per avslut Sverige: 26s/avslut. Finland: 23s/avslut.

Mål Sverige: 1. Finland: 2

Fokusqualitéer Sverige: 8. Finland: 11

Grundningsmoment Sverige: 10 Finland: 7

Antal etablerade lägen Sverige: 13. Finland 9

Antal gröna passningar Sverige: 149 (snitt 11 gröna pass/läge) Finland: 89 (snitt 10).

Sverige spelade ett långsamt power play utan hot, utan platsväxlingar, utan fart i bollen, inga give and go och inga dueller. Vi har tidigare berömt Sveriges hjälpspelare i spelet 5 mot 5. I PP var hjälpspelarna mer statiska än bollhållaren, och med det sagt skickar vi med att bollhållaren var verkligen inte rörlig. Det var främst individuella prestationer samt genomträngningar som stod för grundningsmomenten. Genomträngningarna slogs alla från en stillastående passningsläggare. Fokusqualitéerna var i stort sätt bara hot, men oftast i samband med att avslutet togs, dvs den spelaren som hotade tog också skottet, istället för att utnyttja ett förflyttat hörn. Hoten var främst de gånger Sverige vann tillbaka bollen snabbt efter ett avslut och motståndarna inte var i position.

De gröna passningarna var relativt lösa i jämförelse med Finland som hade en lika hög andel gröna pass, men där det var tryck i passningarna och på så sätt blev de genast mer hotande, även om det inte märks i statistiken. Boxplayspelarna hade inga problem med att ligga i rätt position mot Sverige. Sverige sköt 6 skott på mål, men inget av dessa var från någon guldyta. Det var 3 inbrytningar med dålig vinkel och övriga var utifrån fickorna. Sveriges enda mål kom på distansskott.

Vi har ju tidigare sagt att Sverige spelade ett spel i 5 mot 5 som saknade gula beslut och hot. PP gick i samma fotspår och här blev det trots ett numerärt överläge stereotyp, statistiskt och fantasilöst. Sveriges enda PP mål kom mot Schweiz. Ett PP som präglades av stillastående bollande med gröna passningar. På 2 minuter lyckades Sverige med 2 distansskott och en genomträngning där skottet gick utanför. Händelsefattigt och total avsaknad av fokuskvalitéer. Med 14 sekunder kvar av PP så avbröts spelet. När Schweiz skulle ge tillbaka bollen, så lyfte Schweizspelaren bollen över sargen (istället för att lägga den djupt ner i svensk försvarszon som de flesta lag gör). Detta gjorde att klockan stannade och Sverige kunde från backplats kliva in och ta ett skott mellan en passiv box, utan att grunda med gult beslut eller flytta hörn. Ett lycka-till-skott från mittlinjen som var hårt och placerat men som målvakten självklart ska rädda.

Sverige får i den totala bedömningen betyget bra i PP. Det baserar vi på jämförelsen med övriga länder, och Sveriges förmåga att spela med högre fart och fokuskvalitéer än tex Lettland, så trots Lettlands bättre statistik var Sveriges prestation bättre. Dock är betyget bra i en jämförelse med övriga nationer inte tillräckligt bra för en världsledare som Sverige. Internt bör Sverige inte nöja sig med ett PP sämre än världsklass!

Sverige får se över rollfördelning och riktlinjer till nästa världsmästerskap, för det PP de presterade under VM var mindre bra, absolut inte godkänt.

Sverige spelade mer än dubbelt så mycket tid i PP men skapade ändå inte fler fokuskvalitéer och grundningsmoment än Finland. Övrig statistik är ganska likvärdig. Men för ögat var det stor skillnad på Finlands gröna pass och Sveriges. Dels var det mindre marginaler i Finlands fall. Deras gröna pass var betydligt närmare motståndarna, så att de gröna passen faktiskt förflyttade hörnen på motståndarboxen (vilket vi inte räknade som ett grundningsmoment).

Lägg till att Finland verkligen tryckte på i passningarna, så de hann betydligt fler passningar på kortare tid än Sverige samt att boxen fick arbeta mer med fotarbetet för att hinna med att justera positionen. Dessutom gjorde Finland detta i rörelse, tillsammans med give and go och platsväxlingar.

Finland spelade PP som Sverige spelade i spel 5 mot 5. Dvs hjälpspelarna var aktiva och arbetade både i djupled som in och ut i slottet. Bollhållaren i PP slog direktpassningar alternativt löpte med bollen, inte så vi kallar det ett gult beslut alltid, men det skapade ändå rörelse och en större utmaning för motståndarboxen.

Extra vackert var det att se Finlands kvittering mot Tjeckien i semifinalen. Det gick att se när de signalerade till varandra att göra inövade platsväxlingar, de lyckades klockrent och satte ett vackert PP-mål där de spelade snabba passningar bakom mål för att sedan passa upp i guldytan utanför Tjeckiens box till en inflyttad finländska med "fel" vinkel som snyggt gjorde mål på direktskott. 4 gröna pass + direktskott stod det i anteckningarna, men det var platsväxlingarna och hjälpspelarna som gjorde det möjligt.

Boxplay

	BP	KLARADE	%	SH
TYSKLAND	4	4	100%	
POLEN	7	7	100%	+1 BP
SLOVAKIEN	9	9	100%	
FINLAND	3	3	100%	
LETTLAND	5	4	80%	
TJECKIEN	4	2	50%	
SVERIGE	5	2	40%	
SCHWEIZ	6	2	33%	+1 BP

77%

Återigen Finland bäst och Sverige sämst av samtliga nationer (detta då Schweiz gjorde mål i eget BP). Vi tyckte det var imponerande av Tyskland som i spel 5 mot 5 var ihåliga och släppte till väldigt mycket chanser och då främst a-chanser att stå emot 4st PP. Polen och Slovakiens 7 och 9 avklarade boxplay är väldigt uppseendeväckande faktiskt (Slovakien klarade bland annat av 4 boxplay mot Sverige).

Vi valde även i BP att specialgranska Sveriges för att se om vi upptäckte några skillnader med den bästa nationen (Finland). Vi valde att endast granska de två matcherna mot jämbördigt motstånd (semifinal och final).

Finland spelade 1-2-1 en klassisk diamant, tydliga roller och grundpositioner gjorde att deras boxplay kändes stabilt. Motståndarna (Sverige och Tjeckien) fick ha bollen i de ytor finländskorna föredrog. I en jämförelse med Sverige så arbetade Finlands box betydligt mer tillsammans och mer kompakt. De hade en lägre utgångsposition, vilket gjorde att de förflyttade sig snabbare i sidled. De hade en lägre tyngdpunkt och arbetade mer aktivt med klubborna och fotarbete. Rollerna var tydliga. Mittfältarna skulle täcka direktskott från fickorna (efter genomträngning) samt kliva ut och vara aggressiva om de blev bollhållare. Liberon höll målvaktsområdet och toppen skulle täcka upp det frontade pointspelet, samt kliva ner och stötta upp de gånger motståndarna fick ner sitt PP djupt. Då vare sig Sverige eller Tjeckien spelade ett PP med särskilt stort inslag av fokuskvalitéer och grundningsmoment så sattes egentligen inte Finlands box på prov. Det var kontroll i varje situation i stort sätt. Finland hade också en trygghet att värdera bort position för att följa med en motståndare. Genast täckte en medspelare upp på den tomma yta som då skapades, alternativt justerade de boxen till mer likt 2-2 för stunden, tills alla hamnade rätt. Även här såg vi prov på positionsbyten under boxplay, dvs en mittfältare följde med en motståndare och hamnade då i liberoposition medan liberon flyttade upp på mittfältetspositionen. Vackert!

Sverige spelade med uppställningen 2-1-1. Detta troligtvis med tanke på att Finlands backar var ett stort hot från distans, samt att de hade backar som gärna hotade och flyttade hörn innan pass och avslut. Det var mittfältarens roll att alltid vara i skottbanan från de två hotande backarna. Backarna fick då rollen att vara de som skulle ta direktskott från fickorna efter genomträngning, medan toppspelaren skulle skärma av genomträngningspassen från hotande back till den bortre fickan. Dock hade vi gärna sett att toppspelarens roll breddades, för nu lyckades hon vare sig stänga in hotande back, eller hindra Finland och Schweiz att byta sida, vilket straffade sig mot båda motståndarna. I VM:ets sista boxplay, då kändes det som att direktiven ändrades till att vara mer aggressiv och kliva upp på backarna. Det var ett bättre försök att störa Finland ansåg vi, men toppspelaren fick då en större roll och hade en än större benägenhet att tappa sina grundpositioner. Då gjorde inte heller Finland något mål, men samtidigt lyckades de spela igenom en genomträngning till bortre fickan för direktskott (som Sverige täckte ner av back – helt enligt rollbeskrivning) något som de under tidigare boxplay velat undvika. Så oavsett hur Sverige anpassade sin 2-1-1 uppställning så hade Finland nycklar att skapa kvalitativa målchanser ändå.

Sveriges boxplay gav inget stabilt intryck. Boxen hade en ganska hög grundposition, och vid två av de insläppta målen (på direktskott) så stod samtliga i den bakre triangeln utanför målvaktsområdet, medan Finland och Schweiz hade en spelare innanför samma område. Den spelaren kunde både täcka/skymma målvakt, hon kunde styra skott och även vara först med god marginal på returer. Vid båda målen behövdes ingen returtagning men vi upplevde att den svenska målvakten stördes av att vara ensam med en motståndare framför målvaktsmasken.

Ett av målen som Schweiz gjorde var ett direktskott från höga fickan som både back och mittfältare skyndade till för att täcka ner. Trots att de var där så passerades de av skottet. Men det innebar också att målvaktsområdet blev helt tomt (förutom schweiziskan som stod där inne). Helt klart borde inte Sveriges back ha frontat ett högt täck mot en skytt i höga fickan om ni frågar oss, dvs rollbeskrivningen kanske var glasklar, men inte tillräckligt situationsanpassad.

Vid Finlands mål så gjorde både topp och mittfält det som rollbeskrivningen sa åt dem att göra, men Finland flyttade hörn och med två snabba passningar och direktskott så hade skytten ändå fritt skottfält utan täckande toppspelare, back eller mittfältare. Så enkelt ska det inte få vara att flytta bort både hörn och center!

Finland spelade 1-2-1, Sverige 2-1-1 och Schweiz spelade 2-2. Schweiz släppte in två mål i boxplay och båda på det sätt som är anledningen till att många lag väljer annan box eller att spela med en vridning i boxen. Båda målen släpptes in genom att en point klev in centralt i banan mot en för stunden passiv 2-2 uppställning, och på så sätt fick fritt skottfält utan täckspelare.

Flippassningar/volleyskott

Sverige var den ledande nationen när det gällde att ta in ett nytt moment på allvar i den internationella innebandyn, nämligen flippassen. Vi anser att det var en ny trend som blir intressant att följa till VM 2017. Det vi främst syftar på är flippassningen till medspelare i fart, alternativt redan i position väntades på passningen som sedan avslutar med direktskott/volleyskott.

Av Sveriges 40 a-chanser mot Slovakien var 7 på volley/direktskott efter en flippassning varav två resulterade i mål (ett bortdömt dock för hög klubba).

I matchen mellan Finland och Tjeckien gjorde båda nationerna varsitt mål på volley efter en flippassning.

Med flippassningens intåg krävs det en allt mer aggressiv primärförsvare samt följsamma sekundärförsvare för att inte ge tid eller utrymme för bollhållaren.

Sverige hade flippassningen som en naturlig del i sitt spel 5 mot 5, men även nationerna på plats 5-8 hade flippassningen i sin verktygslåda, men då främst på frislåg och i vissa fall i PP.

Straffar

	STRAFFAR +	MÅL	%	STRAFFAR -	RÄDDNINGAR	%
SCHWEIZ	1	1	100%	0	-	-
SVERIGE	6	3	50%	7	4	57%
FINLAND	6	2	33%	6	3	50%
LETTLAND	13	3	23%	12	10	83%
SLOVAKIEN	12	2	17%	14	11	79%
TYSKLAND	0	-	-	0	-	-
POLEN	0	-	-	0	-	-
TJECKIEN	0	-	-	0	-	-
			29%			72%

Utgår vi från statistiken så gör en innebandyspelare mål på 3 av 10 straffar. Vi kan tycka att fördelen att vara straffskytt bör vara större. Dock ska det tilläggas att i vissa fall är det extrema omständigheter under en VM-turnering. Att en VM-final samt slutspelsmatch avgörs på straffar borde logiskt påverka straffskyttens prestation mer än målvakten.

Trygghetsformationer

Toppnationerna spelade rakt igenom med exakta laguppställningar i semifinalen som i medaljmatchen med två undantag. Sverige och Tjeckien gjorde en justering mellan två spelare och formationer. Men samtliga 15 startspelare var desamma. Genom att ofta matcha samma spelare tillsammans skapar kemi och möjligheter att få ut mer av en formation i form av att spelare som känner varandra väl skapar plusfaktorer sinsemellan, men för mycket kemisammansättning kan göra formationen, laget sårbart vid skador samt när en coach vill förändra eller tuffa till matchcoachningen.

Att sätta ihop spelare som vanligtvis inte spelat tillsammans tidigare för att prestera som bäst när det gäller som mest är coachgambling på hög nivå.

Sverige stabiliserade sina formationer under de två sista matcherna, och linjerna och tankegångarna över vilka som skulle spela ihop i de sista matcherna fanns där när man kan titta tillbaka i backspeglarna. Men spelidén som Sverige målade upp inför VM och praktiserade till en början gav skenet av att alla spelare skulle kunna spela med alla. Inga trygga formationer, utan det gällde att göra sitt jobb, följa lagets direktiv, oavsett omgivning. Vi kallar det tombolacoachning!

Det finns fördelar att göra som övriga nationer, man bygger ihop och svetsar spelare samman genom tid, träningsmatcher, tävlingsmatcher och turneringar. Det kan vara spelare som kompletterar och får ut det bästa av varandra taktiskt, spelmässigt och personlighetsmässigt. Det kan vara klubbblock som används för att få med det kemiarbete som klubbtagstränare lägger ner varje vecka med sina spelare. Vi har valt att lyfta fram modet att göra som Sveriges lagledning!

Toppnationerna var överlag inte benägna att ändra under hela turneringen (Sverige befäste sina formationer till slut). Att spelare inte ska känna sig trygga med sin omgivning kan skapa frustration – men i Sveriges fall var känslan att det skapade energi i gruppen. Alla var mer delaktiga, alla kände att en bra prestation krävs för att få förtroende över tid, både under säsongen, VM-turneringen som när matcher ska avgöras. Med Sveriges spelidé med ett högt försvarsspel, kvarliggande press, ständigt (snabbt) sökande efter nästa målchansmöjlighet, tryckandet i spelvändningarna så anser vi att valet av tombolacoachning verkligen har sina vinster. Det blir mer naturligt att gå runt på fler spelare under en turnering utan kvalitetsförlust. Det blir mer naturligt om oturen med skador eller sjukdomar spelar in under en turnering. Den flexibilitet Sverige fick i sin matchcoachning under en intensiv VM-turnering där spelare ska vilas, ställas över, matchas efter motstånd, matchas efter prestation osv blir en styrka. Det innebär även en svårare inläsningsfaktor för motståndarna som måste grunda sig på vad laget Sverige gör om de inte kan förutse fasta formationer med speciella spetskompetenser eller linjer i sitt spel. Det skapar styrka.

Vi tror att det självklart fanns en tanke på hur finalformationerna skulle se ut innan turneringen startade och man hade en grundplan som ledde fram till detta beslut, med justeringar och ändringar under turneringens gång beroende på prestationer och fysisk status. Som utvecklingspunkt skulle det vara intressant ifall Sverige skapade formationer med olika direktiv i speciellt anfallsspelet, detta för att skapa den variation vi eftersöker i tidigare avsnitt. Men detta i kombination med redan befintlig formationsbyggarfilosofi.

Vi tyckte Sveriges val kring coachningen var modig och skiljde sig från normen – men samtidigt helt rätt.

Målvakter

TOTAL RÄDDNINGSPROCENT

	TOTALT UNDER VM			TOTALT SLUTSPELET		
	INSL. MÅL	SKOTT	TOTALT	INSL. MÅL	SKOTT	TOTALT
FINLAND	14	77	82%	7	39	82%
SVERIGE	11	60	82%	8	42	81%
LETTLAND	42	205	80%	14	69	80%
POLEN	32	156	79%	12	65	82%
SCHWEIZ	23	97	76%	13	57	77%
SLOVAKIEN	27	109	75%	20	67	70%
TYSKLAND	52	201	74%	22	82	73%
TJECKIEN	31	114	73%	11	61	82%
			78%			78%

RÄDDNINGSPROCENT FÖRSTAMÅLVAKTERNA*

MÅLVAKT	NATION	TOTALT	SLUTSPEL
LENKA KUBICKOVA	TJECKIEN	73%	82%
EMELIE FRISK	SVERIGE	82%	81%
JONNA MAKELA	FINLAND	81%	81%
LAUMA VISNEVSKA	LETTLAND	81%	80%
INDRA RECK	TYSKLAND	80%	79%
MONIKA SCHMID	SCHWEIZ	75%	77%
MARIOLA SZARMACH	POLEN	75%	69%
RADKA MLADENKOVA	SLOVAKIEN	74%	67%
* De som stod mest i slutspelet		78%	77%

Tjeckien maximerade sina chanser i slutspelet genom att ha en målvakt som verkligen höjde sig i slutspelet och då presterade bäst av samtliga målvakter. Trots det kommer de flesta minnas den målvaktstavla som ledde till Finlands semifinalvinst med tre sekunder kvar av matchen. En målvakts otacksamma roll i en lagidrott!

Det var relativt jämnt målvaktstatistik mellan topp 6 nationerna, men lag 7-8 i VM – Polen och Slovakiens statistik stack ut negativt. För Slovakiens del innebär detta ännu en spetsegenskap som positionerade dem i botten, trots att de innebandyspelarmässigt hade högre kvalitéer än en åttondeplats.

I den här statistiken kan vi också se att Sverige och Finland hjälpte sin målvakt bäst genom att släppta till minst antal skott på mål Tysklands målvakt hade det desto tuffare.

Helhetsbedömning

Vi har tidigare sagt att en nation med ett lägre omdöme väldigt sällan besegrar den bättre nationen och har man ett omdöme på två nivåer under sin motståndare ska det endast vara en unik skrällmatch som kan göra en seger möjlig. När vi summerar omdöme så ser vi att vår sanning fortfarande håller. Tjeckien var nära att fälla Finland resultatmässigt, men sett till totala kvalitéer som krävs för att vara en nation som är eller strävar mot världsklass så uppvisade Finland ändå mer och vann ur den aspekten rättvist.

Likadant anser vi att det blev en rättvis slutsegrare i finalen när Sverige stod som segrare mot Finland. Vi valde att inte sätta världsklass på Finland av den anledningen att de anfallsmässigt hade problem mot både Tjeckien och Sverige, och därav inte fick världsklass på grundningsmoment och fokuskvalitéer – vilket vi anser en av de tyngsta omdömena i ett totaltbetyg. Atletmässigt fick de världsklass, men vi anser inte att de utnyttjade sina atletiska förmågor optimerat, varpå de fortfarande har en bit kvar upp till det totala omdömet världsklass. Kontringsmässigt så fanns det många möjligheter för Finland att trycka på när de hellre vände tillbaka till sitt backbollande uppbyggnadsspel.

Det kan vara tufft att inte ha helhetsomdömet världsklass när man är silvermedaljörer i VM genom ett straffavgörande – men vi anser ändå att det här ger en mer rättvis helhetsbedömning av nationernas nivå. Finland har inte tagit ett steg tillbaka – men de har inte tagit spelet en nivå längre som vi ändå anser att Sverige lyckats med.

Där rättvisa inte skipades men som vi ändå försökt att förklara i den här analysen är Slovakien placering. Vi anser att de del för del var lika bra eller bättre än övriga nationer mellan 5-8. De fick inte ihop helheten det här mästerskapet, men vi tror att de kommer bevisa att vi har rätt under nästa VM.

Helhetsbedömning VM 2015

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Atleten

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	GODKÄND	GODKÄND

Innebandyspelaren: Anfall

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Innebandyspelaren: Försvar

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Spelsystemet: Anfallsspel – Användande av grundningsmoment & fokusqualitéer

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Spelsystemet: Kontring

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	BRA	-	-	-	-

Spelsystemet: Försvarsspel – Stå emot grundningsmoment & Fokusqualitéer

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	BRA	BRA	MINDRE BRA	BRA	BRA

Spelsystemet: Reträtter

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	-	-	-	-

Spetssegenskaper: Trupp & Coaching

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	GODKÄND	GODKÄND	GODKÄND

Spetssegenskaper: Mål & Avslutsförmåga

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS	GODKÄND	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Spetssegenskaper: Power Play

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
BRA	VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Spetssegenskaper: Box Play

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
BRA	VÄRLDSKLASS	BRA	BRA	BRA	BRA	BRA	BRA

Spetssegenskaper: Målvakt

SVERIGE	FINLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	LETTLAND	TYSKLAND	POLEN	SLOVAKIEN
MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	BRA	BRA	BRA	GODKÄND	GODKÄND

Nationsmässiga reflektioner

SVERIGE

Totalt omdöme: Världsklass

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA

- Gjorde 25 av 26 mål i spel 5 mot 5.
- Släppte in 4 av 8 mål i spel 5 mot 5.
- Skapade 159 målchanser varav 61% var a-chanser.
- Släppte till 79 chanser varav 44% var a-chanser.
- Räddningsprocent: 82%
- Målprocent: 15,7%
- Målprocent försvar: 5,1%

Sverige var fantastiskt bra i spelet 5 vs 5. De höll uppe antalet målchanser även mot bättre motstånd betydligt mer synbart än övriga nationer. Sverige var väldigt duktiga på att använda/komma in i anfallszonens guldyltor (korridor samt bortre ytan, bortre stolpen).

Sverige skapade väldigt många chanser genom att de vände framåt och tryckte på i anfallsspelet direkt efter bollvinst. Det gjorde att de atletiska förmågorna var en viktig faktor för att orka upprätta detta i 60 minuter och för en motståndare för att stå emot detta i 60 minuter.

I anfallsuppbyggnaden använde de sig inte av flytta hörn som grundningsmoment utan Sverige skapade målchanser genom genomtränning och numerära överlägen, samt via sin kvarliggande press som stressade fram misstag från motståndarna. Ca 20% av Sveriges målchanser skapades genom motståndarnas misstag – rakt igenom samtliga matcher oavsett motstånd. Dvs Sverige tvingade fram dessa misstag.

Sverige släppte in minst mål i spel 5 mot 5. Endast 3 mål i semifinal och final mot det absolut bästa motståndet i världen. Imponerande! Sverige var det land som släppte till minst a-chanser mot de jämbördiga motståndarna (23st). Tjeckien 35, Finland 39 och Schweiz 37.

Försvarsmässigt så skapade Sveriges motståndare a-chanser främst genom individuella prestationer (38%). Motsvarande siffra för Finland var 6%. Egna misstag ledde till 28% av motståndarnas a-chanser. Det kan ju bero på att Sverige ville spela ett så snabbt spel och gå snabbt på de röda passen att det också var motståndarnas chans att göra mål genom att bryta dessa.

Människan

Sverige osade professionalism på varje detalj i sin landslagsorganisation. En synlig del var att nationen kom till match iklädda enhetligt stiliga kostymer. De vandrade in i hallen och satte sig synligt på läktaren en stund, innan de i gemensam trupp gick till omklädningsrummet och bytte om.

I VM finalen tyckte vi se att anspänningsnivån för Sverige hämmade deras spel något, men statistiskt så var skapandet av a-chanser i finalen växande, istället för minskande vilket vi kan härleda till att nervositet inte var en faktor som helhet. Anspänningsnivån var kontrollerad.

Atleten

Vi anser att Sverige totalt sett hade den mest atletiska truppen. Anser man att man har de 5 bästa spelarna på planen, eller den totalt sett bästa truppen kring de atletiska förmågorna gjorde Sverige helt rätt i att spela med den spelidé som laget hade. Då Sverige kombinerade de bästa atleterna med de bästa innebandyspelarna (enligt oss), så ska det mycket till om motståndarna kan orka stå emot sett över 60 minuter.

Sveriges atletiska styrka utnyttjades av att samtliga spelare hade en större aktionsradie än någon annan nation. Sveriges hjälpspelare hade stor rörelse och hög intensitet. En atletiskt påfrestande spelidé, men något som vi anser utvecklat innebandyn och något som vi hoppas fler länder tar efter.

Dock med finalen i färskt minne, då Sverige hade spelat en energikrävande innebandy i 5 matcher, så anser vi att Sverige inte kunde följa planen fullt ut.

Detta vill vi i första hand inte tillskriva brister i atleten utan andra faktorer. Sverige hade en enorm press att prestera på sina axlar, samt ett hemmalag som var pumpade med all den energi som en VM-final på hemmaplan kan uppbåda. Finland hade en väl genomarbetad taktisk plan hur Sverige skulle störas. När Sveriges spelare inte kom upp i den nivå som de gjort under normala landskamper eller turneringar (med färre matcher), så blev det naturligt att spelet i vissa detaljer låste sig, då lagmaskinen som ingen motståndare lyckats störa tidigare nu inte fick någon effekt av sin spelidé.

Sveriges väg är/var helt rätt anser vi, men nationens (över)tro på att det bästa laget vinner i längden sett över 60 minuter kan i unika matcher (så som en VM final mot världens näst bästa nation på deras hemmaplan, med tillägget att den nationen får de psykologiskt viktiga målen i matchen) straffa sig. Här menar vi på att de atletiska fördelarna som Sverige hade mot Finland inte utnyttjades på samma vis som under tidigare matcher, vilket skapade mentala svallvågor som hämmade laget. Därav blev även Sverige utmanade såväl taktiskt (Spelsystemet) som mentalt (Människan) av Finland. Trots att vi rankar Sverige bättre på såväl plattformen, atleten och innebandyspelaren, så behärskade Finland spelsystemet och människan just i finalen bättre. Detta gav den mest rafflande VM-finalen någonsin. Sverige släppte för första gången under hela turneringen på gasen, berodde det på trötthet, viss mental stress eller Finlands lyckade taktik?

Innebandyspelaren

Sverige hade näst intill en hel spelartrupp som rörde sig upp på nivå tre inom innebandyspelaren. De hade också valt att den bredden av välutbildade spelare skulle utnyttjas, varpå spelidén baserades på tron att Sverige hade de bästa spelarna (vilket de plattformsmässigt bör ha). Om de bästa spelarna pressas att spela innebandy på nivå 3, med utnyttjandet av de atletiska förmågorna som skapar fart, intensitet och hög energi så kommer ingen motståndare att kunna stå emot sett till en hel match på 60 minuter.

Vi anser att Sverige på ett väldigt bra sätt använde sig av en spelidé som utnyttjade såväl de atletiska förmågorna som de innebandyspelarmässiga förmågorna, inte helt optimerat – men väldigt nära. Det var en utnötningstaktik som vinner/vann i längden. Det handlade om att vinna sina dueller (i Sveriges fall gällde detta även samtliga hjälpspelare), hålla ett högt bolltempo (på hotets bekostnad) samt att direkt stöta i en kvarliggande press vid bollförlust eller med en igångsättande pass direkt vid bollvinst.

Vi har tidigare sagt att nationer två nivåer lägre än Sverige inte någon gång ska kunna vinna. På innebandyspelaren anser vi att det endast var Finland som kunde utmana och Schweiz som en nation precis på gränsen, det genom att deras spelare nått tillräckligt bra nivå på de försvarsmässiga delarna inom innebandyspelaren. Sverige har tagit innebandyspelaregenskaperna till en högre nivå varpå vi har känt oss tvungna att trycka ner övriga nationer i vårt totala omdöme. Sverige har gjort ett ryck – och det blir spännande att se om försprånget till övriga nationer ökar eller minskar till nästa mästerskap.

Vi anser att Sverige var överlägsna alla andra nationer (utom möjligtvis Finland) i försvarsspelet på innebandyspelarnivån samt utan konkurrens i det defensiva duellspelet en mot en.

Att pressa en hel match i 60 minuter en hel turnering och ändå nå framgång som man tidigare inte trodde var möjligt praktiserade Sverige på imponerande vis. Visst fanns det ett mer säkerhetstänk i finalen – men spelidén fullföljdes näst intill 100%. En spelidé som inte var utan brister – men där de kalkylerade vinsterna översteg riskerna. Vi gillade det!

Trendmässigt så förde Sverige in en ny innebandymässig egenskap på allvar inom den internationella innebandyn vilket var flippassen.

En annan trend vi anser att vi såg (främst hos Finland och Sverige) var förmågan att som hotande skytt vrida om klubban och ta skott på insidan om täckande back.

Spelsystemet

Under det här världsmästerskapet tog Sverige anfallsspelet till en ny nivå, vilket gjorde att de har utmanat det traditionella sättet att benämna anfallsspel med indelningen uppspel, spel i anfallszon samt kontringar. Sverige gjorde på ett imponerande sätt en snygg paketylösning av dessa tre i klassisk benämning ganska självklara delar som i mångt och mycket symboliserat en

nations, lags eller tränares viljeinriktning med sitt anfallsspel. Lag har kunnat benämnas som ett lag som satsat på kontringar, ett lag som har ett konstruktivt och bollägande anfallsspel eller ett lag som söker snabba avslut efter ett intränat mönster med få eller många lösningar beroende på motståndarnas motdrag.

Sveriges spelidé var tydlig – det handlade om att "trycka direkt" vid bollvinst, dvs ingen tid skulle gå åt i ett sidledsbollande grundningsarbete mellan backar, eller inväntande till att forwards skulle hitta rätt startpositioner i något intränat uppspelsmönster. Ett aggressivt intensivt självklart högt försvarsspel innebar att Sverige vann bollen högt upp i planen totalt överlägset någon annan nation.

Sveriges anfallsspel bestod i att utnyttja nationens bredd av spelare på nivån tre (världsklass) som innebandyspelare. Med det menar vi ett snabbt och precist passningsspel med få tillslag (ett-två tillslag) och snabb övergång från gröna passningar till de direkt avgörande röda passningarna från fickan (1 till 3 pass) alternativt från bakom mål (2-4 pass). Sveriges självförtroende i det höga försvarsspelet med en kvarliggande press efter förlorad boll, missad passning eller skott innebar att de snabbt vann tillbaka bollen, för att återigen med få passningar och kort tid till nästa röda passning skapa ytterligare målchanser.

Sverige gav motståndarna väldigt många möjligheter till spelvändningar då de egentligen inte använde sig av vare sig grundningsmoment eller fokusqualitéer i sin jakt på nästa avslut. Detta antar vi var en kalkylerad risk, dels av självförtroende att vinna tillbaka bollen innan det skapats en chans till motståndarna och dels att det kalkylerats att detta spelsätt skulle skapa fler a-chanser framåt än bakåt, och i slutändan sett till att en match är 60 minuter så skulle laget (Sverige) som skapade flest kvalitativa chanser stå som segrare. Denna kalkylerade risk med inslag av tro till sannolikhetslärans grunder höll i samtliga matcher, utom i finalen mot Finland.

I matchen mot Slovakien hittade vi en talande sekvens kring Sveriges spel. Sverige jagade sina målchanser genom tidiga avgörande passningar. De slog då bort 6 passningar i rad utan målchans (för att snabbt vinna tillbaka bollen). Därefter tog de fram sin spetsgenskap och flippassade fram bollen istället, med resultatet volleymål. Dvs Slovakien stod emot, stod emot, stod emot – men till slut vann utnötningstaktiken (kryddat med spetsmoment).

Sverige spelade likt 1-3-1 i anfallsspelet. Vilket innebar att de alltid hade spelare på väg in i farliga ytor, och att balansen vid bolförlust var god, då Sverige ofta undvek att spela röda passen till andravågen, vilket gjorde att de alltid hade minst 2 (ofta tre spelare) på rätt sida vid bolförlust.

Antalet gula beslut från bollhållaren där Sverige utmanade motståndarnas grundpositioner var få, även om Sveriges höga passningstempo, få tillslag och rörelse på hjälpspelarna fick samtliga försvar (utom Finland) i gungning utan gula beslut av bollhållaren.

Vi vill förklara detta genom att Sverige ej spelade med hotande bollhållare, men spelaren blev ändå ett hot genom att hon tog ny position direkt efter levererad passning (give and go).

Många motståndare till Sverige skulle tjänat på att vara mer positionssäkra och inte satsa på att ha en eller två aggressiva primärförsvare – då Sveriges anfallsspel mer handlade om att passa bollen vidare snabbt än att utmana genom duellspel (dock viktigt att analysera varifrån Sverige vanligtvis slår sina röda passningar och i den ytan alltid vara aggressiv). Med ett mer positionsinriktat försvarsspel så kan primärförsvaren (endast en) försöka störa den svenska bollhållaren (men viktigt att inte kliva ut innan man bedömer att Sverige faktiskt kommer utnyttja en fokusqualité). Sekundärförsvarena i rätt grundläge ligger också närmare för att vara följsamma för att kunna stå emot Sveriges imponerande rörelse på hjälpspelarna.

Sveriges styrka i anfallsspelet som inte hade någon motsvarighet hos de andra nationerna var hjälpspelarna. Krasst kan man säga att i Sverige var det hjälpspelarna som var hotet, medan

hos övriga nationer var det bollhållaren som var hotet. Genom sin rörelse och vilja att göra sig spelbara genom att vinna dueller utan boll mot sin motståndare skapade de ett bra arbetsklimat för bollhållaren. Det var hjälpspelarna som raserade motståndarnas försvarshörn, vilket skapade helt nya krav på hur man bygger upp en filosofi för sitt försvarsspel för motståndarna.

Om bollhållaren var bolltrygg, hade kyla och kunde invänta hjälpspelarnas rörelse så var det "bara" att vänta in löpningarna till de farliga ytorna, främst bortre stolparna samt "guldytorna" i låga slottet. Sverige sökte oftare ytor att spela bollen på mer än spelare, vilket gjorde att det var tydligt för hjälpspelarna att löpa in i de farliga ytorna, för de visste att möjligheterna var stora att de då fick passningarna. Ibland spelades passningar till den bästa tomma farliga ytan, men ingen hjälpspelare var på plats eller på väg dit. Det gör att vi tror det fanns en uttalad strategi vart passningarna i första hand skulle slås.

Hos övriga nationer var det bollföraren som "skulle göra något", dvs vinna en duell, hota, göra en give and go för att själv få tillbaka bollen. Bollhållaren kunde ha assistans av enstaka hjälpspelare, men inte 2-3 som Sverige konsekvent hade till sitt förfogande.

Sverige har valt ett spelsystem och en filosofi som anstår en världsledare och stormakt. Filosofin grundar sig i att de är det bästa laget och har de bästa spelarna, och att konstruktivitet, rörelse, intensitet, (snabb) jakt på nya målchanser och en övertygelse om att flest målchanser vinner.

Sverige blev världsmästare för femte året i rad, och trots att finalen blev jämnare än någonsin tidigare så anser vi att Sverige tagit innebandyn till ännu en högre nivå, med nya influenser – vilket gör att försprånget till övriga nationer inte har minskat, trots att övriga nationer verkligen fortsätter att utvecklas, i vissa fall på imponerande vis.

Sverige och Finland släppte minst antal målchanser emot sig, men den stora skillnaden var att Finland släppte en betydande större andel a-chanser än Sverige. Detta trots att Sverige spelade med ett mer utgrupperat försvarsspel, ett försvarsspel som kan haverera om en spelare hamnar fel i positionsspelet.

Finland med ett mer traditionellt försvarsspel tjänade således inte på det statistiskt sätt – då de släppte till 11% mer a-chanser än Sverige på 3 matcher. Sverige spelade således ett mer krävande försvarsspel där gemene man med taktisk analysförmåga anser att risken är att de individuella misstagen ökar och de klara målchanserna (a-chanserna) till motståndarna kommer att öka, varpå matcher kan förloras. Sverige bevisade motsatsen och det imponerade på oss.

Dock skulle vi vilja skicka med lite tankegångar som VM-slutspelet väckte hos oss, kanske främst från finalen, men i vissa fall redan i kvartsfinalen mot Slovakien.

Vår sanning om vikten av fokusqualitéer och grundningsmoment utmanas av Sverige. Detta då Sverige näst intill kategoriskt hade en filosofi som uteslöt aktivt (på förhand önskade) gula beslut hos bollföraren. Detta skriver vi trots att vi med vår egen statistik bevisat att Sverige samtidigt var den nation som sammantaget var bäst på att använda sig av fokusqualitéer och grundningsmoment. Hur hänger det här ihop? Främst är det en ökning av gula beslut och hot som vi tror skulle krydda Sveriges kapacitet ytterligare.

Vi såg inte de svenska spelarna hota en motståndare i syftet att locka bort henne från sin grundposition, för att i nästa steg utnyttja den yta som då skapas. Vi såg inte en svensk spelare utmana en motståndare i vare sig uppbyggnadsfasen (av back) eller i klassiska ytor som i fickan med målsättningen att ta sig förbi (trots att vi anser att Sverige innehar spelarna med högst kapacitet att utmana och duellera).

Bollföraren hade mer rollen av att spela bollen vidare med så få tillslag som möjligt och ta ny position (give and go) eller att skapa sig själv yta (genom att inte utmana) för att skapa pass-

ningsvinklar till hjälpspelarna. Vi förstår att ska spelare grunda med gula beslut och ska spelare hota sin motståndare så blir farten i passningsspelet och rörligheten lidande – något som var Sveriges stora styrka under VM. Vi eftersöker inte ett paradigmskifte i filosofin, utan mer att ytterligare effekt kan skapas genom variation

Vi saknade även den variation som en spelartrupp med fler rightvinklade spelare skulle ge. (Detta kanske handlar mer om spetskompetens, men tankar kring anfallsspel och spelsystem bör ju justeras beroende på ifall vinklarna på spelarna eller jämnt fördelade eller ifall en typ av vinkel är en bristvara). En taktiskt väl drillad motståndare (likt Finland) kan ju fatta kloka taktiska beslut när man vet att det saknas rightvinklade spelare i Sverige.

Sveriges spelartrupp innehöll endast en rightvinklad spelare, en ung 20-årig debutant (som sedermera avgjorde hela VM-finalen på straff). Det innebar att för Sveriges del, som byggde upp det mesta av sitt spel på sin högersida (vilket gillas av leftvinklade spelare) fick svårt mot ett samlat försvar att hitta bra passningsalternativ till spelare som på en touch kunde vara ett direkt hot för skott/direktpassning vidare.

Detta utnyttjade Finland som stängde Sveriges högersida på ett mycket imponerande vis, och vilket gjorde att Sverige inte skapade lika mycket chanser som mot övriga nationer på få tillslag/beslut (grön-grön-röd). Vi anser att Sverige borde utnyttjat Finlands högersida mer effektivt för att därifrån kunna hitta de hårt arbetandes hjälpspelarnas rätta vinkel. Det fanns sekvenser där Sveriges vänsterback (oftast) klev in på Finlands högersida och direkt skapade Sverige större oreda för Finlands försvar då det var betydligt tuffare att försvara sig mot rättvinklade spelare som bara behövde en decimeters försprång för att vara ett hot. Felvinklade spelare behöver en större arbetsyta för att bli ett lika stort hot.

Antalet uppspel, anfallsbyggande spel till/från Finlands högersida var väldigt få – vilket gjorde att Finland blev trygga i sitt försvarsspel, då de gång på gång kunde befästa sin taktiska övertygelse om hur Sverige kunde stoppas. Större variation på denna punkt tror vi skulle förändrat målproduktionen för svensk del. Sverige genomförde ändå en hel del medtag under matchen, vilket inte Finland genomförde – så även på denna detalj i speluppbyggnaden skiljde nationerna åt.

Sveriges val av spelsystem, eller mer val av spelidé där nationen hade de spelare med flest innebandyspelarmässiga förmågor gör att vi säger att VM inte vanns tack vare att Sverige var främsta nationen på just spelsystemet. Sverige vann VM (de borde vunnit klarare) för att de hade en högre grad av teknisk kompetens. Mest tydligt syns det i försvarsarbetet. De var vassare än någon annan nation att bryta bollar, täcka bollen, vårda bollen. Sverige gav ett föredömligt understöd (vilket gjorde att Finland inte lyckades med sina duell- och hotkvalitéer och tvingades ändra målchansuppbyggnad till finalen) och skyddade sitt slott effektivt.

Sverige hade också valt att inte använda sig av dubblingar i försvarsspelet, något vi anser var helt rätt beslut av just den anledningen att Sverige med all rätt kunde förlita sig på att primärförsvaren skulle klara av duellspelet på egen hand och därefter då ha fler alternativ i spelvändningen. Om primärförsvaren förlorade sin duell, var understödet alltid nära.

Sverige hade enligt oss kunnat göra fler mål på Finland om de spelat annorlunda. Innan vi fortsätter så vill vi konstatera att statistiskt och observationsmässigt anser vi att Sverige borde vunnit finalen under ordinarie speltid med ett par mål åtminstone. Men nu blev det inte så, och därför blir frågan varför?

Vi vet att spelsystemet Sverige innehar vinner i längden och att det är en utnötningstaktik att vinna över 60 minuter. Men med mer variation, liksom medtag från back inklusive hot mellan försvarshörnen, variation att grunda mer och längre tror vi skapat än mer oreda hos Finland. Det var få gröna beslut/pass och snabbt på röda beslut. Vi saknade variationen att växla upp det med längre sekvenser av gröna pass (som i tidigare matcher) samt att bryta av med hotande

gula beslut. Vi saknade den förmågan av Sverige – att skapa ett bolläggande tryck med hjälp av forwards samt använde sina backar i detta arbete som då kan hota, vända sida och verkligen rasera motståndarnas försvarshörn. Det Sverige vi såg satte igång anfallen snabbt och sökte snabba avslut utan fokusqualitéer.

VM-finalen var en match som hade kunnat förloras då Sverige var envisa kring sin spelidé att det skulle löna sig sett till 60 minuter. Sverige hade en bra spelidé och den vinner mästerskap, men Finland var ytterst nära att stoppa den enligt oss på förhand stora guldfavoriten.

Sverige tog även intensiteten till en ny nivå. Vi var imponerade av hur Sverige kunde spela med en sådan intensitet i 60 (70) minuter utan egentliga svackor (trots att vi tidigare sagt att de var mindre intensiva i finalen) under turneringen. Det var en kvarliggande press i varje situation, det var ett offensivt psyke i varje situation och det var direkttryck, snabba igångsättningar och gunnarpass rakt igenom hela mästerskapet men furiöst i finalen de gånger Finland inte lyckades komma ur pressen och bolla bort tid mellan sina backar och få Sverige mer avvaktande (första perioden var mer åt det hållet).

Vi anser att Sveriges spel utan boll var sånär perfektion men just i finalen blev det tydligt att variationen saknades i främst spelet med boll. Utan boll var Sverige mer avvaktande än tidigare, men vi anser att det ändå stegrades för varje period i finalen.

Sverige skapade fler avslut än Finland, Sverige skapade fler a-chanser och även skott på mål, men kunde inte gå ifrån i målprotokollet då motståndarna arbetade rätt och Sverige (omedvetet) kanske inte kom upp i den 100%-iga insats som mot de sämre rankade lagen vilket vi benämner att Sverige såg ut att spela med bromsen lätt nedtryck. Trots en lätt nedtryckt broms var vi imponerade över Sveriges intensitet, försvarsspel och anfallsspel, men känslan var ändå att bromsen innebar att Sverige inte hade en känsla av momentum, vilket gjorde att de inte riktigt vågade bryta mönster med de så viktiga fokusqualitéerna.

Angående Sveriges "perfekta" försvarsspel och vår önskan om större variation så de gånger Sverige antog ett mer tillbakadraget försvarsspel och lät motståndarna föra spelet och flytta upp fler spelare på Sveriges planhalva, ledde Sveriges skicklighet såväl individuellt som kollektivt i ett uppställt försvar till brytningar som skapade större arbetsyta i omställningsspelet än när de vann tillbaka bollen med sitt höga försvarsspel. Mot just Schweiz förstafemma samt mot Finland var det en spelidé som gav bort taktipinnen något, och det var inget Sverige hade lust att bjuda på – och vi förstår den tanken och gillade den, men...

...nackdelen främst mot de bättre nationerna var att när Sverige vann bollen mot en nedtryckt motståndare så hade de samtliga spelare i försvarszon där de antingen var kvar i försvarsställning eller snabbt kunde falla tillbaka i position. Det är krävande att vara den konstruktiva nationen i en hel match/turnering, till slut så kan man värdera fel eller göra ett individuellt misstag som motståndarna utnyttjar. Vi är glada för inbandyns skull att landet som tagit sin spelidé ett steg längre i rätt riktning (enligt oss) slutligen fick stå som slutsegrare.

Sveriges omställningsspel/kontringar anser vi också låg nära perfektion. Samtliga spelare hade ett offensivt psyke, de bröt och vann bollen med intentionen att direkt trycka på framåt med första beslutet som både kunde vara en pass eller löpning. I kontringsspelet tror vi oss sett ett mönster. Bollföraren tog med sig bollen i fart och sökte droppassning för att sedan ta full fart mot mål (give and go). Den nya bollhållaren försökte då byta sida till den tredje spelaren i kontringen som då sökte röd passning till spelaren vid målvaktsområdet eller den släpande spelaren. Vid flera tillfällen fick Sverige också med sig en fjärde spelare i kontringen varpå ännu fler alternativ skapades. Alternativ två var att bollhållaren slog i en "handbroms", där spelare två då kunde löpa förbi och gå på mål. Bollhållaren slog då en diagonal/genomträngning till bortre sidan som då hade samma spelmöjligheter som i alternativ ett.

För att summera Sveriges reträttspel så genomfördes det väldigt bra, vid de tillfällen där det krävdes. Genom sin direktpress och kvarliggande press, samt att övriga spelare sökte upp sin motståndare så stördes samtliga motståndares möjligheter till kontring samt kontrollerade fördröjda uppspel. En av Sveriges backar föll bakåt lite extra och tog djup som säkring, medan övriga fyra pressade på.

Sverige valde ett spelsystem som byggde på att samtliga spelare behärskade innebandyspelaren nivå 3. Detta var både en styrka, men kan också bli den svaga länken då det fanns spelare där vi upplevde det som att det gick för fort ute på planen. Alla var inte uppe på hög nivå 3, vilket kunde medföra att det försvårade i lagsamarbetet och värderingsspelet samt att de egna misstagen skulle kunna ge motståndarna spelvändningar som kunde leda till baklängesmål.

Sveriges mod av backspelarna att konsekvent följa med i anfallsspelet och på så sätt skapa ett stöd till sina kedjespelare gillar vi, även om det är ett risktagande om motståndarna vinner boll och snabbt vänder spelet.

Den extra anfallsspelare skapade ett hot från icke bollförande spelare/icke markerade spelare och platsväxlingar och en rörelse som utmanade motståndarnas försvarsspel rejält. Sveriges forwards täckte upp bakom de framrusande backarna för att i situationen efter själva göra en ny platsväxling. Rörelse och intensitet!

Sverige vann ett övertygande VM-guld genom att näst intill optimera sin spelidé sett till atleten och innebandyspelaren. Dock höll Finlands skicklighet i spelsystem och spetskompetens att bli lyckosam varpå Sverige som utvecklingspunkt har att inte riskera en sådan jämn finalmatch igen. Det gör man genom att slipa på detaljerna inom spelsystem och spetskompetensen.

Spetskompetens

Vi har berört Sveriges spel i power play och boxplay, icke coachning med trygghetsformationer, flippassningar samt målvaktsspel i kapitlet om spetskompetens.

Vi skulle genom detta kapitel mest avsluta våra tankegångar kring Sveriges val av spelstil. Vi anser att Sverige valde en spelstil efter vad spelarna kan, vilket är en optimal coachning. Skulle Sverige ha förmågan att ställa om till att alternera sin spelstil när de inte har momentum i matchen och för att skapa variation – tar de spelsystemet till än en högre nivå.

Sveriges spelartrupp bestod av 19 leftvinklade spelare och en rightvinklad spelare. Att ha spelare med olika klubbfattningar i samma formation anser vi ger fler dimensioner och möjligheter att utmana motståndarna främst i anfallsspelet, samt i power play, men även i försvarsspel och boxplay.

En landslagstrupp ska tas ut på tex egenskaper att följa spelsystem och nivå som innebandyspelare oavsett vinkel – det kan ju vara enkelt att förstå... Men vi tror att Sverige skulle tjäna på att ha fler rightvinklade spelare på bekostnad av en något bättre leftvinklad spelare. Sverige har ju bedömt att 19 av 20 leftspelare ska vara med – dvs de är bättre som antingen människor, atleter, innebandyspelare eller som spelare som bemästrar spelsystemet, alternativt innehar en viktig spetsenskap.

Vilka vinster skulle det finnas att ha en lägre rankad spelare med rightvinkel istället. Strax innan VM skadades en rightspelare för Sverige, varför plockade man inte in en rightvinklad ersättare?

Vi tror att en bättre balanserad trupp när det gäller klubbfattning skulle ställt främst Finland under fler svåravvägda val när det gällde val av spelsystem.

Främst anser vi att svensk innebandy saknar rightspelare som har tillräcklig spets för att nå landslagsnivå. Såklart ska en förbundskapten inte behöva gå långt ner på reservlistan för att balansera upp truppen baserat på klubbfattningen, men vi ser resultatet att mot en jämbördig motståndare kan det vara de små detaljerna som avgör.

Vi anser att Finlands taktiska resa blev något behagligare på grund av att Sverige saknade rightvinklade spelare. Lägg därtill Finlands överlägsenhet när det gäller spetssegenskaperna power play och boxplay i jämförelse med Sverige.

Med vetskap om att finalen avgjordes på straffar kan vi konstatera att Sveriges brister på spetskompetensnivå höll på att kosta nationen den guldmalj som de på alla övriga nivåer enligt oss förtjänade.

FINLAND

Totalt omdöme: Mycket bra

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS	VÄRLDSKLASS	MYCKET BRA	VÄRLDSKLASS

Gjorde 20 av 24 mål i spel 5 mot 5.
 Släppte in 6 av 7 mål i spel 5 mot 5.
 Skapade 152 målchanser varav 46% var a-chanser.
 Släppte till 78 chanser varav 53% var a-chanser.
 Räddningsprocent: 82%
 Målprocent: 13,2%
 Målprocent försvar: 7,7%

Finland är i topp tillsammans med Sverige i antalet skapade chanser samt a-chanser. Ett typiskt finländskt anfall var väldigt rörligt och varierat. De kunde flytta hörn, spela med genomträngning och numerärt överläge. De använde sig också av hot, dueller och individuella prestationer. De spelade det som vi kan benämna med en totalinnebandy när vi ser till grundningsmoment och fokusqualitéer. Det intressanta var den markanta skillnaden när de mötte Sverige då de inte skapade några målchanser som innebar att de flyttade på Sveriges försvarshörn och då följaktligen inte kunde använda sig av grundningsmomentet numerärt överläge. De spelade mer på säkerhet och vågade inte utnyttja sina fokusqualitéer, troligtvis i rädsla för Sveriges omställningsspel och styrka att utnyttja motståndarnas misstag och bolltapp.

Målmässigt hade de det tufft mot Tjeckien. De låg under och tappade även en ledning i slutsekunderna. Dock vann de med blott tre sekunder kvar tack vare en stor målvaktstavla. Mot Tjeckien skapade de 26-14 i antalet a-chanser.

Finland lyckades med 16 a-chanser mot Sverige (Schweiz bara 7). Finland var väldigt bra på fokusqualitéerna. Variationsmässigt var de bättre än Sverige, främst när det gällde hot.

Försvarsmässigt var de aggressiva, spelade nära, ibland med dubbling. Mot Sverige – så lyckades Sverige med genomträngningar (inklusive flippassningar) till bortre ytorna. Matchen slutade oavgjort men antalet a-chanser från Sveriges sida var ändå hela 28 stycken vilket endast gav 3 mål framåt.

För att minska detta hade Finland behövt stänga de centrala ytorna bättre och spelat mindre med dubbling för att få ett numerärt överläge i slott och framför eget mål istället för i ficka och hörn. Totalt 42-24 i chanser till Sverige, 26-13 i skott på mål talar om en matchbild där Sverige hade taktipinnen, ändå är vi benägna och säga att Finland taktiskt lyckades mycket väl att göra Sverige försvagat hela matchen. Något ingen annan motståndare lyckades med under hela VM.

Tyskland skapade endast 9 chanser mot Finland i kvartsfinalen (2 a-chanser), samtidigt som Finland skapade 79 målchanser (38 a-chanser) vilket var den mest ojämna matchen i VM sett till chanser. Finlands försvarsspel anser vi var helt strålande och anfallsspelet sprudlade av fokusqualitéer och grundningsmoment. I matchen mot Tyskland utnyttjade Finland verkligen det faktum att de var favoriter i matchen och överlägsna sin motståndare på alla nivåer. Vi menar på att samma offensiva psyke mot Tjeckien och även Sverige skulle kunna göra att de tog rygg på Sverige i att utveckla den internationella innebandyn.

Under detta VM skulle de kanske blivit mer straffade av Sverige än det i praktiken blev, men ur ett långsiktigt perspektiv tror vi Finland behöver ha ett större mod att utmana topp 4 nationerna genom att våga framåt istället för att stänga bakåt – om ni förstår uttrycket.

Människan

Finland bytte plats på stolarna i avbytarbåset så de satt i grupper om 5 och 5 med ett mellanrum mellan varje grupp, för att samtliga spelare i samma formation skulle sitta bredvid varandra. Helt klart en tanke för att öka på kommunikationen mellan formationerna.

Trots att matchen mot Tyskland var avgjord, så sprang hela laget in och jublade vid gjorda mål och trots storseger mot Tyskland så fortsatte ändå coacherna att hålla en dialog mellan sig, det var tydligt att de hade kontakt/diskussioner med läktarcoachen. Taktiska direktiv till spelarna med hjälp av en coachtavla kom fram trots att segern aldrig var hotad.

I matchen mot Tjeckien var Finland favoriter, en match Finland skulle/borde vinna. Vi tror anspänningen var stor vilket skapade stress i kombination med försiktighet. Matchen var "bara" en transport till finalen mot Sverige.

Mot Tjeckien skapade Finland "bara" 16 a-chanser (varav hälften i första perioden). Finland tog ledningen i sjunde minuten trots avvaktande spel och mycket bollande mellan backar. Andra perioden var en lång segdragen väntan på slutsignal. Finland bollade boll mellan backar i sekvenser om 30-40 sekunder innan avslut mot frontat lågt försvar alternativt innan de spelade ner i hörn där Tjeckien kunde dubbla och vinna bollen alternativt vinna bollen när Finland spelade den vidare bakom mål.

Finland skapade 2 a-chanser i andra perioden. När Tjeckien kvitterade (efter väldigt passivt försvarsspel av Finland – något vi inte såg i matchen mot Sverige) så blev Finland än mer ängsligt. Trycket på deras axlar påverkade deras spel, deras initiativförmåga och framförallt gick deras spelidéer i baklås. Att Tjeckien även tog ledningen var helt logiskt.

Atleten

När vi såg Finland så såg vi ett atletiskt lag, med snabba spelare, stor aktionsradie, starka vid sargen och god balans. Finland valde att mest använda detta på sin egen planhalva. När motståndarna hade bollen på egen planhalva var Finlands höga försvarsspel passivt/avvaktande. Detta måste utvecklas anser vi. Finland bör utnyttja sina atletiska förmågor mycket mer under nästa VM. Mot Tjeckien höll det på att kosta dem drömfinalen.

Redan i inledningen av matchen lät de Tjeckien ha bollhållande backar som spelade bollen långsamt mellan sig. Här undrade vi varför inte Finland använde sin överlägsenhet inom atleten kontra Tjeckien – för som vi tidigare har beskrivit ska ett lag två nivåer under en nation inte kunna störa resultatmässigt. Hade Finland utnyttjat sin överlägsenhet inom atleten hade Tjeckien inte kunnat stå emot under 60 minuter. När Finland tappade boll valde de allt för ofta att göra en direktreträtt istället för att ha en kvarliggande press. Vi är övertygade om att Finland hade kunnat spela ett liknande spel som Sverige efter förlorad boll och vunnit stora fördelar på det. Genom att ha en direktreträtt mot Tjeckien undvek de troligtvis ett antal farliga spelvändningar för Tjeckien, men istället fick Tjeckien ha mycket boll och kunde bolla bort viktiga minuter totalt för att hålla ut atletiskt i 60 minuter.

De gånger Finland stod kvar i en kvarliggande press vann de nästan alltid bollen (bra värderade tillfällen absolut) och ifall de följt den taktiken i 60 minuter kan vi inte se att Tjeckien hade hängt med resultatmässigt som de gjorde nu tack vare Finlands mer säkerhetstänkande spel.

Innebandyspelaren

Vi har värderat Finland som världsklass på innebandyspelaren, och tidigt under VM-turneringen slogs vi av en tanke att det skulle vara intressant att se hur de finländska spelarna hade svarat upp på att spela med den svenska spelidén när det gäller innebandyspelaren. Dvs nationerna bytte förbundskapten och spelidé med varandra. Vi är övertygade om att de finländska spelarna skulle svara på de nya direktiven och ha förmågan att spela denna typ av spel, varpå världsklass är en rättvis bedömning. Dock tror vi att Sverige ändå skulle utföra det till en större skicklighetsgrad varpå Sverige ändå måste rankas före totalt sett.

Sverige och Finland bygger upp sitt anfallsspel på olika vis, det är två olika filosofier som möts. Finland ville bygga upp sina anfall med lite längre moment än Sverige. Finland sökte duellspel och att bollhållaren skulle vara ett hot. Finland ville flytta på försvarshörn där det var bollföraren som skulle utmana motståndarna och vara den mest hotande spelaren. Finland använde sig av få give and go aktioner om vi jämför med Sverige och deras spelare hade synbart en mindre aktionsradie.

Finland var framgångsrika med sitt hot- och duellspel mot samtliga nationer utom Sverige. Sverige var för starkt i en mot en spelet att Finland märkbart tappade de viktiga fokusområden som ändå var deras kännetecken i tidigare matcher.

Finland spelade ett mer frontat anfallsspel där de sökte mycket avslut från fickan, de hotade och kunde mycket väl göra en grundningsaktion att flytta hörn sedan genomträngning och direktskott, men också att i hög fart vända hem via point och tillbaka till utgångsfickan för att då ta ett avslut. Dvs grundningsmoment i kombination.

Finland tillsammans med Sverige var det landet som vi såg hade förmågan att som hotande skytt vrida om klubban och ta skott på insidan om täckande back. Vi anser detta var en ny trend under VM.

Spelsystemet

Vi anser att Finland lyckades utnyttjade spelsystemet (försvarsspel) till en hög grad för framgång. Försvarsmässigt fick de Sverige i gungning. De fick Sveriges framgångsrika plan A i anfallsspelet att mer ifrågasättas än tidigare under turneringen. Både Finlands och Sveriges försvarsspel höll världsklass, medan båda kan utvärdera att motståndarna störde respektive anfallsspel rejält, då tack vare det skickliga försvarsspelet.

Mot Tyskland släppte Finland bara till 9 målchanser – en otroligt imponerande siffra. Finland lyckades även försvarsmässigt se till att de svenska spelarna stod för individuella misstag som de kunde ta tillvara på, något övriga motståndare inte lyckades med på samma sätt.

Finland släppte in minst mål av samtliga nationer i slutspelet i spel 5 mot 5 och deras höga försvarsspel (1-2-2 om vi ska prata sifferkombination) kombinerat med det låga (2-1-2) var solitt genom hela turneringen. De praktiserade både ett högt rakt presspel som ett högt styrspel (högerstyrning).

Anfallsmässigt så ansåg vi att Finlands spelidé byggde mycket på att bollföraren skulle flytta på hörn, dels genom hot och duellspel och dels genom gula beslut för att därefter söka främst en genomträngning. Bollhållaren jobbade mer aktivt med rörliga fötter i sitt hot och duellspel. Finland tog fler dueller än något annat land, de både utmanade, dribblade och klev förbi framgångsrikt (fram till finalen). I Finlands anfallsspel var det helt klart från fickorna de vill skapa, såväl avslut, hot som de röda passningarna, även om de även liksom Sverige kunde söka instick/numerära överlägen från bakom mål. Mot Sveriges mer aggressiva försvarsspel i just fickorna, samt deras förmåga att störa tidigt i Finlands uppspelsfas försvagade Finland betydligt.

Ett Finland som tilläts ha tid i uppspelsfasen vill vi beskriva som att de gärna spelade ett frontat anfallsspel. Förstaalternativet var alltid hot från fickan, men Finland besatt även förmågan att göra grundningsmoment i kombination, dvs hota, men sedan byta sida på 1 till 2 passningar för att då sätta försvarshörnen i rejäl gungning genom dubbla eller trippla sidledsförflyttningar.

I kvartsfinalen mot Tyskland lyckades Finland skapa 17 a-chanser redan i första perioden, något som såklart imponerar och bevisade deras styrka enligt oss på fokuskvalitéerna som krävs för att skapa kvalitativa målchanser.

Rörelsemönstret i anfallsspelet i jämförelse med samtliga övriga nationer förutom Sverige var mer varierat och över större ytor (stor aktionsradie) och rörelsen var i möjligaste mån hela tiden in centralt.

Finlands backar ansåg vi var de som hotade mest från backplats av samtliga nationer samt att de systematiskt fyllde på i fickorna vid etablerat anfallsspel bakom motståndarnas förlängda mållinje.

Finland hade uppställningen 1-3-1 i uppspelsfasen, där de gärna spelade upp bollen till fickan men även centralt för att där skarva ut den till fickan. Detta för att skapa mer arbetsyta för forward. Backparen var klassiskt komponerade med en tydlig speldirigent i varje backpar. De gånger Sverige inte utförde sin kvarliggande press, alternativt misslyckades så fick Finland den

tid de ville ha att grunda sina uppspel med backarna. De gånger de fick etablera från backposition var de som bäst. Dock var de då långsamma (eller avvaktande) i att fylla på med back eller bortre forward, varpå Sverige kunde vinna tillbaka bollen, dvs de fick ofta inte valuta av det man skapat sig tid att bygga upp. Större aktionsradie på hjälpspelarna hade skapat mer oreda för Sverige.

Antalet kontringslägen i främst finalen var få – men då försökte Finland gå för det alternativt avbryta för att få bolltid för etablerat uppspel. Ju högre upp på planen ju mer benägna var Finland att försöka trycka framåt i kontringen. Bollföraren tog vanligtvis bollen och utmanade för att sedan droppa bollen och fortsätta framåt, och den nya bollhållaren kunde välja att avsluta eller spela vidare.

I finalen mot Sverige lyckades de inte ta sig ur Sveriges kvarliggande press samt aggressiva försvarsspel genom dueller särskilt ofta. Sveriges skicklighet som innebandyspelare avgjorde enligt oss VM-finalen spelmässigt, då Finland inte kunde kompensera detta genom spelsystemet och spetskompetens. Nu kan detta ifrågasättas då Finland endast var ett straffavgörande (där de länge hade övertaget) ifrån seger. Men spelmässigt, skapande av fokusqualitéer och grundningsmoment, samt det synbart tydliga förändringen av Finlands statistik inom dessa områden under just finalen anser vi ändå ger oss grund för vårt påstående. Även 28-16 i skapandet av a-chanser talar om att det ur den aspekten blev en rättvis slutsegrare.

Till skillnad från Sverige så ansåg vi att bollföraren inte fick samma hjälp av sina hjälpspelare, detta mest för att "kulturen" i deras spel mer byggde på att det var bollhållaren som "skulle göra det" och leverera ett hot, ett skott eller en avgörande passning. Hjälpspelarna jobbade mer på att vara där bollföraren genom formationskemiinläring helst föredrar dem att vara, än att spela som Sverige där hjälpspelarna letade de bästa ytorna för situationen och bollföraren serverades ett mer delikat smörgåsbord av alternativ. Detta innebar dock att bollhållaren måste anpassa sig till hjälpspelarna, istället för tvärtom. Här har Finland något att ta upp i sin nästa utvecklingsstrategi.

Ett tydligt medskick i brister i anfallsspelet för Finlands del var att de hamnade i passivitetsfällan mot Tjeckien i semifinalen. Tjeckien satsade på ett väldigt lågt försvarsspel, och Finland fick följaktligen ha mycket boll, men lyckades inte luckra upp försvarshörnen vilket skapade än mer osäkerhet och mindre användande av fokusqualitéer och grundningsmoment. Finland fastnade ofta i Tjeckiens dubblingar och tog tidiga avslut vilket passade Tjeckien bättre än de gånger Finland flyttade boll snabbare med gula beslut. Då tappade Tjeckien relativt snabbt markeringspelet och Finland lyckades med både genomträngningar och numerära överlägen.

Vi kan anta att anspänningen att spela en VM-semifinal på hemmaplan fick Finlands spel att bli lite mer återhållsamt. Det var i semifinalen Finland hade enorm press att vinna för att inte gå miste om drömfinalen mot Sverige. Motsatsen i finalen då Finland "bara kunde vinna" genom att de inte hade något favoritskap överhuvudtaget.

Finland skapade betydligt mer än Tjeckien så ur den aspekten borde inte matchen varit jämn, men när Tjeckien lyckades störa det invanda rörelsemönstret och Finland behövde växla över till ett mer spontanbaserat anfallsspel skapade det en (nu spekulerar vi) viss del osäkerhet som ledde till ett mer statiskt anfallsspel. Vi tror Finland hade tjänat på att ha mer tålamod i anfallsspelet – ju mer bollinnehav ju mer försvagat hade Tjeckien blivit. För att ha mer boll hade Finland behövt ha ett mer aktivt presspel, ett högre försvarsspel. Nu tillät de Tjeckiens backar ha alldeles för mycket bolltid.

Försvarsmässigt var Finland snabbt tillbaka i position, föredömligt reträttspel och balans. Primärförsvaren ville alltid bromsa upp bollhållaren, medan övriga medspelare föll djupare ner i planen. Stundtals valde man att stå upp med fler än primärförsvaren och försökte vinna bollen högt. Dock alldeles för sällan om ni frågar oss. Intressant var att Finland spelade ett högre försvarsspel och oftare stod kvar med fler än primärförsvaren fler gånger mot tuffaste

motståndet (Sverige) än i övriga matcher. Sveriges kvitteringsmål 2-2 i finalen är dock ett tydligt exempel när Finland föll för lågt med sina försvarare och tillät Sverige i det här fallet få ett öppet läge, något som inte hänt om finländskorna vågat stå kvar i försvarspositionerna.

Det föredömliga reträttsspelet kunde även straffa sig på annat vis, tex matchen mot Tjeckien där Finland lät Tjeckien stå och bolla av tid, vilket gjorde försvaret lite mer passivt än önskvärt, samt att Tjeckien fick den tid de behövde för att klara av att grunda målchansuppbyggandet mot en på pappret bättre motståndare.

När Finland vann bollen i semifinalen satte de sällan fart framåt, de verkade vilja vårda boll och bygga ett etablerat anfallsspel istället. Dock när de väl satte igång uppspelet så gick de snabbt på avslut som vi skrivit om tidigare, för att falla tillbaka i försvarsposition efter avslut. Detta skapade en match utan både fart och energi vilket Finland inte tjänade på. De gånger Finland låg kvar i press efter bollförlust/målchans vann de ofta tillbaka bollen. Vi ställde oss frågan varför inte ha detta som verktyg oftare i matchen? Tagga av stundens allvar? Vinna med så lite energiförlust som möjligt inför finalen? Rädsla för Tjeckiens spelvändningar?

Även Sverige störde Finlands målchansuppbyggnad, där Finland inte tilläts bygga sina målchanser genom hot och duellspel i främst fickorna som de tidigare praktiserat. Finlands kännedom kring Sveriges styrkor i duellspelet antar vi även avgjorde Finlands beslut att inte utmana lika mycket som tidigare under VM-turneringen. Statistiskt sätt så skapade Finland målchanser på samma vis som Sverige i finalen, något som vi bedömer inte var deras egentliga huvudtanke.

Finland skapade likvärdigt med b och c chanser med Sverige i finalen, men 16 a-chanser till skillnad mot Sveriges 28 är ganska stor skillnad. Finland skapade i snitt 5 riktigt bra chanser per period, och Sverige 9. Trots detta avgörs finalen först på straffar.

Under perioder med momentum där Finland presterade sin bästa innebandy och Sverige inte lyckades "kasta sig över" Finland, då de fick extra tid för bollbehandling från egen zon, då var Finland som bäst. Då lyckades de etablera ett anfallsspel med rörliga hjälpspelare. Det blev längre svepande passningar till spelare i fart som skapat sig yta för att bli spelbara utan närmärkning. Hade Sverige valt ett mer traditionellt försvarsspel, dvs något lägre mer avvaktande tror vi Finland tjänat på detta.

Då Sverige endast hade en rightvinklad spelare så ville Finland få ner Sverige på vänstersidan, för att försvaga inspel och genomträngningar till Sveriges vänstersida (med felvinkel). Sverige spelade till väldigt stor majoritet precis där Finland vill att Sverige skulle hamna. När Sverige via främst vänsterbacken bröt mönstret och tog med sig bollen på vänstersidan (medtag) fick Finland direkt större problem.

Finland var pålästa och noggranna. Att stå emot Sverige statistiskt var inte möjligt vare sig på förhand eller i praktiken. Sverige skapade mer än Finland och skulle så göra, men vi anser ändå att Finland lyckades få till det försvarsspel som krävdes för skrälläge.

Spetskompetens

Finlands spelartrupp innehöll enligt oss alla ingredienser som Sverige förutom en centerstrateg likt Anna Wijk. Finland maximerade sina förutsättningar för att vinna VM om vi baserar våra intryck från finalmatchen. Vi anser att de coachmässigt utnyttjade truppens resurser maximalt. Däremot saknade de förmågan att utmana individuellt i matchen mot Tjeckien. Att skapa 16 a-chanser mot Sverige i en final är bra (Schweiz skapade 7 mot Sverige). Men att bara skapa 16 a-chanser mot Tjeckien är inte tillräckligt bra. Där utnyttjade de inte sina resurser maximalt vare sig trupp- eller coachmässigt.

Anledningen till att finalen blev jämn vill vi tillskriva Finlands förmåga att lyckas med sitt spelsystem/taktik i just finalmatchen samt deras spetskompetens i PP//BP som vi anser var VM:s bästa.

Finlands spetskompetens var också den som räddade semifinalen när deras överlägsenhet på övriga moment inte var tillräckligt. Så här i efterhand är det ju intressant att se att Finland tog ledningen genom att inte avbryta spelet när Tjeckien hade en skadad spelare på planen. De fortsatte anfallet trots skadan och gjorde mål. De kvitterade till 2-2 genom en intränad variant i PP. De tog ledningen genom snyggt grundningsarbete, men där sista momentet ändå är en volley vid en tilltrasslad situation – dvs en spetsegenskap. Sedan fick de 4-3 målet till skänks genom en målvaktstavla. Finland hade marginalerna för framgång på sin sida redan i semifinalen och finalen höll på att gå i samma anda (bland annat mål i PP).

Andra spetsegenskaper som vi vill tillskriva Finland är att de både hade de bästa skyttarna samt de mest skottvilliga skyttarna. En annan liten detalj är snabba/kvicka/rörliga fötter – där vi anser att finländskorna låg i framkant. Det kunde vara fot och kroppsfinter samt stegsättningsfinter i absolut toppfart – och sådant uppskattas.

SCHWEIZ

Totalt omdöme: Mycket bra

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA	MYCKET BRA

Gjorde 11 av 17 mål i spel 5 mot 5.

Släppte in 9 av 13 mål i spel 5 mot 5.

Skapade 143 målchanser varav 38% var a-chanser.

Släppte till 85 chanser varav 53% var a-chanser.

Räddningsprocent: 76%

Målprocent: 7,7%

Målprocent försvar: 10,6%

Schweiz hade en låg måleffektivitet och en hög siffra i antalet insläppta mål per målchans i jämförelse med övriga topp 4 nationer. Schweiz målprocent var 7,7% att jämföra med 10,9 för Tjeckien, 13,2 för Finland och 15,7 för Sverige. Schweiz släppte in 10,6 av de målchanser de släppte till i jämförelse med 5,1% - 7,7% för övriga topp 4 nationer. Det innebär närmare 10% skillnad totalt i antalet gjorda mål och insläppta mål mellan Schweiz och final lagen som de siktar på att bli bättre än. 10% är en enorm skillnad som inte går att ignorera.

Schweiz hade en förstaformation som spelade med fokus på kvalitén vi eftersökt, medan en andraformation som spelade mer statistiskt.

Mot jämbördigt motstånd släppte Schweiz in flest mål i spel 5 mot 5 samt totalt. Detta trots att de inte släppte till så många målchanser totalt (63st). Övriga nationer släppte 55-85st. Detta tror vi beror på Schweiz aggressiva försvarsspel som vi ändå gillade som innehöll mycket överflyttningar, som skapade luckor centralt när gummibandet mellan mittfältarna inte hölls ihop.

Deras överflyttningar innebar även att de släppte icke bollsida – vilket skapade ytor vid lyckade genomträngningar eller byte av sida.

Försvarsmässigt släppte Schweiz till väldigt lite c-chanser. Detta berodde helt på Schweiz förmåga att sätta press på bollhållaren, över hela planen.

De insläppta målen grundades av motståndarna genom genomträngning. Dvs Schweiz spelade aggressivt mot bollhållaren, men brast som konsekvens av det i positionsspelet och följsamheten hos sekundärförsvarens spelare. Schweiz släppte också till a-chanser genom individuella misstag, där de blev stressade av motståndarna.

Människan

Schweiz spelartrupp klappade händerna under deras PP. Schweiz var också VMs bästa lag i power play tillsammans med Finland, så vem vet denna extra energi kanske gav precis den effekt man önskade. När det var Power Break så deltog samtliga spelare i båsnetet.

Atleten

Att Schweiz (och Tjeckien) hade en spelidé som byggde på hur de skulle kunna slå varandra inbördes samt lyckas skrälla i VM mot någon av nationerna Sverige eller Finland förstår vi. Men vi anser att de har en viktig utvecklingsresa framför sig när det gäller att utnyttja de atletiska resurserna de har i spelartruppen.

Vi skrev tidigare att Sveriges spelidé byggde mycket på att man värderade sin spelartrupp som den komplett bästa både när det gäller atletiskt som innebandymässigt. Anser Schweiz att detta är något att eftersträva, är det morgondagens innebandy – varför spelar de inte mer likt Sverige i matcherna mot nationerna 5-8 för att börja utveckla de egenskaper som krävs i framtiden?

De har helt klart de bästa spelarna mot dessa nationer – och att inte utnyttja detta mer atletiskt erbjuder större möjligheter för skrällsegrar för motståndarna.

Atletiskt ser vi en tydlig skillnad mellan formationerna i Schweiz. I en jämförelse med Finland och Sverige har deras förstaformation samma snabbhet i såväl fötter och tanke, medan övriga är på nivå under. Det gör att förstaformationen har en högre nivå atletiskt än övriga.

Anledningen till att vi värderar Schweiz högre än Tjeckien i vår bedömning grundar vi i att Schweiz har helt klart fler spelare som når upp på högre nivåer i atleten. Schweiz spelar ett mer aggressivt försvarsspel, fler snabba spelvändningar och mer rörelse i anfallsspelet.

Innebandyspelaren

Hos Schweiz har vi särat på betygen när det gäller anfallsspel och försvarsspel. Detta då vi inte anser att de har tillräckligt många spelare som befinner sig stabilt på innebandyspelaren nivå 2 och har förmågor på innebandyspelaren nivå 3 när det gäller de offensiva kvalitéerna.

Schweiz hade en spetsspelare i Rüttimann, och överlag en stark förstaformation – men i våra ögon nådde de inte upp till mer än bra i anfallsspelet. Det fanns dock en period i matchen mot Sverige, när de insåg att matchen höll på att gå förlorad, plötsligt gick de ifrån sitt normala spel och spelade mer likt Sverige i anfallsspelet. Vi gillade det vi såg och det visade att potentialen finns, men det var ett kort moment som inte upprepade sig vare sig innan eller efteråt. Skulle betygssättningen gällt endast Schweiz förstafemman hade vi nog sträckt oss till ett mycket bra, men den totala nivån i truppen innebär att bra är ett mer rättvist omdöme.

Rüttimann var en spelare som besitter precis alla fokuskvalitéer som vi anser vara viktiga för att de förmågor som krävs för "morgondagens innebandy". För Schweiz del var hon allt för ensam med dessa egenskaper.

Spelsystemet

I semifinalen satsade Schweiz hårt för att störa Sverige. De började på två formationer och lyckades hålla jämna steg med Sverige i halva matchen. De försökte maximera sina chanser, men det höll inte den här gången. Efter halva matchen hade Sverige skapat 12 a-chanser och Schweiz 6. Efter full tid hade Sverige utklassat Schweiz sett till a-chanser med 29-7.

Schweiz spelade en aggressiv 2-2-1 och med dubblingar främst i hörn men även bakom mål. De spelade med ett högt försvarsspel, i vissa sekvenser med press, men vanligtvis mest med styrning.

Kontringsmässigt var det oftast bara 1-2 spelare som gick fullt ut för kontringen. De gick på avslut snabbt och valde allt som oftast det lättaste läget för målvakten.

I Reträtterna försökte de bibehålla press på bollhållaren med primärförsvaren, medan övriga spelade backade hem i grundpositioner. Toppen hade som uppgift att försöka bromsa motståndarnas attack. Vid de tillfällen de jobbade med kvarliggande press, retirerade de man-man, centralt i banan. Detta gjorde man mycket bra och det skulle de kanske använt oftare då vi tolkar Schweiz som starka fysiskt. I den andra perioden när Schweiz vände bronsmatchen var det just den kvarliggande pressen vi bedömer var en av nyckelfaktorerna bakom vändningen.

I anfallsspelet blev Schweiz ganska stillastående. De ville göra ett uppbyggnadsspel genom kortpassningar i djupled som skarvades vidare. De var dock som bäst när passningarna blev något längre. I uppbyggnadsfasen tog de god tid på sig varpå motståndarna hann positionerna sig med god marginal. De gånger försvarshörnen raserades genom fokuskvalitéer och grundningsmoment så utnyttjade inte Schweiz detta, utan anfallet fortsatte relativt långsamt och försvararna kunde snabbt reparera det raserade hörnet.

En specialare kunde vi urskilja där back genom att dra med sig sitt hörn (gult beslut samt hot) sedan genom en backhandpassning kunde spela tillbaka till den öppnade ytan till spelare som rört sig dit och tog direktskott. Riktigt snyggt på detaljnivå när det gäller Schweiz.

När det gäller aktionsradie så spelade Schweiz ganska ofta med avlastare bakom förlängd mållinje, men där blev avlastspelaren kvar. Hon hann inte in framför mål innan avslut kom, och således utgjorde hon inget hot eller bidrog till det fortsatta anfallsspelet. De gånger avlastspelaren tog ny position direkt och hann vara aktiv på rätt sida den förlängda mållinjen blev det genast bättre kvalitet på målchanserna.

Spetskompetens

Schweiz och Finland hade gått samma power play utbildning. Båda gjorde mål på Tjeckien på exakt likadana intränade pp varianter. Tjeckien kommer förhoppningsvis ha läst på sin läxa till nästa VM. Schweiz hade ett bra power play men hade svårare att få ihop sitt boxplayspel. Målvaktsmässigt presterade inte Schweiz på samma nivå som övriga toppnationer.

TJECKIEN

Totalt omdöme: Bra

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
MYCKET BRA	MYCKET BRA	BRA	BRA	BRA	MYCKET BRA

Gjorde 12 av 15 mål i spel 5 mot 5.

Släppte in 9 av 11 mål i spel 5 mot 5.

Skapade 110 målchanser varav 32% var a-chanser.

Släppte till 118 chanser varav 40% var a-chanser.

Räddningsprocent: 73%

Målprocent: 10,9%

Målprocent försvar: 7,6%

I de jämbördiga matcherna skapade man överlägset minst chanser av samtliga nationer (snitt 22 till skillnad mot övriga nationers 32-48). I de jämna matcherna gjorde man 4 av 7 mål i spel 5 mot 5.

Tjeckien hade problem att få upp farten i sitt anfallsspel. De var sämst på att använda grundningsmomenten. Mot Polen (det som vi benämner som en lätt match) i kvartsfinalen skapade man 65 målchanser – vilket var likvärdigt övriga nationer (1-4) men andelen c-chanser var majoritet, vilket skiljde dem från övriga toppnationer (52%). Övriga nationer låg på mellan 9-37%. Överlägset minst andel a-chanser (25%) i den "lätta" matchen. Övriga nationer hade 37-61%. Tjeckien skapade tex endast 16 a-chanser medan övriga mellan 29-40st.

Anfallsmässigt hade Tjeckien bekymmer. Det hände ytterst lite i Tjeckiens anfallsspel när det handlade om grundningsmoment och fokuskvalitéer. Mot Finland visade Tjeckien att man stundtals hade förmågan att skapa målchanser genom utförda grundningsmoment. Det var inte konsekvent, men det fanns där under bra perioder.

Tjeckien "stod still" och spelade innebandy. Deras viktiga nästa steg blir att utveckla spelarnas förmåga att utföra fokuskvalitéer som i sin tur skapar möjligheter att göra grundningsmoment som leder till en större andel a-chanser. Vi är helt övertygade om att Tjeckien har både förmågan och tekniken för att få ut mer av sitt anfallsspel i framtiden.

Till och med mot de sämre nationerna saknades det näst intill helt grundningsmoment – det som fanns var försök till genomträngning, och det är ju något som går att genomföra relativt stillastående.

Försvarsmässigt släppte Tjeckien till flest chanser av topp 4 nationerna. 118 på tre matcher. Övriga nationer släppte till 78-85st. 40% av detta var a-chanser. Övriga nationer hade högre (44-53%). Dvs Tjeckiens lägre försvar förhindrade kvalitativa chanser, men samtidigt släppte man till så pass många fler chanser varpå förbättringspunkten måste vara att stoppa totalen av avslut.

Anledningen till att Tjeckien släppte till så mycket chanser var enligt oss deras kompakta 2-2-1 uppställning som inte klev ut på bollhållaren förrän boll+spelare var i fickorna. Detta ledde till möjligheter till mycket avslut från distans, samt att motståndarna kunde läsa in detta spel genom att på ett-två tillslag från fickan gå på genomträngning innan primärförsvaren hunnit ut.

Tjeckien hade svårt mot motståndare som använde sig av fokuskvalitéerna, samt utnyttjade detta till grundningsmoment i anfallsspelet. Detta måste utvecklas för att risken att de halkar efter inte ska vara påtaglig.

De spelade också ett standardiserat försvarsspel med dubbling med relativt fasta positioner, vilket nationer som använder sig av fokuskvalitéer vanligtvis har kreativa lösningar att ta sig igenom.

Vi har tidigare benämnt ordet aktionsradie, och just i Tjeckien var det synbart att nationer som Sverige och Finland har spelare med betydligt större aktionsradie i anfallsspelet än Tjeckien (och i viss mån även Schweiz). Tjeckiens spel byggde på genomträngning (likt Sverige/Finland) men genomträngningen sökte endast en spelare medan tex Sverige hade betydligt fler spelare (med större aktionsradie) att välja mellan. Tjeckien behöver utveckla sitt samarbete i försvarsspelet mot nationer som arbetar med att flytta hörn, om hur man ska kompensera, stödja bakom det raserade försvarshörnet.

Människan

Målvakterna var inte med under den standardiserade uppvärmningen. De var inte heller med i periodpauserna och lagets/coachernas pausgenomgångar. De hade en egen målvaktstränare som hade en dialog med dem ute i avbytarbåset under paus. Detta är å ena sidan väldigt pro-

fessionellt, där målvakterna helt och hållet har en egen tränare som de kan kommunicera med. Men då även målvakterna är en viktig del i ett lags speluppbyggnad, positionsspel, försvarsspel osv så funderade vi på ifall vissa taktiska direktiv i periodpaus ändå hade varit bra om även målvaktstränare och målvakter hade fått vara med och ta del av.

Tjeckien var ett av de lagen som var tystast under uppvärmningen. Det var helt klart laddat och fokuserat, men inget prat eller pushande spelare som ville höja nivå och intensitet på uppvärmningen. Berodde detta på nervositet? Trötthet då VM började närma sig sitt slut? Kände de av press (fiasko vid förlust mot Polen tex)?

I matchen mot Finland där skrällen var nära stod spelarna upp under många långa sekvenser i matchen. Hela tiden kommunikation mellan medspelarna på bänken.

Atleten

Vi har valt att sänka Tjeckien till två nivåer lägre än Finland och Sverige och en nivå lägre än Schweiz. Hur motiverar vi detta? Vi är övertygade om att Tjeckiens spelare har bra fysiska värden, men vårt omdöme baserar sig främst på hur man utnyttjade sina fysiska förmågor.

Till skillnad från tex Schweiz hade inte Tjeckien några atletiska toppar (som visade upp en kontinuerligt hög aktionsradie tex). Tjeckien hade ett mer avvaktande försvarsspel, även om de var snabba att dubbla i hörn. Spelvändningar och anfallsspel var överlag betydligt långsammare och statistiskt än de övriga toppnationerna.

Tjeckien släppte betydligt fler målchanser mot sämre motstånd (Polen) än vad övriga toppnationer gjorde i sina respektive matcher. Hade Tjeckiens spelsystem anpassats mer till deras överläge inom atleten tror vi att nationerna på plats 5-8 skulle få det betydligt jobbigare att skapa målchanser. De skapade också betydligt mindre målchanser än övriga toppnationer och vi anser det baserar sig på att de i sitt anfallsspel inte utnyttjade de atletiska förmågorna i form av större rörelse och högre intensitet.

Innebandyspelaren

Tjeckien tappar mark mot Sverige och Finland, men de befäster ändå sin status som topp 4 i världen. Resultatmässigt var de bara sekunder från ett sudden deathavgörande i semifinalen mot Finland, men vår analys pekar ändå på att rättvisa skipades när Finland med minsta möjliga resultatmässiga marginal stod som segrare. De var mål/resultatmässigt nära finalnationerna, men behöver utveckla förmågan att klara av flera grundningsmoment i följd mot bättre motstånd för att hota på allvar i framtiden.

Spelsystemet

Vi har varit kritiska till Tjeckien när vi analyserar målchansuppbyggnadsstatistiken. Detta baserat på att nationen har en stark plattform att bygga en framgångsrik landslagsverksamhet på. De har hamnat på efterkälken när det gäller nivå på innebandyspelaren. Men spelsystemsmässigt med den vetskapen att de hade enligt vår bedömning en lägre nivå på innebandyspelare måste vi då berömma att de trots detta är ytterst nära att skrälla mot Finland och även Schweiz.

När Tjeckien tilläts få tid i deras speluppbyggnad så märktes bristerna inte lika påtagligt och när motståndarna inte satte fart i anfallsspelet med hjälp av fokusqualitéer och grundningsmoment så hade Tjeckiens kontringsspel kunnat nå framgång. De genomförda kontringarna från Tjeckiens sida bestod i att bollföraren själv tog bollen med sig hela vägen till avslut. Maximalt kunde det bli en passning innan avslut. Oftast fanns det inga hjälpsspelare att tillgå och vanligaste lösningen var då att vända hem och starta ett etablerat uppspel istället.

Dock tror vi att innebandyn är på väg förbi att det ska räcka för att vara en topp 4 nation i framtiden. Vi tror det blir allt vanligare att sätta tidig press på bollhållare och vi tror att allt fler länder kommer bli bättre med grundningsarbetet och därför är vi oroliga för Tjeckiens räkning att trots plattformsmässiga förutsättningar ändå tappar mark mot såväl ovanstående nationer som nationer som kommer underifrån. När de får tid är vår känsla att de följer ett intränat mönster och har uppspelsvarianter de försöker följa.

Tjeckien spelade ett lågt och smalt försvarsspel med 2-2-1 uppställning. De vann flest bollar genom att snabbt dubbla mot sarg. Deras toppspelare hjälpte till att sätta press. Tjeckien spelade fysiskt och aggressivt i försvarsspelet. Vid bollvinst ville de vända via center.

Reträtmässigt föll de ständigt ner i ett lågt förvar, dvs ingen kvarliggande press eller styrspel.

Tjeckien ville genom sitt låga försvarsspel få motståndarna passiva och frustrerade och på så sätt bryta felvärderade passningar och ställa om på kontrung. Dock var motståndarna (topp 4 nationerna) till största del på sin vakt, och Tjeckien hade ingen framgång genom sitt kontrungsspel.

Anfallsmässigt bedömer vi att Tjeckien saknade spets. Det gick sakta och anfallsspelet var grundningsmoment- och fokusqualitéfattigt. Det gick sakta och backarna följde inte med upp och var delaktiga. Det var väldigt sällan någon spelare hade få tillslag på bollen, utan mottagaren behandlade och tog emot bollen, vilket sänkte tempot i anfallsspelet.

De var ganska positionsbundna och gjorde få platsväxlingar och hade ingen stor aktionsradie med sina spelare. Elaka tungor brukar i ett sådant här sammanhang använda ordet ishockeyspel. Dvs deras spelare rörde sig i ganska inrutade bestämda rörelsemönster inom en speciell zon. Tjeckien var den nation bland topp 8 som vi ansåg hade ett rörelsemönster bland sina spelare som mest liknade ett ishockeyspel. De behöver utveckla detta för att inte tappa ännu mer mark till topptrion.

Fick de tid i uppbyggnadsfasen byggde de upp med fyra spelare i mittzonen med många passningar. När de väl satte igång anfallsspelet så var det mot ett samlat motståndarförsvaret och till följd av att det endast var 2 max 3 spelare som klev framåt i anfallet så fick motståndarna övertaget.

De gånger de var lyckosamma i anfallsspelet så var det vanligtvis genom numerära överlägen. De få gånger fler spelare var delaktiga i anfallsspelet anser vi att de direkt fick bättre flyt, rörelse och således tryck på motståndarna.

Att endast skapa 16 a-chanser mot en nation som Polen anser vi var ett tydligt exempel på var det brister hos Tjeckien. De förmådde inte att luckra upp ett uppoffrande lågt försvarsspel. Polen skapade 12 a-chanser. Ser man till chanserna totalt skapade Tjeckien 65 chanser vilket får betecknas som bra. Men hela 34 av dem var c-chanser.

Varför känner Tjeckien sig tvungna att ta distansavslut mot ett lågt försvarsspel? Brister i spelsystemet, dvs nycklar hur man luckrar upp ett försvar och självklart brister inom innebandyspelaren.

Spetskompetens

Tjeckien skapade väldigt få a-chanser, men av de chanser de skapade (35st) gjorde de hela 9 mål. Dvs måleffektiviteten när de väl skapade en a-chans var hela 25% (Sverige & Finland 20%). Det är imponerande siffror. Dock var 35 skapade a-chanser inte så mycket i jämförelse med Schweiz 55, Finlands 70 och Sveriges 97.

Tjeckiens målvakt storspelade och hade bäst räddningsprocent av samtliga målvakter i slutspelet. Ändå blev det ett målvaktmissstag som avgjorde semifinalen mot Finland. Den totala räddningsprocenten under VM var dock sämst av samtliga 8 nationer.

LETTLAND

Totalt omdöme: Godkänd

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
MINDRE BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Gjorde 7 av 10 mål i spel 5 mot 5.
 Släppte in 12 av 14 mål i spel 5 mot 5.
 Skapade 106 målchanser varav 40% var a-chanser.
 Släppte till 168 chanser varav 30% var a-chanser.
 Räddningsprocent: 80%
 Målprocent: 6,6%
 Målprocent försvar: 7,1%

Lettland skapade antal målchanser samt antal a-chanser i samma utsträckning som Polen och Slovakien. Förmågan att skapa grundningsmoment var begränsad även mot jämbördigt motstånd. De hade inget eget anfallsspel där de har förmågan att bygga upp kvalitativa målchanser. Här anser vi att såväl Polen som Slovakien kommit längre. Mot Tyskland visade även Lettland att de hade förmågan, då de lyckades skapa genomträngningar och numerära överlägen vid deras a-chanser. Dock vill vi poängtera att Tysklands försvarsspel var statistiskt mycket sämre än övriga nationers.

Lettland visade också upp en högre andel give and goaktioner än de övriga nationerna på 5-8:e plats (Slovakien undantaget).

Försvarsmässigt släppte Lettland till 90 chanser mot de jämbördiga motståndarna vilket är en hög siffra (Slovakien släppte 52 och Polen 64). De släppte däremot till överlägset minst a-chanser (21 av 90 = 23%) Övriga nationer inom 5-8 hade 38-63%. Detta berodde på ett lågt kompakt väl organiserat försvarsspel, där motståndarna hade svårt att hitta luckor, samt skapa grundningsmoment.

Lettlands svåraste motståndare Schweiz lyckades skapa a-chanser genom grundningsmomentet genomträngningar samt även på kontrningar. Dvs inget lag lyckades flytta på Lettlands försvarshörn. Detta bevisar att det räcker långt för en nation att spela ett lågt, passivt, välorganiserat försvarsspel för att nå viss framgång. Det innebar att motståndarna inte skapade lika mycket a-chanser, och tvingas till b och c-chanser. För att göra mål på b och c-chanser krävs det vanligtvis skottstyrka.

Något som motståndarna Schweiz och de bättre lagen besitter, men övriga nationer inte har på samma sätt. Ska man ta ytterligare steg mot att bli en topp 4 nation behöver Lettland ha en lösning på hur de ska förhindra de bättre nationerna att skapa en så stor mängd chanser. Schweiz skapade nästan dubbelt så många chanser än motståndarna på jämbördig nivå.

Människan

Lettland skiljer sig inte från övriga nationer på delen människan. En väl fungerande grupp med tydlig rollfördelning där de verkligen maximerade sin laginsats. Alla spelare spelade som en enhet. De presterade nära max efter sina resurser, förmågor och förväntningar.

Atleten

Lettland innehöll enstaka individer där vi kunde ifrågasätta den fysiska statusen, främst konditions- och snabbhetsmässigt.

Lettland var ett av de länder där vi saknade en naturlig förmåga till täckspel. Var det en atletisk brist, eller endast ett förbiseende i taktik och träning? Lettland släppte till väldigt mycket b och c-chanser, vilket också kan vara en indikation på att de inte hängde med fysiskt, samt att de inte hade förmågan att spela ett täckspel som skrämde motståndarna. Detta baseras på att de enklare passerades med skott utan grundningsmoment från motståndarna än övriga motståndare (Tyskland undantaget). Vi bedömer Lettland att vara lite långsammare än de jämbördiga motståndarna.

Överlag var det ändå ett väldigt atletiskt byggt lag där vi inte kunde se att utveckling inom spelsystem och innebandyspelaren skulle begränsas av de atletiska förmågorna.

Innebandyspelaren

Vi anser att Lettland inte når upp till innebandyspelaren nivå 2. De hade ytterst få inslag av dessa moment, såklart fanns de där i matcher mot jämbördigt motstånd, men avsaknaden mot topp 4 nationerna var stor. I en jämförelse där Sverige fortsatt att utvecklas på innebandyspelarnivå anser vi att länder på plats 5 till 8 inte har kunnat svara upp. Anfallsmässigt så kan man enkelt säga att det är bollhållaren som är hotet i dessa nationer. Den som hotar är avslutaren. Har man väl hotat/bestämt sig att avsluta så avslutar man, dvs man spelar inte bollen vidare efter hot (dvs ta sig upp till innebandyspelaren nivå 2). Detta gör ju att försvarsarbetet för motståndarna blir mer lättarbetat.

Passningar slås relativt stillastående, och överlag spelas det endast gröna pass mellan backar och längs med sargkorridoren, dvs inspel, avlastningspass till tex centrar som kommer ner och väggar och hämtar fart förekommer inte. Dessa nationer gör vanligtvis endast ett grundningsmoment innan en målchans, medan toppnationerna kan göra flera grundningsmoment samt kombinationsgrundningsmoment, detta gör att de går direkt på de röda besluten efter få gröna pass eller grundningsmoment. Detta leder oftare till bolltapp och spelvändning än en farlig a-chans framåt.

Spelsystemet

Lettland spelade med ett lågt försvarsspel som grund, men visade i matchen mot Tyskland att de kunde överraska. Främst i tredje perioden klev de upp i ett högt presspel samt en kvarliggande press vid bolltapp, och det hade Tyskland stora problem med. Statistiskt var det väldigt lönsamt. Tyskland jagade kvittering i slutperioden men lyckades ändå bara skapa 1st a-chans och 3st b-chanser. Lettland skapade 9 a-chanser och 8 b-chanser under samma period. Imponerande att ta fram en sådan våghalsig taktik från en nation som dessförinnan satsat på ett positionssäkert lågt försvarsspel.

Spetskompetens

Lettland skrällde i matchen mot Slovakien i en av VMs mest rafflande matcher. Slovakien tog ledningen med 3-1 med 9 minuter kvar av matchen, men Lettland lyckades komma tillbaka med reducering och sedan sen kvittering i spel 6 mot 5. Slovakien brände två stycken Power Play i sudden death och sedan vann Lettland på straffar efter 12 straffomgångar. Lettland spelade efter sina resurser när det gällde spelsystemet och var bättre när det gällde som mest i spetskompetensområdena kring spel i numerärt överläge (6 mot 5) samt i boxplay och straffar.

TYSKLAND

Totalt omdöme: Mindre bra

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
GODKÄND	MYCKET BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA	GODKÄND

Gjorde 6 av 7 mål i spel 5 mot 5.

Släppte in 21 av 23 mål i spel 5 mot 5.

Skapade 74 målchanser varav 31% var a-chanser.

Släppte till 209 chanser varav 43% var a-chanser.

Räddningsprocent: 74%

Målprocent: 8,1%

Målprocent försvar: 10,0%

Tyskland skapade överlägset minst chanser av samtliga nationer (74st) – men hade högst effektivitet av samtliga jämbördiga nationer (även högre än Schweiz). Spetsförmågan att göra mål var nyckeln till Tysklands framgångar under VM-turneringen. Målchansmässigt hamnade de i botten både i skapade chanser som i antalet chanser de släppte till till motståndarna. Sverige skapade 159 målchanser vilket var flest. Näst sämsta nation (Lettland) skapade 106 målchanser. Tysklands 74 var oroväckande lågt.

Finland släppte till minst målchanser (78st) och näst sämsta nation (Lettland) släppte till 168 (Polen på sjätte plats släppte till 129st). Tyskland släppte till hela 209 målchanser. Dvs 44 målchanser mer än Finland per match i snitt – det är ytterst anmärkningsvärt.

Tyskland skapade 21 a-chanser i matcher mot jämbördigt motstånd (32% = a-chanser). Vilket var lägst antal. Övriga nationer skapade 34-40 a-chanser (ca 40%). Tyskland skapade endast 9 chanser mot Finland, vilket var den mest ojämna matchen i VM sett till chanser (Slovakien skapade tex 24 chanser mot Sverige).

Tyskland grundade sitt anfallsspel genom genomträngning och numerärt överläge med få tillslag, ofta genom spelvändningar. De hade inga långa anfall där de arbetade med att flytta hörn. De spelade enkelt och rakt. Deras effektivitet var dock slående. De tog tillvara på de chanser som bjöds, men hade svårt att vara spelförande. De placerade sig på plats 6 men hade inte de spelförande kompetenserna som nationerna på plats 7-8. Vi förvånades över hur få grundningsmoment och fokusqualitéer som Tyskland använde sig av i jämförelse med övriga topp 8 nationer. Detta måste Tyskland utveckla för att inte falla tillbaka i den internationella innebandyn.

Försvarsmässigt släppte de till överlägset flest målchanser (130st i de två matcherna mot jämbördigt motstånd). Övriga nationer låg på 52-90 tillsläppta chanser. De släppte in flest mål i spel 5 mot 5 (7st) mot jämbördigt motstånd. Vi anser att Tysklands försvar hade mycket att önska. I matchen mot Polen räddades de av en storspelande målvakt (31 räddningar) samt bedrövlig effektivitet från Polens sida. De sköt endast 10 skott på mål, men gjorde ändå 5 mål.

Granskar vi statistiken kring a-chansuppbyggnad så ser vi att Tyskland som enda nation släppte till a-chanser i försvarsspelet jämnt fördelat mellan alla grundningsmoment. Det är höga siffror på samtliga. Medan övriga nationer håller ner siffrorna på något/några grundningsmoment. Det tolkar vi som att Tysklands försvarsspel var ineffektivt mot samtliga grundningsmoment, vilket bör oroa nationen.

Människan

Tyskland hade en coach som var aktiv, symboliserade ett positivt ledarskap när det gick tungt. Vid insläppta mål kunde han kliva fram och vara avbytarbåsets frontfigur och visa att han var delaktig (istället för att bli irriterad, vända sig bort och muttrande titta i sina anteckningar som andra coacher ibland kan göra). Trots stort underläge mot Finland i kvartsfinalen så fortsatte han coacha och ha ett positivt ledarskap. Vid 0-14 på resultattavlan noterade vi att tyskorna ändå visade glädje och skratt i avbytarbåset, vi vill även påpeka att det var under tredje perioden då Tyskland ändå ansågs spela upp sig (Finland bekväma?), dvs prestationen på planen förbättrades – samtidigt som stämningen var god i båset.

Dock var läget lite annorlunda i matchen mot Polen, där Tyskland hade långa perioder av låg energi på såväl avbytarbänk som på planen. Kan det ha varit ett påtaget favoritskap som tyngde tyskorna?

Atleten

Mot Tyskland sätter vi ner foten och bedömer deras atletiska förmåga som ej godkänd. Detta må vara hårt då de observationsmässigt ser ut att ha en atletisk spelartrupp. Men en snabb överblick statistiskt ser vi att Tyskland presterade sämst såväl försvarsmässigt som anfallsmässigt. De skapade minst målchanser framåt mot jämbördigt motstånd. Tyskland skapade 60 chanser framåt medan övriga nationer låg mellan 84-96 skapade chanser. Procentuellt var det väldigt stor skillnad. Tyskland var de som släppte till flest a-chanser, b-chanser och c-chanser av alla nationer. Exempelvis släppte de hela 40 fler a-chanser mot sig än Lettland. Mot jämbördigt motstånd släppte de hela 130 målchanser. Lettland släppte 90, Polen 64 och Slovakien 52. Tyskland hade absolut inte maximerat sin spelstil efter sina atletiska förmågor. De använde sina resurser sämst och mer fel än samtliga övriga nationer. Det är inte godkänt.

Innebandyspelaren

Vi anser att Tyskland inte når upp till innebandyspelaren nivå 2. De hade ytterst få inslag av dessa moment, såklart fanns de där i matcher mot jämbördigt motstånd, men avsaknaden mot topp 4 nationerna var stor. I en jämförelse där Sverige fortsatt att utvecklas på innebandyspelarnivå anser vi att länder på plats 5 till 8 inte har kunnat svara upp. Anfallsmässigt så kunde man enkelt säga att det var bollhållaren som var hotet i dessa nationer. Den som hotade var avslutaren. Hade man väl hotat/bestämt sig för att avsluta så avslutade man, dvs man spelade inte bollen vidare efter hot (dvs ta sig upp till innebandyspelaren nivå 2). Detta gjorde ju att försvarsarbetet för motståndarna blev mer lättarbetat.

Passningarna slogs relativt stillastående, och överlag spelades det endast gröna pass mellan backarna och längs med sargkorridoren, dvs inspel, avlastningspass till tex centrar som kom ner och väggade och hämtade fart förekom inte. Dessa nationer gjorde vanligtvis endast ett grundningsmoment innan en målchans, medan toppnationerna kunde göra flera grundningsmoment samt kombinationsgrundningsmoment. Den snabba vägen till målchansskapande, dvs att de gick direkt på de röda besluten efter få gröna passningar eller grundningsmoment ledde oftare till bolltapp och spelvändning än en farlig a-chans framåt.

Spelsystemet

Tyskland befann sig på nivå 1 när det gäller spelsystemet. De hade en idé i både anfallsspelet som försvarsspelet som enligt vår utsago inte fungerade alls, och inte var optimerat efter vare sig spelartrupp eller motstånd. Vi hoppas att Tyskland valde spelsystem i ett utvecklingsperspektiv, dvs att de ser att ett mer långsiktigt resultat med att konsekvent undvika att spela ett väldigt lågt försvarsspel som tex Lettland och Polen. Vi anser att Tyskland därmed inte maximerade sina chanser att vinna. De försökte att spela ett styrspel som skulle leda till en dubbling på deras vänstersida (inga dubblingar på höger sida). Styrspelen gav ingen framgång, motståndarna gick ytterst sällan i den tänkta fällan. Det kan symbolisera en positiv syn på försvarsspel och modigt att spela styrspel, men krasst var Tyskland på innebandyspelarnivå för dåliga för att störa sina motståndare med detta taktiska direktiv.

Kontringsmässigt så spelade Tyskland med centervändning, men då vare sig Polen eller Lettland spelade med något presspel utan slog till snabb reträtt så blev detta inget anfallsvapen för Tyskland.

Tysklands uppspel skedde på högersidan, gång på gång på gång så det var inte så svårt för en motståndare att stå mer och mer rätt för varje försök som genomfördes. Huvudpassningen var djupt ner i hörn, och därifrån "hoppades" man att målchanser skulle skapas ur fri kreativitet (i praktiken blev det bolltapp eller ett snabbt försök till en röd passning). Variation saknades och även förmågan att utnyttja det intränade mönstret till att i praktiken skapa farliga målchanser. Att se en nation som Tyskland spela utan kreativitet, utan fokusqualitéer och grundningsmoment överraskade oss. Det var mycket soloraider i Tyskland och stillastående diagonalförsök, eller

enmansanfall som försökte hitta en medspelare med en diagonal. Duellspelet var väldigt svagt och en pressande/aggressiv motståndare vann allt för ofta duellen. Tyskland var inte nära att nå upp till vår nivågradering av spelsystemet nivå 2.

Andra taktiska brister som vi kunde se, var tex förmågan av att läsa av en motståndare och justera sin taktik. Visst Tyskland kunde välja ett relativt högt försvarsspel och justera till ett något lägre, men när tex Polen spelade ner bollen i hörn och Tyskland föll ner med sin forward, Polen passade tillbaka till sin back som tog skott, gång på gång på gång och de inte justerade taktiskt hur de skulle lösa situationen insåg vi att Tyskland inte höll tillräckligt hög nivå för att hota topp 4 just nu. Vi tycker att Tyskland överraskade när de slog ut Polen (Polen skapade 28-12 i a-chanser och totalt skapade de 75-20 målchanser – ändå vann Tyskland) och att deras placering i VM ändå är en position de måste utvärdera som en succé. Vi tror inte de upprepar detta nästkommande VM.

Spetskompetens

Tyskland hade intränade frislagsvarianter som var kreativa och farliga. Vid flertalet tillfällen innehöll dessa frislagsvarianter flippassningar som skulle avslutas med volley. Dvs Tyskland hakade på trenden med flippassningar under VM.

POLEN

Totalt omdöme: Mindre bra

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
MINDRE BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Gjorde 5 av 6 mål i spel 5 mot 5.

Släppte in 12 av 13 mål i spel 5 mot 5.

Skapade 129 målchanser varav 38% var a-chanser.

Släppte till 129 chanser varav 43% var a-chanser.

Räddningsprocent: 79%

Målprocent: 3,9%

Målprocent försvar: 9,3%

Polen visade mot Tjeckien att man är på gång då de ändå skapade 12 a-chanser (Tjeckien 16). Totalt 33 chanser (Tjeckien 65). I sekvenser mot Tjeckien visade Polen att de klarade av numerärt överläge som grundningsmoment. Dock oftast i en spelvändningssituation. Oftast gick det för sakta för att skapa förflyttningar på Tjeckiens försvarshörn.

Mot Slovakien visade inte Polen förmågan att skapa grundningsmoment som ledde till a-chans, trots detta vann de matchen. Slovakiens oförmåga att göra mål blev Polens största framgångsfaktor i matchen. Polen skapade endast 9 a-chanser mot Slovakien och släppte till 28.

Polen gjorde mål på 3,1% av sina målchanser mot de två jämbördiga motståndarna (Slovakien 3,4%). Det är dåligt. Att Polen och Slovakien slutade 7a och 8a är ur den aspekten förståeligt. Dock var Slovakien och Polen bäst av nationerna 5-8 på att skapa chanser. Polen var ett av få lag under de absoluta toppnationerna som försökte spela med hot och duellspel som ett inslag i deras anfalls-/målchansbyggande spel.

Polens försvarsspel var enligt oss och statistiken bättre än Lettland och Tysklands, men ändå släppte de in fler mål. De tillät motståndarna att komma till procentuellt väldigt många a-avslut (63%). Jämförbart med matchen mot Tjeckien så släppte Polen endast till 25% a-chanser och hela 52% var c-chanser. Dvs Tjeckien lyckades inte luckra upp boxen utan fick ta mycket avslut från ofarligare ytor. Mot de jämbördiga motståndarna försökte Polen spela mer aggressivt försvarsspel vilket gjorde att ytorna för att skapa a-chanser blev större för motståndarna.

När de försökte spela aggressivt och vinna bollen själv, istället för att vinna bollen genom motståndarnas misstag – fick de problem.

I matchen mot Tyskland bevisade de sin förmåga att jobba med grundningsmomenten för att skapa målchanser. I den matchen speglades slutresultatet även i de statistiska siffrorna. I matchen mot Slovakien borde de ha förlorat statistiskt. Noterbart är att Polen hade en spetsformation som stod för majoriteten av målchanserna och grundningsmomenten.

Människan

Vid Polens kvartsfinal mot Tjeckien så ansåg vi att det såg lojt ut från Polens sida. Vi skulle vilja tycka att det här var Polens stora chans till att rå på en av de stora topp-4 nationerna. De fick drömlottningen att få möta den nation som på pappret var mest överkomlig, och vi förväntade oss att se ett lag som var laddade för en (för dem) VM-final. Förvåningen var stor att det såg lojt ut, det var tyst och ingen peppning från lagkamrater eller ledare.

Ett sätt att spara energi till när det verkligen gällde under matchspelet, eller nervositet? Det kan ha berott på att Polen startade matchen på 12 spelare – i jakten på att störa Tjeckien med mindre antal spelare. Gjorde ett sådant coachdrag att stämningen förändrades? Samtidigt borde de 12 startande spelarna ha tacklat detta genom mer energi i sådana fall?

Atleten

Polen var ett av få lag där vi från läktarplats kunde ifrågasätta enstaka individers fysiska status främst när det gällde kondition och snabbhet. Dock kunde dessa spelares deltagande rättfärdigas genom kompetenser inom området innebandyspelaren. Polen hade en spelidé, där de spelade ett lågt försvarsspel utan större aggressiva inslag, vilket gjorde att de hade spelare med fullgoda atletiska förmågor utefter spelsystemet.

Det som stack ut i Polen var ändå deras förmåga/vilja i duellspelet, de lyckades också skapa 33 målchanser mot Tjeckien vilket var mer än övriga 5-8 nationer mot topprankat motstånd. De var helt klart inte på toppnationernas nivå, de hade en energisparande spelidé i försvarsspelet, men i anfallsspelet fanns det spännande idéer som kommer ställa större krav på atleten i framtiden.

Innebandyspelaren

Vi anser inte att Polen nådde upp till innebandyspelaren nivå 2. Anfallsmässigt så kan man enkelt säga att det var bollhållaren som var hotet. Den som hotade var även avslutaren. Hade man väl hotat/bestämt sig att avsluta så avslutade man, dvs de spelade aldrig bollen vidare efter hot (dvs ta sig upp till innebandyspelaren nivå 2). Detta gjorde att försvarsarbetet för motståndarna blev mer lättarbetat. Passningar slogs relativt stillastående, och överlag spelades det endast gröna pass mellan backarna och längs med sargkorridoren, dvs inspel, avlastningspass till tex centrar som kom ner och väggade och hämtade fart förekom inte. Polen gjorde som mest vanligtvis endast ett grundningsmoment innan en målchans, medan toppnationerna kunde göra flera grundningsmoment samt kombinationsgrundningsmoment. Polen gick direkt på de röda besluten efter få gröna passningar eller grundningsmoment vilket oftare ledde till bolltapp (och spelvändning) än en farlig a-chans framåt.

Polen spelade mycket gröna passningar utan grundningsmoment även mot jämbördigt motstånd. Det saknades fokusqualitéer på individnivå. Det som fick oss att tänka till var en period i matchen mot Tyskland (första perioden) då spelade Polen sin bästa innebandy under VM, och hade vi haft denna tredjedel av en period som mall skulle Polens betyg kunna diskuteras.

Noterar vi deras uppvärmningsövningar så symboliserade de Polens spel i matcherna då uppvärmningen endast bestod av enmomentsövningar. Polen var ett av lagen som visade prov på skottstyrka från distans, vilket var ett viktigt anfallsvapen främst då de inte nyttjade de viktiga fokusqualitéerna.

Spelsystemet

Polen spelade en klassisk låg tärningsfemman (2-1-2) i försvarsspelet utan dubblingar. De prioriterade att stå rätt i position. De spelade passivt vilket för positionsspelet blev föredömligt vilket i sin tur ledde till att motståndarna fick svårt att lyckas med grundningsmoment av den anledningen. Förmågan att genomföra fokusqualitéer blev väldigt viktigt för Polens motståndare och då en del nationer inom topp 8 hade stora problem med detta – så innebar det också att Polen trots ett relativt simpelt spelsystem blev en svår nöt att knäcka. Det defensiva duellspelet var deras styrka, då de "alltid" stod rätt och blev svårpasserade.

Anfallsmässigt spelade de upp bollen längs sargerna med gröna beslut/passningar i så stor utsträckning som motståndarna tillät. De hade svårt att ha ett anfallsspel med fler än 3-4 passningar i följd varpå det blev viktigt att ta tidiga avslut för att få ut någonting av anfallsspelet överhuvudtaget. Räkna vi bort Tyskland så var Polen det land som skapade minst a-chanser och flest c-chanser procentuellt vilket förstärker vår bild av deras anfallsspel.

Vi anser att Polen hade god struktur och maximerade sina möjligheter genom sina taktiska val. De presterade sitt bästa under mästerskapet och ska vara nöjda med att placera sig före Norge, Danmark och Slovakien, mycket tack vare deras taktiska val kring spelsystem baserat på sin spelartrups förmågor.

Spetskompetens

Spetskompetensmässigt så lyckades inte Polen göra något mål i power play vilket vi anser faller tillbaka till den låga nivån på innebandyspelaren. I box play lyckades de spela av samtliga utan insläppt mål vilket är imponerande. Polen var också en av få nationer som lyckades göra mål i box play.

SLOVAKIEN

Totalt omdöme: Godkänd

Delomdömen

PLATTFORMEN	MÄNNISKAN	ATLETEN	SPELAREN	SPELSYSTEMET	SPETSKOMPETENS
MINDRE BRA	MYCKET BRA	GODKÄND	GODKÄND	MINDRE BRA	MINDRE BRA

Gjorde 4 av 4 mål i spel 5 mot 5.

Släppte in 18 av 20 mål i spel 5 mot 5.

Skapade 111 målchanser varav 47% var a-chanser.

Släppte till 118 chanser varav 51% var a-chanser.

Räddningsprocent: 75%

Målprocent: 3,6%

Målprocent försvar: 15,3%

Vi tycker Slovakien var ett land som hade en förmåga att skapa många a-chanser (näst bäst procentuella a-chanssnitt av topp 8 nationerna). Man hade atletisk och teknisk förmåga i kombination med spelförståelse för att jobba med grundningsmomenten. Slovakiens stora problem var effektiviteten. De var bedrövligt dåliga på att ta tillvara på sina chanser (sämst av topp 8 nationerna).

Lägg därtill att de spelade ett anfallsspel med offensivt psyke, de vågade och ville spela ett kreativt anfallsspel, vilket innebar en väldigt stor andel egna misstag som ledde till a-chanser för motståndarna. 22 a-chanser berodde på egna misstag vilket var överlägset flest av samtliga nationer. Finland gjorde minst antal egna misstag (6st) som ledde till en a-chans för motståndarna, medan övriga länder låg på mellan 10 och 13 egna misstag.

I anfallsspelet använde sig Slovakien främst av flytta hörn och genomträngning (till viss del numerärt överläge) som grundningsmoment. Så fort man mötte ett försvar som var semiaggressivt så hade Slovakien förmågan att straffa detta lag med genomträngningar. Slovakien hade mer problem mot lågt passivt försvar, då saknade man förmågan att flytta hörn, men de hade samtidigt en individuell skicklighet att ta till som översteg jämbördiga nationer. Vi imponerades av Slovakiens utveckling och de hade kommit långt i användandet av fokusqualitéer vilket vi tror är en indikation på att de har något riktigt bra på gång med sin landslagsverksamhet.

Slovakien höga målprocent i försvaret (släpper in 15,3% av motståndarnas skapade chanser) kan vi enkelt förklara genom att de som enda nation försökte spela ett högt försvarsspel mot Sverige, vilket straffade dem stort resultatmässigt. I de 2 jämnare matcher släppte de endast till 52 chanser – varav 38% var a-chanser, vilket var helt i nivå med övriga nationer. De släppte endast in 5 mål på dessa två matcher varav 3 var i spel 5 mot 5.

Slovakiens största problem i försvarsspelet var att de egna misstagen kostade för mycket baklängesmål. De jämbördiga motståndarna hade svårt att genomföra grundningsmoment mot Slovakien innan de skapade en a-chans, men istället bjöds de på dem istället genom egna misstag.

För att slå de likvärdiga nationerna så handlar det om att utveckla inbandyspelaren under press (både offensivt och defensivt), samt välja ett annat spelsystem, alternativt vara mindre aggressiva/följsamma i det befintliga. De behöver minska de egna misstagen till följd av deras vilja att vara kreativa i anfallsspelet. Effektiviteten måste förbättras avsevärt.

Människan

Slovakien bestod av ett väldigt ungt lag, med i våra ögon stort fokus till att prestera på planen. Vi ansåg att kommunikationen inte var så stor på bänken, mellan medspelarna även om avbytare ofta stod upp och tittade på matchen. Ofta när avbytare står upp på bänken så är de extra peppande, men det var inget vi noterade i Slovakiens fall.

Atleten

Slovakien var nationen som bakom toppnationerna låg i framkant att försöka optimera de atletiska resurserna. De visade på ett spelsystem som baserades på press i försvarsspelet, give and go i anfallsspelet och flertalet spelare visade prov på stor aktionsradie. Här sätter vi upp ett starkt godkänt omdöme och ser med tillförsikt fram emot deras hemma-VM 2017.

Slovakien släppte till väldigt många a-chanser mot Sverige vilket vi inte tolkar som brister i de atletiska förmågorna utan mer att de inte maximerade sitt spelsystem anpassat till motståndaren. Trots en övermäktig motståndare så vågade Slovakien utmana genom ett energikrävande högt försvarsspel samt ett anfallsspel med rörlighet, intensitet samt även anfalla med fyra spelare i jämförelse med många nationers tre. Mot jämbördigt motstånd släppte Slovakien till väldigt få chanser (55st på två matcher att jämföras med Tysklands 115). Dvs trots att de vågade

utnyttja sina atletiska förmågor betydligt mer än övriga nationer (framförallt nationerna 5-8) så var det inte det valet som Slovakien föll på i någon mer match än mot Sverige. Vi önskar att fler nationer tar efter Slovakien till nästa VM.

Slovakien förlorade B-semifinalen mot Lettland, något som vi tidigare förklarat med bland annat brister i de exekutiva förmågorna, dock avgjordes matchen endast 16 timmar efter Slovakiens kvartsfinal mot Sverige, medan Lettland fått hela 46 timmars vila innan matchen. Helt klart kan detta ha spelat en stor roll för slutresultatet, att återhämtningstiden för Slovakien var så betydande mycket mindre än Lettlands att det påverkade deras prestation (fokus i de avgörande situationerna tex).

Innebandyspelaren

Slovakien slutade på åttonde plats i VM vilket var deras bästa resultat någonsin i VM. Vi anser att Slovakien innebandyspelarmässigt var världens femte bästa nation, och således ska de inte vara för nöjda med sin åttondeplats. De visade upp förmågor som vi tror var beviset för att de kommer ta ännu ett (stort) kliv fram under nästa världsmästerskap. Om Tjeckien inte har en positiv utvecklingstrend de närmsta två åren flaggar vi för skrälläge bland topp 4 nationerna.

Varför då?

Slovakien skapade femte mest målchanser i VM, men var näst bäst (procentuellt) när det gäller att skapa a-chanser. De hade en förmåga att skapa kvalitativa chanser och det berodde på att de hade kommit långt när det gäller spelare som innehar de viktiga fokusqualitéerna. Ser vi till spelarnas aktionsradie, dvs arbete på större ytor än vad som betecknas som normalt för en spelare inom en viss position så visade Slovakien gång på gång prov på liknande förmågor som topp 4 nationerna. I matchen mot Sverige i den andra perioden såg det stundtals ut som två jämbördiga lag med innebandyspelare på hög nivå (i Slovakiens fall pendlade förmågorna mellan nivå 2 och 3) som gjorde upp i en öppet tekniskt bejakande innebandymatch. En av VM:s mest sevärda matcher ur den aspekten, trots klasskillnad i resultat och effektivitet. Slovakien imponerade innebandyspelarmässigt i den tuffa matchen mot Sverige. De sattes under stor press av Sverige, men klarade ändå att spela sig ur pressen, de vågade utmana och duellera mer än någon annan motståndare till Sverige. Slovakien lyckades också bibehålla sin spelidé under hela matchen mot Sverige, medan en nation som Finland fick anpassa sin, alternativt inte mäktade med att genomföra sitt intränade grundspel.

Slovakien var också sett till fokusqualitéer och grundningsmoment mer kreativt mot Sverige än både Schweiz och Finland. Det imponerade på oss. Dock med förbehållet att såväl Schweiz och Finland på spelsystems nivå gjorde ett ärligt försök att vinna, medan Slovakien sett till spelsystemet mer satsade på att utveckla sina idéer än att försöka nå en skrällseger. Om det var ett aktivt val eller brister i det taktiska låter vi vara osagt.

Slovakien hade förmågan att skapa flera grundningsmoment i sin anfalls-/målchansuppbyggnad – men värderingsmässigt valde de hellre att våga för att vinna, vilket i deras fall uppfattades från vår sida som naivt. Slovakien lyckades skapa fler målchanser, fler kvalitativa målchanser än sina motståndare – men de egna misstagen var alldeles för många för att de skulle kunna överraska än mer än sin åttondeplats. När de lyckades driva på sitt anfallsspel utan att tappa balans och boll i den mängd de gjorde under årets VM då är de redo för ännu ett lyft på världsrankingen.

Flera nationer hade en spetsformation där nivån på innebandyspelaren var högre än hos övriga spelare. I Slovakien saknades det en spetsformation, men istället hade de tre formationer med spelare på en hög lägstanivå. Ett framtida Slovakien kryddat med spetsspelare med några års erfarenhet i framträdande roller från den svenska eller schweiziska ligan tror vi skulle kunna innebära medaljvittring. Där är Slovakien inte ännu, men innebandyspelarmässigt har de en bred bas att bygga ifrån.

Spelsystemet

Slovakien imponerade på oss när det gäller hur långt de hade kommit när det gäller att skapa grundningsmoment. Tredje bästa nation i antalet skapade grundningsmoment. Finland och Sverige i en klass för sig, men sedan Slovakien som klar trea. De spelade med stort självförtroende vilket var synligt då de försökte spela sig ur Sveriges kvarliggande press som vi berömt Sverige för, och lyckades ofta som egentligen enda lag under VM.

Slovakien låg även i topp (tillsammans med Finland) när det gäller skapade målchanser genom individuella prestationer, dvs även deras fokuskvalitéer låg på en hög innebandyspelarnivå. De använde samtliga grundningsmoment flitigt och var ur den aspekten ganska kompletta ur målchansskaparperspektiv.

Vi anser dock att Slovakien spelade lite naivt taktiskt, och vi hoppas att detta berodde på att de vill nå topp 4 i framtiden genom att redan nu våga spela likt Sverige oavsett om det kostade dem förluster. Men ifall de inte värderade sin taktiska förmåga bättre och verkligen försökte maximera sina chanser till segrar i samtliga slutspelsmatcher så misslyckades de kapitalt.

Slovakien var för oss en frisk fläkt som vi förväntar oss mycket av under nästa världsmästerskap. De var bolltrygga, vågade möta press, vågade utmana, vann dueller, vände bort spelare genom bra klubbteknik och kvicka fötter samt stor aktionsradie på deras spelare – som sagt vi blev förtjusta i Slovakiens utvecklingsnivå.

Försvarsmässigt spelade de med aggressiva primärförsvare samt ett högre försvarsspel än egentligen någon annan nation förutom Sverige. Detta var grunden till det vi kallade naivt. Det innebar att de efter Tyskland var den nation som släppte till flest grundningsmoment emot sig, baserat på deras skicklighet på innebandyspelaren menar vi på att det inte hade behövt vara så.

De släppte till flest chanser än någon annan nation på egna misstag, dvs med deras offensiva psyke så vågade de verkligen försöka spela sig ur press och igenom försvarsspel, samtidigt som de vred upp med både tre och fyra anfallsspelare – vilket innebar att det var lite för mycket vilja emellanåt vilket gav motståndarna flertalet spelvändningar. Hela 22 tillsläppta målchanser berodde på egna misstag på 3 matcher. Övriga nationer (utom Finland) låg på 10-13 egna misstag. Förutom egna misstag så blev Slovakien straffade på genomträngning och numerära överlägen, vilket är helt logiskt då de hade ett mer utgrupperat (ihålligt) försvar än någon annan nation.

Spetskompetens

Slovakiens spetssegenskap att göra mål var en enorm brist. Sett till antalet skapade a-chanser som resulterade i mål var det riktigt dåligt. Slovakien vann skotten i matchen mot Lettland med 22-11 och mot Polen med 26-17 (28-9 i a-chanser). Deras högre nivå på innebandyspelaren borde i våra ögon varit det avgörande som gav dem segern, nu blev det deras väldigt negativt utstickande förmåga att göra mål som fällde avgörandet till Lettland och Polens fördel.

Noll gjorda mål i power play var ytterligare en brist i förmåga att göra mål.

Slutsummering

I inledningen av vårt analysarbete ställde vi oss några frågor kring vad vi ville ha svar på. Så här summerar vi svaren på dessa frågor:

Flest målchanser vinner?

FLEST KVALITATIVA MÅLCHANSER VINNER?

	SVERIGE	SLOVAKIEN	TJECKIEN	POLEN	FINLAND	TYSKLAND	SCHWEIZ	LETTLAND
RESULTAT	15	1	8	2	16	0	9	2
A-CHANSER	40	12	16	12	38	2	29	8
TOTALT CHANSER	66	24	65	33	79	9	78	22

	SLOVAKIEN	LETTLAND	POLEN	TYSKLAND	FINLAND	TJECKIEN	SVERIGE	SCHWEIZ
RESULTAT	3	3	2	5	4	3	7	3
A-CHANSER	12	11	28	12	16	11	29	7
TOTALT CHANSER	44	30	75	20	42	24	49	23

	SLOVAKIEN	POLEN	LETTLAND	TYSKLAND	SCHWEIZ	TJECKIEN	SVERIGE	FINLAND
RESULTAT	0	2	5	2	5	4	4	4
A-CHANSER	28	9	23	9	19	8	28	16
TOTALT CHANSER	43	21	54	45	42	21	44	31

Den gamla devisen att flest målchanser vinner stämde till 100% när det gällde medaljörerna och alla topp 4 nationer (om vi nu räknar att Sverige besegrade Finland som i sanningens namn slutade oavgjort efter 60 minuter + 10 minuter sudden death). Ibland behöver en sanning inte vara mer svårbevisad! Dock ville vi ju gå mer in på djupet hur en kvalitativ målchans skapades och de nivåer och moment som krävs för att det ska ge framgång.

	CHANSER	A-CHANSER	INDEX*
SVERIGE	159	97	100%
FINLAND	152	70	66%
SCHWEIZ	143	55	63%
TJECKIEN	110	35	45%

* Antalet genomförda grundningsmoment samt fokus kvalitéter, Sveriges 228 nu som index 100%.

Grundningsmoment & Fokus kvalitéter:

Vi blev överraskade att de grundningsmoment som vi satte upp inför VM som de viktiga, hade en relativt jämn fördelning. Det vanligaste grundningsmomentet var genomträngning, men därefter så skapades det målchanser helt likvärdigt mellan numerärt överläge, flytta hörn, individuella prestationer samt motståndarnas misstag.

Vi har tidigare i texten berört det faktum att de länder som är mest kompetenta på fokus kvalitéter och grundningsmoment bör vinna matcher. Så är också fallet! Vår teori stämde. Sverige och Finland är de två länder som tydligast jobbar med ovan nämnda punkter. Dock gäller ej detta lagen 5-8 i viss utsträckning. Det anser vi beror på något sämre grundteknik och att det är lättare att försvara sig än att vara kreativ. Man är heller inte skolad i att ta denna typ av beslut och litar inte heller på sin och medspelarnas kompetens i samma utsträckning.

Målchanser:

Sverige är det land som skapade flest målchanser och det land som också spelade rakast. De försökte använda ytor innanför motståndarna i anfallszon, vilket gjorde att man ständigt var ett hot. Sverige höll också högst kvalité på sina målchanser, överlägset flest a-chanser. Sett till de två jämna matcherna, mot jämbördigt motstånd ligger Sverige också i topp då det gäller att förvalta sina chanser.

Slovakien och Polen var bäst bland 5-8 nationerna på att skapa målchanser, men sämst på att leverera mål. En tydlig utvecklingspunkt för båda dessa länder. Med ett bättre målskytte hade dessa båda länder slutat 5:a och 6:a istället! Lettland och Tyskland behöver istället fokusera mest på att börja skapa ordentligt med kvalitativa chanser.

En solklar profetia från vår sida blir att Slovakien och Polen till kommande VM 2017 kommer sluta på 5:e och 6:e plats och då bidra till att vår sanning om att flest målchanser (och genomförda grundningsmoment samt fokusqualitéer) vinner ytterligare stärks!

Kvalitetsskillnad:

Ju sämre nation – desto snabbare vill de avsluta. Desto snabbare man avslutar, ju lättare är det för försvararna att stå rätt i position och då blir det således mindre sannolikhet att avslutet leder till mål. Länder med skickligare spelare har högre bolltempo vilket kan innebära att gröna pass kan förflytta sämre nationers försvarshörn. De skickligare spelarna spelar något fler passningar så försvaret och målvakterna har några moment extra att förhålla sig till vilket innebär att målchansen har större möjlighet att bli mer kvalitativ. De sämre nationerna har ett relativt lågt tempo i sina gröna passningar och bollhållaren letar efter EN medspelare framför mål att spela den röda passningen till (de gånger bollhållaren inte skjuter själv). En disciplinerad motståndare lyckas vanligtvis parera den typen av målchansupbyggnad.

De bättre nationerna håller ett högre passningstempo, samtidigt som de vet var de gröna passningarna kommer att slås. De gröna passen följs av attacker på mål av spelare utan boll, där hjälpspelarna rör sig i både djupled samt på bredden framför mål. Försvarsspelarna får då större problem att sortera sina spelare varpå chansen till mål efter lyckad passning ökar

Gula beslut:

Har bollhållaren (men även hjälpspelarna) jobbat med att utföra ett gult beslut, dvs att börja flytta på sin egna motståndare blir det röda beslutet troligtvis än mer sårande för motståndaren. Om vi tar bort Sverige i de följande meningarna så anser vi att det är mindre lyckat att växla från gröna beslut direkt till rött beslut utan grundning med ett eller några gula beslut. Det blir för chansbetonat samtidigt som hjälpspelarna har svårt att vara redo.

Övergången från bollhållare till hjälpspelare kan således se liknande ut oavsett nationens världsranking – men förarbetet ser helt olika ut och har stora kvalitetsskillnader.

Direktskott:

En målchans som skapas genom direktskott har stor potential att resultera i mål. Men för att bli ett direktskott behöver bollhållaren släppa ifrån sig bollen då hon skapat sig ett bra läge för skott. Det är detta vi kallar hot. Bollhållaren gör sig själv till ett hot, drar på sig minst en försvarares uppmärksamhet (samt målvaktens) för att sedan spela bollen vidare till en direktskytt. Lyckas dessa moment (ställer krav på tekniska färdigheter på innebandyspelarnivå) ökar möjligheterna till att skapa en kvalitativ målchans alternativt mål. Fem av sex mål i finalen gjordes på direktskott.

Hot:

Skillnaden mellan toppnationerna och övriga nationer är antalet spelare som är hot. De mest framgångsrika nationerna har både hotande bollhållare som hjälpspelare. Hos de sämre nationerna är det bollhållaren som är hotet, och den som tar avslutet – vilket gör att de skapar färre direktskott, färre grundningsmoment och bevisligen skapar färre kvalitativa målchanser och mål.

Svagt distansskytte?

Analysgruppen från 2013 skickade med en framtidsspaning till oss hur nationerna utvecklat sitt distansskytte, något tidigare analysteam var kritiska till. På den punkten har samtliga länder gått framåt rejält. Alla har ett bra skytte utifrån, även om kvalitén givetvis varierar mellan länderna. Finland i topp (speciellt från backplats), tätt följda av Sverige. Därefter följer övriga nationer. Samtliga länder (1-8) behöver dock sätta press på varandras skyttar, annars blir det problem. Länder där skyttarna klarar av att skjuta direkt, uppfattas som vassare. Sverige och Finland är vassast, men följs av Slovakien och Schweiz. Tjeckien, tillsammans med Tyskland, Lettland och Polen behöver utveckla denna punkt.

Styrkor och utvecklingspunkter per land

För alla länder mellan plats 3-8 gäller att de sett över 15 spelare i en VM match, behöver komma upp i en betydligt högre atletisk nivå om det skall kunna knappa in på Sverige och Finland. Givetvis gäller det även stegen ovanför detta i Svenssonmodellen, såsom innebandyspelaren och spelsystemet.

Dessa korta summerande rader kring styrkor och utvecklingspunkter skulle vi vilja skicka med de 8 främsta lagen under VM 2015:

SVERIGE

Styrkor:

Förmåga att skapa målchanser

Förmåga att skapa kvalitativa målchanser

Effektivitet

Direktattack

Anfalla med 4 spelare

Aktiva hjälpspelare

Aktionsradie av hjälpspelare

Intensitet

Atletisk toppnivå

Absolut toppnivå på innebandyspelaren

Duellspel i försvar

Flippassningar

Tombolacoachning

Medtag

Att utveckla:

Hotande bollhållare (inklusive avslut genom skott från lång- och medeldistans)

Grundningsmoment som leder till distansskott

Gula beslut (flytta hörn med duellspel)

Power play

Box Play

Hot

Fler individuella prestationer

Rightvinklade spelare

Variation i uppbyggnadsfasen (fördröjda uppspel)

Ännu mer medtag

FINLAND

Styrkor:

Duellspel (utmana samt individuella prestationer)

Effektivitet

Power play

Box play

Distansskytte inklusive hot/gula beslut

Skottvilja

Hot

Gula beslut

Aktionsradie

Att utveckla

Mer direktattack

Högre intensitet

Utnyttja sina atletiska förmågor

Oftare högt försvarsspel

Kvarliggande press

Fler och aktivare hjälpspelare

Give and go

Grundningsmoment i kombination mot topp 4

SCHWEIZ

Styrkor:

Power play

Spetsspelare & Spetsformation

Press på bollhållaren

Att utveckla:

Fler fokusqualitéer

Fler aktiva hjälpspelare

Mer speed och rörlighet i anfallsspelet

Hot

Grundningsmoment i kombination (nås genom samarbete)

Utnyttja sina atletiska förmågor

Förbättra förmågan att stå emot motståndarnas målchanser (hög insläppsprocent)

Effektivitet

Gummibandseffekten mellan mittfältarna i slottet

Kontringsspelet

TJECKIEN

Styrkor:

Effektivitet

Målvaktsspel i slutspelet

Att utveckla:

Använda grundningsmoment och fokusqualitéer

Mer speed och rörlighet i anfallsspelet

Direktattacker

Skapa fler målchanser

Aktionsradie på hjälpspelarna

De passiva låga försvarsspelet som leder till många släppta målchanser

Kontringsspelet

Distansskytte

Mer bolltid i anfallszon (exklusive backar)

LETTLAND

Styrkor:

Lågt kompakt försvarsspel

Give and go

Att utveckla:

Fysvärden

Aktionsradie på hjälpspelarna

Använda grundningsmoment samt fokusqualitéer

Gula beslut

Minska antalet tillsläppta målchanser

Täckspel

Snabbhet

TYSKLAND

Styrkor:

Effektivitet

Box play

Att utveckla:

Fysvärden

Aktionsradie på hjälpspelarna

Använda grundningsmoment samt fokusqualitéer

Skapa fler målchanser

Förbättra försvarsspelet (inklusive styrspel)

minska antalet tillsläppta målchanser

Power play (som faller pga. låg nivå på innebandyspelaren)

POLEN

Styrkor:

Hot

Duellspel (främst försvarsmässigt)

Box play

Försvarsorganisation

Att utveckla:

Fysvärden

Aktionsradie på hjälpspelarna

Effektivitet

Power play (som faller pga. låg nivå på innebandyspelaren)

Det (ihåliga) aggressiva försvarsspelet

Gula beslut

Skapande av kvalitativa målchanser

SLOVAKIEN

Styrkor:

Grundningsmoment och fokuskvalitéer

Anfall med 4 spelare

Duellspel (främst med boll)

Utnyttjar de atletiska förmågorna

Aktionsradie

Box play

Skapande av målchanser

Skapande av kvalitativa målchanser

Att utveckla:

Effektivitet

Avslut

Direktskott

Reella hot från distans (inklusive att ta skott från distans)

Val av spelsystem

Värderingsspelet (få ner individuella misstag)

Power Play (nivån på innebandyspelaren är ju bra)

Framtidsspaning VM 2017

Förutom respektive lands punkter ovan, så spekulerar vi kring:

- Antalet flippass ökar ytterligare, dvs fler volleymål!
- Hetare spel runt målburen, dvs man attackerar mer på mål med både bollförare och hjälpspelare. Returerna kommer också bli viktigare.
- Fler nationer har en kvarliggande press efter att ha tappat bollen. De försöker vinna tillbaka bollen direkt.
- Fler länder utgår från någon typ av zonspel i lågt försvar men med man-man tänk. Dvs vi får se fler en mot en dueller och mindre dubblingar. Detta för att kunna stå emot fokusqualitéer och slippa hot från bakplan, pga. av en misslyckad dubbling.
- Alla länder anfaller oftare med minst 3 reella hotande aktiva spelare. De är spelbara och utgör då ett direkt hot.
- Begreppet aktionsradie blir avgörande, dvs alla spelare (individer) jobbar över större ytor på planen. Ett exempel är att så fort du släppt bollen, så tar du en ny position, helst en hotande. Någon annan kommer och avlastar bollföraren. Det lag som jobbar över störst yta vinner mest. Det gäller förstås i både anfall och försvar. Det kommer ställa högre krav på spelarnas fysik, innebandykunskaper samt spelförståelse.
- Kopplingen mellan antalet genomförda/lyckade grundningsmoment och fokusqualitéer kopplat till placering i mästerskapet blir än mer tydligt.

